Dziennik Urzędowy L 210

Unii Europejskiej

Tom 59

Wydanie polskie **Legislacja** 4 sierpnia 2016

Spis treści

II *Akty o charakterze nieustawodawczym*

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1328 z dnia 29 lipca 2016 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej** 1

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1329 z dnia 29 lipca 2016 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na zarejestrowany przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej** 27

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1330 z dnia 2 sierpnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1235/2008 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich** [1] 43

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1331 z dnia 3 sierpnia 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 97

DECYZJE

★ **Decyzja Komisji (UE) 2016/1332 z dnia 28 lipca 2016 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego meblom** *(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 4778)* [1] 100

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1328

z dnia 29 lipca 2016 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ([1]) („rozporządzenie podstawowe"), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Środki tymczasowe

(1) W dniu 12 lutego 2016 r. Komisja Europejska („Komisja") nałożyła, rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/181 ([2]) („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych"), tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Unii niektórych wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa lub stali niestopowej, lub pozostałej stali stopowej, ale z wyłączeniem ze stali nierdzewnej, o każdej szerokości, walcowanych na zimno, nieplaterowanych, niepowleczonych ani niepokrytych, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno („płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno") pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL") oraz Federacji Rosyjskiej („Rosja") (łącznie zwanych dalej „państwami, których dotyczy postępowanie").

(2) Dochodzenie wszczęto w dniu 14 maja 2015 r. ([3]) w następstwie skargi złożonej w dniu 1 kwietnia 2015 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer" lub „skarżący") w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno.

(3) Jak wskazano w motywie 19 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia 31 marca 2015 r. („okres objęty dochodzeniem" lub „OD"). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany").

1.2. Rejestracja

(4) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2325 ([4]) Komisja poddała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego i wysyłanego z ChRL i Rosji. Rejestracja przywozu ustała wraz z wprowadzeniem środków tymczasowych w dniu 12 lutego 2016 r.

([1]) Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.
([2]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/181 z dnia 10 lutego 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 37 z 12.2.2016, s. 1).
([3]) Dz.U. C 161 z 14.5.2015, s. 9.
([4]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2325 z dnia 11 grudnia 2015 r. poddające rejestracji przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 328 z 12.12.2015, s. 104).

(5) Poddanie rejestracji i ewentualne stosowanie cła antydumpingowego z mocą wsteczną oraz uwagi otrzymane w związku z tymi kwestiami są zawarte w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2016/1329 ([1]). W niniejszym rozporządzeniu uwzględniono jedynie uwagi otrzymane w następstwie tymczasowych ustaleń dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz ostateczne stanowisko Komisji w tych kwestiach.

1.3. **Dalsze postępowanie**

(6) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń"), szereg zainteresowanych stron przedłożyło pisemne oświadczenia przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej.

(7) Powiązane centrum usług stalowych oraz przedsiębiorstwo handlowe wniosły o interwencje rzecznika praw stron w postępowaniach handlowych („rzecznik praw stron") w kwestii dotyczącej zwrotów. Rzecznik praw stron zbadał wniosek i udzielił pisemnej odpowiedzi. Ponadto w dniu 3 maja 2016 r. odbyło się przesłuchanie w obecności rzecznika praw stron na wniosek Eurofer.

(8) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Aby uzyskać bardziej szczegółowe informacje dotyczące rentowności, objęci próbą producenci unijni zostali poproszeni o przedłożenie danych dotyczących rentowności za okres 2005–2010 w odniesieniu do unijnej sprzedaży produktu objętego dochodzeniem. Wszyscy objęci próba producenci unijni przedłożyli wymagane informacje.

(9) W celu weryfikacji odpowiedzi udzielonych na pytania zawarte w kwestionariuszu, o którym mowa w powyższym motywie 8, przeprowadzono wizyty weryfikacyjne na miejscu dotyczące danych przedłożonych przez następujących producentów unijnych:

— ThyssenKrupp Germany, Duisburg, Niemcy

— ArcelorMittal Belgium NV, Gandawa, Belgia

— ArcelorMittal Sagunto SL, Puerto de Sagunto, Hiszpania

(10) Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Unii płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z ChRL i Rosji, a także ostatecznie pobrać kwoty zabezpieczone w formie cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń"). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi związane z ujawnieniem statecznych ustaleń.

(11) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

1.4. **Stwierdzenia dotyczące wniosku o dodatkowe informacje, weryfikacji i wykorzystania**

(12) W następstwie ostatecznego ujawnienia ustaleń niektórzy producenci eksportujący przedłożyli uwagi dotyczące terminu wyznaczonego dla producentów unijnych na dostarczenie żądanych informacji i zakwestionowali dokładność tych danych, a także proces ich weryfikacji. Strony te wskazały, że przemysł unijny najprawdopodobniej nie zgłosił prawidłowych danych liczbowych i skorzystał z uprzywilejowanego traktowania naruszającego prawa innych stron do obiektywnego, bezstronnego i niedyskryminacyjnego dochodzenia. Rzekome uprzywilejowanie traktowanie przemysłu unijnego znalazło również odzwierciedlenie w łagodnym podejściu Komisji do niedostarczenia przez ten przemysł niektórych ważnych informacji (strony odniosły się do brakujących faktur).

(13) W odniesieniu do rzekomego uprzywilejowanego traktowania stwierdzenie to zostaje odrzucone. Poruszona kwestia dotyczy sformułowania w motywie 59 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. We wskazanym motywie wyjaśniono, że w przypadku transferów wewnętrznych nie wystawiano żadnych faktur, co jest zgodne z przyjętymi praktykami księgowymi. Nie występuje kwestia zezwolenia przemysłowi unijnemu na niedostarczenie żądanych informacji.

(14) Ci sami producenci eksportujący stwierdzili, że poprzez gromadzenie i weryfikowanie dodatkowych danych otrzymanych od producentów unijnych Komisja dyskryminowała rosyjskich producentów eksportujących, którzy zażądali drugiej weryfikacji.

([1]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1329 z dnia 29 lipca 2016 r. stanowiące o pobraniu ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego na zarejestrowany przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej. (Zob. s. 27 niniejszego Dziennika Urzędowego).

(15) Po pierwsze należy wskazać, że Komisja, jako organ prowadzący postępowanie, ma wyraźne prawo do wnioskowania o dodatkowe informacje, jeżeli uważa to za konieczne i stosowane do celów analizy na etapie tymczasowym lub ostatecznym prowadzonego dochodzenia. W takim przypadku, jak wyjaśniono w motywie 154, Komisja miała ważne powody, by wnioskować o te dodatkowe dane i następnie je zweryfikować. Weryfikacje dotyczyły wyłącznie dodatkowych danych, które nie były wcześniej wymagane, i zapewniły, że dane, na których Komisja oparła ostatecznie swoje ustalenia, były wiarygodne. Po drugie wnioski rosyjskich producentów eksportujących o drugą weryfikację dotyczyły w rzeczywistości tych samych danych objętych pierwotną weryfikacją, podczas gdy druga weryfikacja na terenie niektórych producentów unijnych była konieczna w celu sprawdzenia dodatkowych danych, o których mowa w motywie 8, oraz w celu ustalenia, czy cła antydumpingowe powinny zostać pobrane z mocą wsteczną. W związku z tym powyższe stwierdzenia zostały odrzucone.

1.5. **Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny**

(16) Motywy 21 i 22 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych określają definicję produktu objętego postępowaniem przyjętą na etapie tymczasowym. Żadna strona nie przedłożyła uwag dotyczących tej definicji.

(17) Produkt objęty postępowaniem jest ostatecznie zdefiniowany jako wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, lub pozostałej stali stopowej, ale z wyłączeniem ze stali nierdzewnej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, obecnie objęte kodami CN ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80, 7226 92 00 oraz pochodzące z ChRL i Rosji.

Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się następujące rodzaje produktów:

— wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, nawet w zwojach, wszelkich grubości, elektrotechniczne,

— wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepokryte ani niepowleczone, w zwojach, o grubości mniejszej niż 0,35 mm, w stanie wyżarzonym (tzw. „czarne płytki"),

— wyroby walcowane płaskie z pozostałej stali stopowej, o każdej szerokości, ze stali krzemowej elektrotechnicznej, oraz

— wyroby walcowane płaskie ze stali stopowej, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, ze stali szybkotnącej.

(18) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego potwierdza się wnioski przedstawione w motywach 22–24 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. **DUMPING**

2.1. **ChRL**

2.1.1. *Traktowanie na zasadach rynkowych („MET")*

(19) Jak wyjaśniono w motywie 34 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, żaden z objętych postępowaniem producentów eksportujących nie wystąpił z wnioskiem o MET.

2.1.2. *Państwo analogiczne*

(20) W rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych Komisja wybrała Kanadę jako państwo analogiczne zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

(21) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że różnica między marginesem szkody i dumpingu wzbudza obawy związane z prawidłowością obliczeń Komisji. Ta sama strona stwierdziła również, że jeżeli różnica ta jest faktyczna, powinna ona unieważnić wybór Kanady jako państwa analogicznego, mając na uwadze poziom cen produktu objętego postępowaniem w tym kraju.

(22) Komisja potwierdza swoje obliczenia. Ponadto Komisja przypomina, że wybór państwa analogicznego jest dokonywany spośród krajów, w których cena za produkt podobny kształtuje się w okolicznościach jak najbardziej zbliżonych do tych, które panują w państwie wywozu. Poziom cen nie stanowi sam w sobie kryterium takiego wyboru.

(23) W związku z powyższym zarzut, że Kanada nie jest odpowiednim państwem analogicznym, zostaje oddalony. Komisja potwierdza argumentację z motywów 27–34 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych oraz wybór Kanady jako państwa analogicznego w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

2.1.3. *Wartość normalna*

(24) Ze względu na brak uwag dotyczących określenia wartości normalnej niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 35–45 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.1.4. *Cena eksportowa*

(25) W swoich uwagach na temat rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych jedna grupa przedsiębiorstw zauważyła niespójność między obliczeniami szkody i dumpingu, która wynikała z błędu pisarskiego popełnionego przez Komisję. Komisja ustaliła jednak, że ta niespójność została spowodowana przez niewielki błąd pisarski popełniony przez wspomnianą grupę przedsiębiorstw, który to błąd wpłynął na cenę eksportową. Błąd ten został skorygowany przez Komisję

2.1.5. *Porównanie*

(26) Wobec braku uwag dotyczących porównania wartości normalnej i ceny eksportowej potwierdza się motywy 49 i 50 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.1.6. *Marginesy dumpingu*

(27) Z uwagi na zmianę ceny eksportowej, o której mowa w powyższym motywie 25, margines dumpingu jednej z grup przedsiębiorstw został ponownie obliczony, co doprowadziło do jego niewielkiego wzrostu. Wzrost ten ma również wpływ na margines dumpingu wszystkich pozostałych chińskich przedsiębiorstw, ponieważ obliczenie tego marginesu opiera się na danych dotyczących wspomnianej grupy przedsiębiorstw.

(28) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Tabela 1

Marginesy dumpingu, ChRL

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Angang Group	59,2
Shougang Group	52,7
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	56,9
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	59,2

2.2. **Rosja**

2.2.1. *Wprowadzenie*

(29) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden rosyjski producent eksportujący zakwestionował stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego. Przedłożył on nowe dane, aby podważyć ustalenia opisane w motywie 60 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w którym Komisja wykazała, że producent eksportujący zgłosił wyższą wielkość sprzedaży produktu, niż mogło to wynikać z faktycznej produkcji.

(30) Komisja zorganizowała dwa przesłuchania, oferując zainteresowanemu producentowi eksportującemu możliwość przedstawienia uwag i argumentów.

(31) W trakcie tych przesłuchań Komisja podkreśliła, że wszelkie uwagi lub wyjaśnienia złożone po weryfikacji mogą zostać przyjęte tylko wtedy, gdy dane, na których opierają się te uwagi lub wyjaśnienia, zostały już wcześniej przedłożone lub jeżeli mogą być powiązane z danymi przedłożonymi wraz z odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu lub najpóźniej podczas wizyty weryfikacyjnej. Producent eksportujący nie był w stanie oprzeć swojej argumentacji na informacjach zawartych w jego odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu ani na dowodach zgromadzonych na terenie przedsiębiorstwa. W związku z tym ustalenia dokonane na etapie tymczasowym, które doprowadziły Komisję do zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego i o których mowa w motywach 60 i 61 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zostają niniejszym potwierdzone. W związku z powyższym zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego Komisja ostatecznie ustaliła margines dumpingu w odniesieniu do przedmiotowego przedsiębiorstwa na podstawie dostępnych faktów.

(32) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden producent eksportujący wskazał, że był ofiarą dyskryminacyjnego traktowania w kontekście obecnego dochodzenia antydumpingowego, które naruszyło jego prawa proceduralne, włącznie z prawem do obrony. Producent eksportujący stwierdził, że Komisja nie zaakceptowała drugiej weryfikacji na terenie jego spółki zależnej w Belgii, podczas gdy druga weryfikacja została przeprowadzona na terenie producentów i importerów unijnych. Z powodów wyjaśnionych w motywie 15 argument ten musi zostać odrzucony.

(33) Wymieniony producent eksportujący stwierdził również, że Komisja mogła wykorzystać ceny eksportowe jego powiązanego przedsiębiorstwa handlowego/importera oraz koszty produkcji jedynego producenta eksportującego, który w pełni współpracował z Komisją. Czyniąc to Komisja, mogła uniknąć stosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego, ponieważ zweryfikowała to powiązane przedsiębiorstwo handlowe/tego importera odrębnie i nie kwestionowała jego współpracy. Jak wyjaśniono powyżej, fakt, że ogólna wielkość sprzedaży (po odliczeniu konsumpcji na użytek własny i korekcie względem zmiany stanu zapasów) podana przez producenta eksportującego przekraczała ilości wyprodukowane, nie pozwolił Komisji na stwierdzenie, że sprzedaż eksportowa do Unii została w pełni zgłoszona. Komisja odrzuciła zatem propozycję przedsiębiorstwa dotyczącą wykorzystania zestawu transakcji, które mogą tylko częściowo odzwierciedlać łączną sprzedaż do Unii. W konsekwencji Komisja nie wykorzystała danych dotyczących kosztu produkcji, ponieważ nie występowała żadna sprzedaż eksportowa, którą można było zastosować do celów porównania.

(34) Dwóch producentów eksportujących przedłożyło uwagi dotyczące prowadzenia wizyt weryfikacyjnych i wezwały Komisję do zawieszenia dochodzenia do czasu zbadania tych wniosków. W tym kontekście producenci eksportujący zakwestionowali stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego przez Komisję. Ponadto Ministerstwo Rozwoju Gospodarczego Federacji Rosyjskiej zażądało zawieszenia stosowania ostatecznych środków antydumpingowych, które miały zostać wprowadzone do czasu należytego rozpatrzenia przez właściwe instytucje unijne formalnej skargi złożonej przez dwóch producentów eksportujących.

(35) Komisja zauważa, że weryfikacja stanowi etap procesu dochodzenia prowadzonego przez Komisję jako organ prowadzący postępowanie. Komisja szczegółowo wyjaśniła merytoryczne powody, na podstawie których zdecydowała o zastosowaniu art. 18 rozporządzenia podstawowego. Stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego opiera się na dowodach przedstawionych Komisji na piśmie przez przedsiębiorstwa oraz na wiarygodności i spójności takich dowodów. Producenci eksportujący mieli możliwość pełnego skorzystania ze swojego prawa do obrony podczas całego postępowania, kiedy to mogli przedłożyć informacje, uwagi, uczestniczyć w przesłuchaniach i spotkaniach, w tym w dwóch spotkaniach specjalnie poświęconych podniesionym kwestiom.

(36) W odniesieniu do zawieszenia Komisja zauważa, że jedyną podstawą zawieszenia środków wprowadzonych na mocy rozporządzenia podstawowego jest art. 14 ust. 4. Komisja odnotowuje również, że warunki zawieszenia określone w powyższym artykule nie są spełnione. Artykuł ten stanowi, że środki mogą zostać zawieszone tylko w interesie Unii, jeżeli warunki rynkowe tymczasowo uległy takiej zmianie, że szkoda nie mogłaby zostać

ponownie wyrządzona w wyniku takiego zawieszenia. Nie ma przesłanek, że warunki te zostałyby spełnione w obecnej sprawie, i Komisja zauważa, że nie wskazano na takie okoliczności. Przeciwnie, w toku dochodzenia wykazano, że warunki wprowadzenia środków ostatecznych, jak określono w art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, zostały spełnione. Dlatego też Komisja odrzuca ten wniosek.

2.2.2. *Wartość normalna*

(37) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden producent eksportujący zakwestionował korektę dokonaną przez Komisję w odniesieniu do jego kosztów produkcji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno, jak wskazano w motywie 76 i uzasadniono w motywie 80 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Zainteresowany producent eksportujący nie przedłożył jednak żadnych argumentów, które wpłynęłyby na zmianę stanowiska Komisji, według której wskaźnik konsumpcji surowców zgłoszony przez to przedsiębiorstwo w jego odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu nie pozwolił Komisji na przeprowadzenie prawidłowej oceny kosztu surowców wykorzystanych przez zainteresowane przedsiębiorstwo do produkcji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

(38) Ten sam producent eksportujący stwierdził również, że straty powiązane z likwidacją jego dwóch zamorskich spółek zależnych powinny zostać wyłączone z określania kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych („koszty SG&A"). Ponadto stwierdził on, że koszty pakowania zostały podwójnie policzone w ramach kosztów produkcji oraz kosztów SG&A. Komisja zweryfikowała swoje ustalenia, ponieważ informacje podane przez to przedsiębiorstwo po ujawnieniu tymczasowych ustaleń zostały poparte informacjami należycie przedłożonymi w jego odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przed wizytą weryfikacyjną albo podczas tej wizyty.

(39) Po ponownym zbadaniu kosztów SG&A Komisja ustaliła, że pewna część sprzedaży krajowej przynosiła zysk. Umożliwiło to Komisji obliczenie marginesu dumpingu na podstawie kosztów SG&A oraz zysku tego przedsiębiorstwa. Na etapie tymczasowym Komisja nie stwierdziła żadnej zyskownej sprzedaży krajowej i w związku z tym obliczyła margines dumpingu przy wykorzystaniu kosztów SG&A oraz zysku ze źródeł zewnętrznych.

(40) Dwóch producentów eksportujących sprzeciwiło się sposobowi obliczania przez Komisję ich kosztów SG&A, jak wskazano w motywie 75 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Wyjaśnili oni, że Komisja nie powinna uwzględniać strat wynikających z aktualizacji wyceny pożyczek w walucie obcej jako części kosztów SG&A, ponieważ przedsiębiorstwa te nie poniosły w rzeczywistości żadnych kosztów, ale tylko dokonały aktualizacji swoich bilansów przy zastosowaniu kursu walutowego z ostatniego dnia ich okresu sprawozdawczości finansowej. Komisja nie zgadza się z tą argumentacją, odnosząc się do międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej oraz rosyjskich ogólnie przyjętych zasad rachunkowości. Straty te zostały należycie odnotowane na rachunkach producentów i zostały poniesione w okresie objętym dochodzeniem. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

(41) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń producenci eksportujący powtórzyli swoje argumenty, nie przedkładając nowych faktów dotyczących kwestionowanych strat. Producenci eksportujący odnieśli się do rozporządzenia Rady (WE) nr 2852/2000 ([1]) (poliestrowe włókna odcinkowe pochodzące z Indii i Republiki Korei), w przypadku którego Komisja odrzuciła zysk netto wynikający z przeliczania obcej waluty zawarty w kosztach SG&A.

(42) Komisja zauważa, że faktyczne okoliczności sprawy, o której mówią producenci, są odmienne. Jak wyjaśniono w motywie 34 wskazanego powyżej rozporządzenia Rady (WE) nr 2852/2000, ustalono, że zyski wynikające z przeliczania obcej waluty nie odnosiły się wyłącznie do produkcji i sprzedaży.

(43) Producenci eksportujący nie zakwestionowali adekwatności swoich pożyczek w odniesieniu do kosztów produkcji produktu podobnego. Komisja stwierdziła zatem, że straty dotyczyły tych pożyczek, które zostały przeznaczone na finansowanie aktywów stałych niezbędnych do produkcji produktu podobnego. W konsekwencji takie straty muszą zostać uwzględnione w określaniu kosztów SG&A ponoszonych przez przedsiębiorstwo. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

(44) Rosyjski producent eksportujący powtórzył jeszcze raz swój argument po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Stwierdzenie to wykracza jednak poza szczegółowe aspekty dodatkowego ujawnienia ostatecznych ustaleń. Komisja podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w poprzednich motywach.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2852/2000 z dnia 22 grudnia 2000 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i ustanawiające ostateczne pobranie tymczasowego cła nałożonego na przywóz poliestrowych włókien odcinkowych pochodzących z Indii i Republiki Korei (Dz.U. L 332 z 28.12.2000, s. 17).

(45) Jeden producent eksportujący zakwestionował metodykę Komisji wykorzystaną do obliczenia kosztów SG&A ponoszonych przez powiązane krajowe przedsiębiorstwa handlowe. Komisja wykorzystała w ramach tej metodyki koszty SG&A zgłoszone w odniesieniu do sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych na rynku krajowym. Komisja przyjęła ten argument i skorygowała ostateczne obliczenia. Jako że skorygowane koszty SG&A nie różniły się znacznie od kosztów pierwotnie zastosowanych oraz jako że miały one wpływ na ograniczoną ilość sprzedaży, korekta ta nie wywarła żadnego wpływu na margines dumpingu.

(46) Jeden producent eksportujący stwierdził, że Komisja podwójnie policzyła koszty pakowania do celów ustalenia łącznych kosztów produkcji przy badaniu rentowności. Komisja odrzuciła to stwierdzenie. Jak szczegółowo wyjaśniono przy ujawnieniu tymczasowych ustaleń, Komisja wyłączyła koszty pakowania z kosztów SG&A przed obliczeniem łącznych kosztów produkcji.

(47) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń producenci eksportujący nie zgodzili się z metodyką zastosowaną do konstruowania wartości normalnej. Stwierdzili oni, że Komisja zastosowała błędny odsetek kosztów SG&A oraz że stosując koszty SG&A wyłącznie względem sprzedaży z zyskiem, Komisja znacznie zawyżyła wartość normalną.

(48) Komisja prowadzi dochodzenia w sposób obiektywny. Metodyka zastosowana do konstruowania wartości normalnej jest spójna we wszystkich sprawach, w których spełnione są odpowiednia kryteria. Komisja stosuje art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, który wymaga, by koszty SG&A i zyski opierały się na sprzedaży dokonywanej w zwykłym obrocie handlowym. Wniosek producentów eksportujących o zastosowanie stałej kwoty kosztów SG&A, niezależnie od tego, czy takie koszty odnoszą się do sprzedaży dokonanej w zwykłym obrocie handlowym, jest sprzeczny z tym przepisem. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

(49) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden producent eksportujący podniósł kwestię ujemnych zapisów w krajowych wykazach transakcji w odniesieniu do obliczenia wartości normalnej. Producent eksportujący wyjaśnił, że zapisy te dotyczyły korekt faktur i były spowodowane konfiguracją systemy księgowego, w którym każda korekta faktury może być dokonana wyłącznie przez całkowite zbilansowanie pierwotnego zapisu za pomocą odpowiadającego ujemnego zapisu. Stwierdził on, że obliczenia wartości normalnej dokonane przez Komisję nie uwzględniły szczególnej konfiguracji jego systemu księgowego i były zatem nieprawidłowe.

(50) Komisja zauważa po pierwsze, że producent eksportujący, nieprzestrzegając instrukcji z kwestionariusza Komisji, wykazał te korekty jako transakcje w wykazie – zamiast zgłosić skorygowane zapisy w odpowiedniej kolumnie kwestionariusza Komisji. Po drugie, po ujawnieniu ostatecznych ustaleń producent eksportujący faktycznie przedstawił zmieniony margines dumpingu, ale nie przedłożył zmienionego wykazu krajowych transakcji lub zmienionych obliczeń dumpingu. Po trzecie Komisja odnotowuje, że wniosek ten dotyczy w rzeczywistości jakości danych, które producent eksportujący sam przedłożył Komisji w trakcie dochodzenia. Po czwarte obliczenia wartości normalnej, włącznie z wykazem krajowych transakcji przedłożonym przez producenta eksportującego, były należycie ujawnione na tymczasowym etapie dochodzenia. Niemniej jednak producent eksportujący nie przedłożył żadnych uwag w sprawie tych obliczeń na etapie ujawnienia tymczasowych ustaleń. Ten sam wykaz krajowych transakcji został wykorzystany do obliczeń dumpingu, które zostały ostatecznie ujawnione. Producent eksportujący nie wyjaśnia, dlaczego ta kwestia nie została podniesiona na wcześniejszym etapie dochodzenia.

(51) Pomimo tych wszystkich niespójności w podejściu producenta eksportującego do tej kwestii Komisja, jako obiektywny i bezstronny organ prowadzący postępowanie, przeanalizowała ten wniosek i stwierdziła, że faktycznie obliczenia wartości normalnej powinno zostać skorygowane, aby uniknąć ewentualnego podwójnego liczenia. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń eksporter przedłożył klucz służący do filtrowania wykazu transakcji, tak by wyłączyć wszelkie korekty i uzyskać wyłącznie zapisy ostateczne. Komisja zastosowała zasugerowaną przez producenta eksportującego po ujawnieniu ostatecznych ustaleń metodę korygowania wykazu do danych, które zostały zweryfikowane, i przyjęła ten wniosek w całości.

(52) Komisja przesłała dodatkowe ujawnienie ostatecznych ustaleń wszystkim zainteresowanym stronom, informując je o przyjęciu wniosku i wzywając strony do przedkładania uwag.

(53) Po tym dodatkowym ujawnieniu jedna strona stwierdziła, że to ujawnienie jeszcze mocniej podkreśliło braki we współpracy ze strony rosyjskich producentów eksportujących. Strona ta stwierdziła dalej, ze to dodatkowe ujawnienie ustaleń wskazuje w rzeczywistości, że dodatkowe zestawy danych mogły zostać pominięte i nie powinny zostać przyjęte. Komisja podniosła istotnie kwestię jakości przedłożonych informacji i współpracy, lecz w tym konkretnym przypadku zdecydowała, że wniosek może zostać z przyczyn obiektywnych przyjęty.

(54) W następstwie wspomnianego dodatkowego ujawnienia rosyjski producent eksportujący zgodził się z zasadą i zakresem korekty wprowadzonej przez Komisję do jego marginesu dumpingu.

(55) Producent eksportujący stwierdził, że przedłożył wykaz krajowych transakcji wraz z odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ten fakt nie jest kwestionowany. Podważana jest jakość tych informacji. Producent eksportujący stwierdził, że nie przedłożył żadnych uwag w sprawie wspomnianego wykazu transakcji w następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń, ponieważ ten zestaw danych nie miał żadnego znaczenia dla obliczeń marginesu dumpingu. Komisja zauważa, że producent eksportujący wielokrotnie powtarzał argumenty dotyczące metodyki i aspektów obliczania, które – o ile Komisja przyjęłaby je (*quad non*) – doprowadziłyby Komisję do wykorzystania tego zestawu danych. Podstawowe znaczenia dla zainteresowanej strony miało zatem zapewnienie, by zestaw danych ujawnionych na etapie tymczasowym był prawidłowy i mógł być wykorzystany do obliczenia marginesu dumpingu. Przedsiębiorstwo podniosło kwestię anulowania i wynikających z niego wielu identycznych zapisów podczas wizyty weryfikacyjnej, ale problem ten stał się w pełni widoczny dopiero po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, co znalazło również odzwierciedlenie we wpływie na obliczenia marginesu dumpingu. Przedsiębiorstwo twierdzi, że zapisy nie są notami kredytowymi, aczkolwiek klucz służący do identyfikacji tych zapisów, dostarczony przez samo przedsiębiorstwo, nazywa się numer noty kredytowej. Niemniej jednak Komisja przyjęła ten wniosek w całości i przedsiębiorstwo nie kwestionowało nowego obliczenia marginesu dumpingu.

(56) Jeden producent eksportujący stwierdził, że Komisja nie zawarła w obliczeniach kosztów SG&A dochodu z uwolnienia rezerw, które zostały dokonane przed okresem objętym dochodzeniem. Zdaniem tego producenta Komisja stosuje zatem podwójne standardy i asymetryczną ocenę w porównaniu ze stratami z aktualizacji wyceny pożyczek w walucie obcej, które zostały prze nią ujęte.

(57) Komisja uważa, że jej podejście jest spójne. Koszty SG&A nie obejmują ani dochodu, ani wydatków mających wpływ na zysk w konkretnym roku, które zgodnie z ustaleniami Komisji odnosiły się do operacji zamorskich producenta eksportującego. Fakt ten został ujawniony wraz z ostatecznymi ustaleniami i nie był kwestionowany przez producenta eksportującego. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

2.2.3. *Cena eksportowa*

(58) Komisja zbadała dokładnie sprzedaż jednego z producentów eksportujących dokonaną na rzecz niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego zlokalizowanego w Szwajcarii, jak opisano w motywie 84 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Komisja zajęła się producentem eksportującym i niepowiązanym przedsiębiorstwem handlowym oraz przeprowadziła własne badanie w tej sprawie, aby uzyskać dodatkowe informacje dotyczące powiązań między tymi podmiotami.

(59) Eurofer w swoim oświadczeniu złożonym po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przekazał Komisji wniosek dotyczący dokładnego zbadania powiązań między producentem eksportującym i szwajcarskim przedsiębiorstwem handlowym oraz odpowiedniego skorygowania obliczeń w oparciu o wynik tego badania.

(60) Po ocenie wyników badania Komisja zdecydowała, że będzie uważać wspomniane szwajcarskie przedsiębiorstwo handlowe za niepowiązane z rosyjskim producentem eksportującym. Komisja nie znalazła żadnych przesłanek przemawiających za tym, że wymienione podmioty były powiązane podczas okresu objętego dochodzeniem, i w związku z tym odrzuciła powyższy wniosek.

(61) Producent eksportujący przedłożył także dodatkowe informacje, które umożliwiły Komisji skorygowanie sprzedaży na rzecz niezależnych stron w Unii. Producent eksportujący zgłosił wcześniej tę sprzedaż w oparciu o wewnętrzne faktury wystawione w rublach rosyjskich. Faktury te odzwierciedlały ich oryginalną wartość w walucie obcej przeliczonej przy wykorzystaniu kursu dziennego stosowanego przez to przedsiębiorstwo. Komisja była w stanie powiązać te nowe dane z informacjami zweryfikowanymi na miejscu. Wspomniana korekta spowodowała nieznaczne obniżenie marginesu dumpingu w porównaniu z poziomem obliczonym na etapie tymczasowym.

(62) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń producenci eksportujący zakwestionowali zasadność korekt wprowadzonych do kosztów SG&A oraz zysku na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem ich szwajcarskich powiązanych importerów/przedsiębiorstw handlowych.

(63) Ich zdaniem korekty są zasadne tylko w odniesieniu do konkretnych transakcji, w których warunki sprzedaży wymagają, by produkt był dostarczony po odprawie celnej (warunki DDP), tj. transakcji, w których strona powiązana działa jako importer. Jednocześnie stwierdzili oni, że ich powiązanie przedsiębiorstwa handlowe/importerzy zlokalizowani w Szwajcarii powinni być uważani za część sieci eksportowej producenta.

(64) W odpowiedzi na te uwagi Komisja potwierdza, że korekta dotycząca kosztów SG&A oraz rozsądnej marży zysku na podstawie art. 2 ust. 9 akapit drugi i trzeci rozporządzenia podstawowego powinna być zastosowana dla wszystkich rodzajów transakcji sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem szwajcarskich powiązanych przedsiębiorstw handlowych/importerów.

(65) Choć dostawa towarów w przypadku transakcji na warunkach zgłoszonych przez producentów eksportujących ma miejsce przed dopuszczeniem tych towarów do swobodnego obrotu i nawet jeśli na nabywcy spoczywa odpowiedzialność za odprawę celną (w odróżnieniu od transakcji na warunkach DDP), nie zmienia to faktu, że sprzedaży dokonuje powiązane przedsiębiorstwo handlowe/importer, który ponosi koszty SG&A i zwykle dąży do osiągnięcia zysków z tytułu świadczonych przez siebie usług.

(66) W świetle faktu, że przedsiębiorstwo handlowe/importer jest powiązane z producentem eksportującym, art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego oznacza, że dane takiego przedsiębiorstwa handlowego/importera są z definicji niewiarygodne i że wysokość jego kosztów SG&A oraz zysków powinna zostać ustalona przez organ prowadzący dochodzenie na uzasadnionej podstawie. Ponadto art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego nie wyklucza korekt z tytułu kosztów poniesionych przed przywozem, jako że takie koszty są zazwyczaj ponoszone przez przedsiębiorstwo handlowe/importera. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

(67) Producenci eksportujący powtórzyli ten argument po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, ale nie przedłożyli żadnych nowych informacji o funkcjach szwajcarskich przedsiębiorstw handlowych/importerów. Komisja zauważa, że jej stanowisko jest zgodne z orzecznictwem sądów unijnych. W każdym razie fakt, iż przedsiębiorstwa wypełniają tylko niektóre funkcje, nie uniemożliwia Komisji dokonania korekt zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, ale mógłby zostać odzwierciedlony w niższej kwocie kosztów SG&A potrącanych od ceny, po której produkt objęty postępowaniem po raz pierwszy jest odsprzedawany niezależnemu nabywcy. Ciężar dowodu spoczywa na zainteresowanych stronach, które zamierzają podważyć zakres korekt dokonanych na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Jeśli zatem strony te uważają korekty za nadmierne, muszą przedłożyć konkretne dowody i obliczenia uzasadniające ich argumenty. Producenci eksportujący nie przedłożyli jednak żadnych dowodów, które podważyłyby wykorzystane kosztów SG&A lub wartości procentowej zysku. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

2.2.4. *Porównanie*

(68) W swoich uwagach producenci eksportujący nie zgodzili się z wykorzystaniem daty umowy sprzedaży/zamówienia w celu przeliczenia wartości sprzedaży eksportowej dokonanej w walutach obcych na ruble rosyjskie. Producenci eksportujący przyznali jednak, że takie podejście może przyczynić się do dokładniejszego ustalenia faktycznych warunków sprzedaży niż data faktury, ale podkreślili, że dotychczas Komisja nigdy nie skorzystała z takiej możliwości. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

(69) Producenci eksportujący powtórzyli swój argument po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, podkreślając, że Komisja przedstawiła niewystarczające powody dla wykorzystania daty umowy/zamówienia. Ponadto wskazali oni, że Komisja powinna była wykorzystać kurs wymiany walut obowiązujący maksymalnie 60 dni przed datą faktury, wskazując na trwałe tendencje kursów wymiany, o których mowa w art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego.

(70) Komisja nie wprowadziła korekty z uwagi na trwałe tendencje kursów wymiany w omawianej sprawie, ponieważ pod koniec okresu objętego dochodzeniem wahania kursu EUR/RUB charakteryzują się raczej dużą zmiennością niż trwałymi tendencjami. Ponadto jeżeli Komisja zastosowałaby korektę ze względu na trwałe tendencje w kontekście deprecjacji waluty producenta eksportującego, obniżyłoby to cenę eksportową i doprowadziłoby do wyższych marginesów dumpingu. Ponadto korekta ze względu na trwałe tendencje powinna być stosowana, aby odzwierciedlić powiązane wahania kursu wymiany, a nie by narzucić maksymalny termin wynoszący 60 dni od daty wskazanej na fakturze, jak sugerują producenci eksportujący. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

(71) Stosując podejście opierające się na dacie umowy/zamówienia, Komisja w dużym stopniu zminimalizowała wpływ znacznych i nieprzewidywalnych wahań kursów wymiany pod koniec okresu objętego dochodzeniem. Komisja nie zgadza się z argumentem producenta eksportującego, według którego stanowi to nieuzasadnioną zmianę metodyki. Komisja zastosowała kurs wymiany z dnia sprzedaży w pełnej zgodności z art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego i w wystarczającym stopniu wyjaśniła powody, dla których w tej sprawie data umowy/zamówienia właściwie odzwierciedla faktyczne warunki sprzedaży. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

2.2.5. *Marginesy dumpingu*

(72) Po uwzględnieniu zmian przy obliczaniu wartości normalnej określonych w motywach 37–51 powyżej oraz po potwierdzeniu ustaleń w motywach 65–93 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące:

Tabela 2

Marginesy dumpingu, Rosja

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC	18,7
PAO Severstal	35,9
PJSC Novolipetsk Steel ([1])	38,9
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	38,9

3. **SZKODA**

3.1. **Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej**

(73) Jedna zainteresowana strona zakwestionowała status skarżących, sugerując, że podmioty zajmujące się walcowaniem wtórnym nie zostały objęte obliczeniami. W tym względzie zauważa się, że obliczenia łącznej produkcji objęły w rzeczywistości wielkość produkcji podmiotów zajmujących się walcowaniem wtórnym. Uwaga ta zostaje więc odrzucona.

(74) Wobec braku innych uwag dotyczących definicji przemysłu unijnego i produkcji unijnej potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 94–98 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2. **Konsumpcja w Unii**

(75) Wiele stron stwierdziło m.in., że konsumpcja powinna być analizowana w ujęciu ogólnym poprzez połączenie konsumpcji na rynku sprzedaży wewnętrznej oraz konsumpcji na wolnym rynku.

(76) W tym względzie w tabeli 5 i 6 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zmiany konsumpcji na rynku sprzedaży wewnętrznej oraz na wolnym rynku zostały wskazane i wyjaśnione. Połączenie tych dwóch tabel (obejmujących konsumpcję na użytek własny i na wolnym rynku) wykazuje następujące zmiany łącznej konsumpcji w okresie badanym:

Tabela 3

Konsumpcja łączna (na użytek własny i na wolnym rynku) (tony)

	2011	2012	2013	2014	OD
Konsumpcja łączna	36 961 744	34 375 474	36 277 064	37 461 260	37 306 302
Indeks (2011 = 100)	*100*	*93*	*98*	*101*	*101*

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez Eurofer oraz dane Eurostatu.

([1]) Przedsiębiorstwo powiadomiło Komisję, że zgodnie ze zmianami prawa rosyjskiego zmodyfikowało swoją formę prawną z otwartej spółki akcyjnej (OJSC) na publiczną spółkę akcyjną (PJSC). Zmiana ta weszła w życie w dniu 1 stycznia 2016 r.

(77) Powyższa tabela wskazuje, że po wyraźnym spadku konsumpcji w 2012 r. na początku okresu badanego konsumpcja łączna wzrosła do poziomu nieznacznie przekraczającego poziom w okresie objętym dochodzeniem. Trend ten wynika ze wzrostu konsumpcji na użytek własny, który przewyższał spadek konsumpcji na wolnym rynku w wartościach bezwzględnych.

(78) Jedna zainteresowana strona podniosła, że stwierdzenie, iż konsumpcja na użytek własny nie stanowi konkurencji dla przywozu, nie jest uzasadnione. Strona ta utrzymuje, że jeżeli przywóz byłby dostępny na warunkach konkurencyjnych, producenci unijni skorzystaliby z niego. Dlatego też konsumpcja na użytek własny powinna być wzięta pod uwagę.

(79) W tym względzie odnotowuje się, że producentom zintegrowanym nie opłaca się nabywać produktów przeznaczonych do produkcji przetwórczej od konkurentów, w sytuacji gdy dostępne są moce produkcyjne nadające się do wytworzenia takich produktów. W sektorze kapitałochłonnym, takim jak stalowy, wskaźnik wykorzystania mocy powinien być utrzymany na najwyższym poziomie, aby zmniejszyć koszty stałe i zachować koszty produkcji na najniższym poziomie. Na tej podstawie argument z motywu 78 musi zostać odrzucony.

(80) Niektóre zainteresowane strony powróciły do kwestii konsumpcji w swoich uwagach, które napłynęły po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Kilka stron stwierdziło, że sytuacja dotycząca rynku sprzedaży wewnętrznej i rynku wolnego nie została prawidłowo zbadana lub wyjaśniona. Jak jednak wskazano w motywach 103–106 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zrozumiałe jest, że konsumpcja na każdym z tych rynków była odmienna i odzwierciedlała wyniki dużych zaangażowanych sektorów przemysłu przetwórczego. Rynek sprzedaży wewnętrznej rósł z powodu rozwoju takich sektorów jak samochodowy. Natomiast głównie ogólne sektory przemysłu, zaopatrywane za pośrednictwem rynku wolnego, rozwijały się w wolniejszym tempie. Stwierdzenie, że sytuacja dotycząca rynku sprzedaży wewnętrznej i wolnego nie została prawidłowo zbadana, zostało odrzucone.

(81) Wobec braku dalszych uwag w odniesieniu do konsumpcji w Unii potwierdza się wnioski zawarte w motywach 99–106 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.3. **Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie**

3.3.1. *Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie*

(82) Wobec braku uwag do łącznej oceny wpływu przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 107–111 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.3.2. *Wielkość, udział w rynku i cena przywozu z państw, których dotyczy postępowanie*

(83) Jak wskazano powyżej, niektóre strony stwierdziły, że ogólna sytuacja dotycząca rynku sprzedaży wewnętrznej i rynku wolnego powinna była zostać przeanalizowana w odniesieniu do różnych wskaźników. W zakresie, w jakim dotyczy to udziału w rynku, należy zauważyć, że mając na uwadze brak konkurencji między konsumpcją na użytek własny (sprzedaż) i przywozem z państw, których dotyczy postępowanie, oraz w świetle specyfiki rynku przetwórczego na użytek własny, nie przeprowadza się żadnej analizy udziału w rynku wyrażonego jako odsetek łącznej konsumpcji. Jest to zgodne z utrwalonym orzecznictwem sądów unijnych ([1]).

(84) Wobec braku dalszych uwag dotyczących wielkości i udziału w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 112–114 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.3.3. *Cena produktów przywożonych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe*

(85) Po pierwsze podkreśla się, że w wyniku popełnienia błędu pisarskiego ilości sprzedane przez przemysł unijny musiały zostać skorygowane. Jako że ten błąd nie miał żadnego istotnego wpływu na średnie ceny, wywarł on znikomy wpływ na obliczone marginesy.

(86) Jedna strona stwierdziła, że wartość procentowa dodana do wartości CIF w celu pokrycia kosztów ponoszonych po przywozie powinna zostać ponownie obliczona w oparciu o kwotę wyrażoną za tonę. Argument ten został przyjęty, a obliczenia zostały odpowiednio skorygowane, co wywarło niewielki wpływ na marginesy.

([1]) Sprawa C-315/90 Gimelec i in. przeciwko Komisji, wyrok z dnia 27 listopada 1991 r., EU:C:1991:447, pkt 23.

(87) Ostateczny margines podcięcia został tym samym zweryfikowany i wynosi odpowiednio 8,1 % dla ChRL i 15,1 % dla Rosji.

(88) Wobec braku dalszych uwag dotyczących wielkości, udziału w rynku i ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz z wyjątkiem marginesów podcięcia, jak wyjaśniono w powyższym motywie 87, potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 115–119 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4. **Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego**

3.4.1. *Metodyka*

(89) Kilka stron przedłożyło uwagi dotyczące metodyki wykorzystanej do analizy sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego. Strony wskazały w szczególności, że, pomimo dużych rozmiarów rynku sprzedaży wewnętrznej, w analizie gospodarczej w dużej mierze pominięto ten rynek oraz że wnioski opierały się wyłącznie na ustaleniach dotyczących rynku wolnego. Strony te podkreśliły, że cena sprzedaży i rentowność na rynku sprzedaży wewnętrznej powinny być przeanalizowane odrębnie. Ponadto strony te stwierdziły, że ogólna sytuacja na rynku sprzedaży wewnętrznej i na rynku wolnym powinna zostać przeanalizowana oraz że taka analiza doprowadziłaby do wniosku, że przemysłowi unijnemu nie wyrządzono szkody.

(90) W tym względzie i jak wyjaśniono w motywie 123 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja w stosownych przypadkach przeanalizowała odrębnie rynek sprzedaży wewnętrznej, rynek wolny i ogólne wyniki przemysłu unijnego. W odniesieniu do rynku sprzedaży wewnętrznej większa część tego rynku odnosi się do transferów na użytek własny w ramach podmiotu prawnego, gdzie nie wystawia się żadnych faktur i w związku z tym nie występują tam ceny sprzedaży. W przypadku sprzedaży wewnętrznej między powiązanymi podmiotami oczywiste było, że przy odmiennej polityce cen transferowych stosowanej przez różnych producentów objętych próbą nie można było przeprowadzić wiarygodnej analizy wskaźników dotyczących ceny i rentowności. Z drugiej strony zmiany wielkości konsumpcji na użytek własny były możliwe i analiza została przeprowadzona. W odniesieniu do rynku wolnego przeanalizowano jednostkowy koszt produkcji, cenę sprzedaży, wielkość sprzedaży i rentowność. W zakresie, w jakim dotyczy to łącznej działalności obejmującej wzajemnie powiązane rynek sprzedaży wewnętrznej i rynek wolny, przeanalizowano kilka wskaźników, takich jak wielkość produkcji, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy, zatrudnienie, wydajność, zapasy, koszty pracy, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji.

(91) Na podstawie powyższych ustaleń należy odrzucić argument, zgodnie z którym analiza sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego opiera się wyłącznie na rynku wolnym, a powinna była objąć analizę rynku sprzedaży wewnętrznej i łącznej działalności. Wszystkie miarodajne aspekty obejmujące zmiany sytuacji gospodarczej na takich rynkach zostały przeanalizowane indywidualnie lub łącznie.

(92) Jedna strona stwierdziła, że analiza rynku wolnego powinna była objąć analizę innych wskaźników, takich jak produkcja, zapasy, przepływy środków pieniężnych, wyłącznie w odniesieniu do rynku wolnego. Stwierdziła ona, że analiza nie przedstawiła rzeczywistej sytuacji dotyczącej rzekomej szkody.

(93) W tym względzie zauważa się, że analiza innych wskaźników szkody dotyczących wyłącznie rynku wolnego nie była realna z uwagi na bliskie związki między działalnością na rynku sprzedaży wewnętrznej i na rynku wolnym. Ponadto taka analiza nie doprowadziłaby do miarodajnych wniosków. W związku z powyższym argument ten musiał zostać odrzucony.

(94) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń niektórzy producenci eksportujący powrócili do tej kwestii w swoich uwagach. Stwierdzili, że metodyka przyjęta w celu analizy rynku sprzedaży wewnętrznej i rynku wolnego naruszała zasady sprawiedliwego i obiektywnego badania. Oba wymienione rynki zostały zbadane w miarę możliwości i w sytuacjach, w których istniały wiarygodne dane, a łączna ocena została przeprowadzona w stosownych przypadkach. Wyraźnie wykazano zatem, że wniosek dotyczący szkody został poparty potrójną analizą (rynku sprzedaży wewnętrznej i wolnego oraz analizą łączną) przy wykorzystaniu wszystkich odpowiednich danych. Jeżeli przeprowadzenie analizy nie było możliwe, wskazano powody uzasadniające takie przypadki.

(95) Ponadto z uwagi na kompleksowy charakter metodyki punkty poruszone przez producentów eksportujących odnoszą się raczej do kwestii technicznych, a nie spraw merytorycznych, ponieważ wszystkie dane zostały przedstawione. Przedstawione dane wskazują, że wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku sprzedaży wewnętrznej i wolnym wzrosła o mniej niż 1 %, ale wzrost ten jest niższy od wzrostu konsumpcji na tych rynkach. W odniesieniu do cen i rentowności na rynku unijnym mają one znacznie, jeżeli ceny są stosowane

między stronami niepowiązanymi. Ceny sprzedaży nie występują bowiem w przypadku transferów na użytek własny oraz brak jest wiarygodnych cen sprzedaży w przypadku sprzedaży na użytek własny z powodów wskazanych wcześniej w motywie 142 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W związku z powyższym niemożliwe było przeprowadzenie miarodajnej analizy rentowności na rynku sprzedaży wewnętrznej. W odniesieniu do kosztów produkcji, przypomina się, że zmiany tego wskaźnika na rynku wolnym zostały zbadane, nawet jeżeli rozporządzenie podstawowe nie nakłada konkretnie tego wymogu. Zmiany kosztów produkcji na rynku sprzedaży wewnętrznej nie były analizowane z powodów wskazanych w tym samym motywie.

(96) Na podstawie powyższych ustaleń wyraźnie wykazano zatem, że wniosek dotyczący szkody został poparty potrójną analizą (rynku sprzedaży wewnętrznej i rynku wolnego oraz analizą łączną) przy wykorzystaniu wszystkich odpowiednich danych. Stwierdzenie o naruszeniu zasady sprawiedliwego i obiektywnego badania zostaje odrzucone.

(97) Na podstawie powyższego i wobec braku innych uwag w tym zakresie metodyka oceny sytuacji przemysłu unijnego, jak opisano w motywach 120–123 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zostaje potwierdzona.

3.4.2. *Wskaźniki makroekonomiczne*

3.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

(98) Jedna zainteresowana strona wskazała, że nastąpiło przeniesienie zainteresowania przemysłu unijnego z rynku wolnego na rynek sprzedaży wewnętrznej oraz że przemysł unijny stał się bardziej zainteresowany sprzedażą na rynku sprzedaży wewnętrznej, na którym oferowane są produktu o wyższej wartości dodanej.

(99) W tym względzie zauważa się, że przemysł unijny nie podejmuje decyzji o skoncentrowaniu się na rynku sprzedaży wewnętrznej lub na rynku wolnym niezależnie. Przeciwnie – rynek płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno jest uwarunkowany popytem, a nie podażą, jak wynika to z dostępnych wolnych mocy produkcyjnych producentów unijnych. Przemysł unijny nie podjął decyzji o skupieniu się na rynku sprzedaży wewnętrznej, lecz stracił udziały oraz odnotował spadek sprzedaży na wolnym rynku z powodu znaczącego wzrostu dostępności przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Sytuacja taka nie zaszła na rynku sprzedaży wewnętrznej. Dlatego argument ten musi być odrzucony.

(100) Ta sama zainteresowana strona wskazała, że lepsze wykorzystanie mocy produkcyjnych nie jest powiązane ze spadkiem tych mocy, ale raczej ze wzrostem wielkości produkcji.

(101) W tym względzie zauważa się, że chociaż wzrost wykorzystania mocy produkcyjnych nie jest powiązany wyłącznie ze spadkiem tych mocy, ponieważ wzrosła również wielkość produkcji, spadek mocy produkcyjnych jest jednak głównym powodem wzrostu wykorzystania tych mocy. Analizując dane liczbowe w ujęciu bezwzględnym można odnotować, że wielkość produkcji wzrosła tylko o 337 348 ton, a moce produkcyjne obniżyły się o 1 873 141 ton. W związku z tym powyższy argument musiał zostać odrzucony.

(102) Wobec braku innych uwag potwierdza się wnioski zawarte w motywach 124–126 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(103) Rosyjscy producenci eksportujący wskazali, że spadek wielkości sprzedaży nie może być uważany za dowód szkody, ponieważ był on ogólnie spójny ze spadkiem konsumpcji w okresie badanym. Stwierdzili oni, że spadek ten był powiązany ze spadkiem globalnych cen surowców prowadzącym do niższych cen produktu objętego postępowaniem, rosnącej wielkości przywozu z państw trzecich od 2012 r. i przywozu produktu objętego postępowaniem przez przemysł unijny.

(104) W tym względzie po pierwsze zauważa się, że różnica między spadkiem sprzedaży (– 14 %) i konsumpcji (– 9 %) nie może być postrzegana jako nieznaczna. Ponadto spadek globalnych cen surowców nie może być uważany za istotny powód spadku wielkości sprzedaży, jako że te czynniki, tj. ceny surowców i wielkość sprzedaży, nie są powiązane. Ponadto jakikolwiek spadek globalnych cen surowców miałby zastosowanie do przemysłu unijnego oraz do przywozu. W odniesieniu do przywozu z państw trzecich trend musi być przeanalizowany w całym

okresie badanym, a nie począwszy od połowy tego okresu. W tym kontekście zauważa się, że przywóz z państw trzecich obniżył się zarówno w ujęciu bezwzględnym (– 206 571 ton), jak i względnym (z 10,9 % do 9,1 % udziału w rynku). Ponadto w odniesieniu do przywozu dokonywanego przez przemysł unijny z państw, których dotyczy postępowanie, odnotowuje się, że takie zakupy były stabilne w okresie badanym i reprezentowały mniej niż 1 % łącznego obrotu sprzedaży przemysłu unijnego. W związku z powyższym argument ten należało odrzucić.

(105) W odniesieniu do udziału w rynku te same strony zakwestionowały sposób, w jaki Komisja stwierdziła na etapie tymczasowym, że spadek udziału przemysłu unijnego w rynku (z 74,8 % do 70,8 %) wskazywał na szkodę, podczas gdy wielkość 5,4 % udziału w rynku zajmowanego przez przywóz z Indii, Iranu i Ukrainy nie mogła zerwać związku przyczynowego między rzekomą szkodą i przywozem z państw, których dotyczy postępowanie.

(106) W tym względzie należy podkreślić, że udział wskazanych powyżej państw w rynku powinien być analizowany w cały okresie badanym, a nie tylko w jednym konkretnym roku. Udział przywozu z Indii, Iranu i Ukrainy w rynku wzrósł z 4 % do 5,4 % w całym okresie badanym, tj. tylko o 1,4 punktu procentowego, podczas gdy, jak wskazano w powyższym motywie 105, łączny przywóz z państw trzecich spadł z 10,9 % do 9,1 % na korzyść przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Z powyższych ustaleń wynika, że spadek udziału przemysłu unijnego w rynku nie może być porównany *sensu stricto* z udziałem wyżej wskazanych państw w rynku oraz że spadek ten może być uważany za wskazujący na szkodę. W związku z powyższym argument ten należało odrzucić.

(107) Wobec braku innych uwag potwierdza się wnioski zawarte w motywach 127–132 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4.2.3. Zatrudnienie, koszty pracy i wydajność

(108) Jedna zainteresowana strona wskazała, że spadek zatrudnienia nie powinien być powiązany z przywozem po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, ale raczej z modernizacją wyposażenia, która doprowadziła do zatrudnienia bardziej wykwalifikowanych pracowników i spowodowała wyższe koszty pracy.

(109) W tym względzie zauważa się, że argumenty dotyczące modernizacji wyposażenia i zatrudnienia bardziej wykwalifikowanych pracowników nie są poparte żadnymi dowodami i powinny być zatem odrzucone.

(110) Inna zainteresowana strona wyraziła obawy dotyczące przeciwnych trendów w zakresie zatrudnienia (– 10 %) i kosztów pracy (+ 11 %) w okresie badanym. Strona ta zastanawiała się również, czy zmiany miały zastosowanie do rynku sprzedaży wewnętrznej i rynku wolnego.

(111) W tym względzie dokonuje się odesłania do motywu 144 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w którym wskazano, że koszty pracy były powiązane ze znaczącymi cięciami w zatrudnieniu, co doprowadziło do wypłaty odpraw i w konsekwencji zwiększyło koszty pracy w przeliczeniu na ekwiwalent pełnego czasu pracy (EPC). Podkreśla się również, że zmniejszenie zatrudnienia nie odnosiło się wyłącznie do pracowników na rynku wolnym lub rynku sprzedaży wewnętrznej, ale raczej dotyczyło zatrudnienia ogółem, jako że produkty przeznaczone na rynek wolny lub rynek sprzedaży wewnętrznej są produkowane przez tę samą siłę roboczą na tym samym wyposażeniu. W związku z powyższym argument ten należało odrzucić.

(112) Wobec braku innych uwag potwierdza się wnioski zawarte w motywach 133 i 134 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4.2.4. Zapasy, wielkość marginesu dumpingu, wzrost, ceny, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji.

(113) Wobec braku uwag dotyczących zapasów, wielkości marginesu dumpingu, wzrostu, cen, rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji i zwrotu z inwestycji potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 135–151 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4.3. *Wnioski dotyczące szkody*

(114) Kilka zainteresowanych stron wskazało, że analiza szkody była oparta na negatywnych zmianach wskaźników na wolnym rynku oraz że wnioski z takiej analizy nie były wystarczające, aby uzasadnić, że przemysł unijny jako całość poniósł istotną szkodę.

(115) W tym względzie, i jak wskazano w motywie 96, przypomina się, że Komisja nie ograniczyła swojej analizy tylko do wolnego rynku, ale w stosownych przypadkach przeanalizowała i wyciągnęła wnioski dotyczące zmian sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego jako całości oraz w szczególności zmian na rynku sprzedaży wewnętrznej.

(116) Ponadto należy zauważyć, że wnioski, iż przemysł poniósł istotną szkodę, nie opierają się wyłącznie na negatywnych zmianach oraz wskaźnikach mikro- i makroekonomicznych na wolnym rynku. O ile pewne wskaźniki mikro- i makroekonomiczne istotnie wykazują negatywne zmiany na wolnym rynku, inne wskaźniki dotyczące ogólnych wyników przemysłu unijnego, takie jak zatrudnienie, koszty pracy w przeliczeniu na EPC, inwestycje i zwrot z inwestycji również wskazują na pogorszenie się sytuacji przemysłu unijnego. Zważywszy na wielkość rynku wolnego i rynku sprzedaży wewnętrznej, należy odnotować, że pozytywne zmiany wyników przemysłu unijnego na rynku sprzedaży wewnętrznej (w odniesieniu do pewnych wskaźników) nie były wystarczające, by przeważyć nad negatywnymi wynikami na wolnym rynku, jak obrazują to negatywne zmiany wyżej wymienionych wskaźników dotyczących ogólnej działalności. W związku z tym powyższy wniosek musiał zostać odrzucony.

(117) Na podstawie analizy uwag, jak streszczono w powyższych motywach 73–115, potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 152–155 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. **ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY**

(118) Kilka zainteresowanych stron stwierdziło, że wyrządzona szkoda nie mogła wynikać z przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz że inne czynniki naruszały związek przyczynowy. Niektóre argumenty były jedynie powtórzeniem uwag wniesionych na etapie tymczasowym i nie stanowiły nowych elementów. Nowe uwagi zostały przeanalizowane poniżej.

4.1. **Poprawa sytuacji gospodarki europejskiej**

(119) Jedna zainteresowana strona zakwestionowała istnienie wolnego procesu poprawy sytuacji po kryzysie z 2012 r. i stwierdziła, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, nie przeszkodził przemysłowi unijnemu w skorzystaniu z tej poprawy sytuacji. W ujęciu ogólnym stwierdzono, że brak poprawy sytuacji po kryzysie z 2012 r. był spowodowany rzekomym utrzymującym się niskim popytem na płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno.

(120) Po pierwsze należy zauważyć, że konsumpcja między 2012 r. i okresem objętym dochodzeniem wzrosła o 4,4 %, co pomimo faktu, że nie osiągnęła poziomu z 2011 r., może być postrzegane jako znak powolnej poprawy. W odniesieniu do przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, warto zaznaczyć, że w kontekście wolnej poprawy udział tego przywozu w rynku wzrósł z 13,5 % w 2012 r. do 18,7 % w 2013 r., a nawet do 20,1 % w okresie objętym dochodzeniem. W związku z powyższym argument ten należało odrzucić.

4.2. **Inwestycje, moce produkcyjne i wzrost produkcji**

(121) Ta sama zainteresowana strona stwierdziła, że przemysł unijny nieumyślnie podjął błędne decyzje biznesowe i dokonał drogich inwestycji w 2011 r. i 2012 r. oraz zwiększył moce produkcyjne w 2011 r.

(122) W tej kwestii przypomina się, że niniejsze dochodzenie skupiło swoją analizę na zmianach sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego w okresie od 2011 r. do okresu objętego dochodzeniem. Dlatego też wzrost mocy, który nastąpił między 2010 r. i 2011 r., nie może być uważany za stanowiący część zakresu tej analizy. Ponadto podkreśla się, że argument, zgodnie z którym przemysł unijny dokonał rzekomych drogich inwestycji w latach 2011–2012, nie jest poparty żadnymi faktycznymi dowodami. Wreszcie, odnotowuje się, że inwestycje przeprowadzone przez objęty próbą przemysł unijny w okresie badanym reprezentowały mniej niż 2,5 % jego aktywów netto i polegały głównie na inwestycjach w zakresie odtworzenia i racjonalizacji. Mając na uwadze poziom inwestycji i ich charakter, takie inwestycje nie mogą być uważane za wystarczające, by wywrzeć wpływ na wyniki gospodarcze przemysłu unijnego. Argument ten należy zatem odrzucić.

(123) Po wprowadzeniu środków tymczasowych i ponownie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń inne zainteresowane strony stwierdziły, że to nie przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, a raczej wzrost wielkości produkcji przemysłu unijnego w sytuacji słabnącej konsumpcji powinien być uważany za przyczynę szkody.

(124) W tym względzie, i jak wskazano w motywie 152 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przypomina się, że przemysł unijny podniósł wielkość produkcji w celu zaspokojenia wzrostu konsumpcji na użytek własny. Jako że przemysł unijny produkuje głównie na zamówienie, jak wynika z względnie niskiego poziomu zapasów (zob. motyw 136 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych), taki wzrost nie może być uważany za przyczynę szkody. W związku z powyższym argument ten należało odrzucić.

4.3. **Ceny surowców**

(125) Kilka zainteresowanych stron zakwestionowało wnioski wyciągnięte w odniesieniu do wpływu zmniejszających się cen surowców na ceny stosowane przez przemysł unijny. Po pierwsze zakwestionowały one, że spadek cen importowych był niższy od spadku cen surowców, oraz podały przykład rudy żelaza. W swoim oświadczeniu jedna ze stron wskazała, że cena rudy żelaza (RMB/tonę) spadła o 39 % w okresie badanym. Po drugie stwierdziły one, że argumentacja Komisji w motywach 171–175 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych nie podważa stwierdzenia, zgodnie z którym spadające ceny surowców doprowadziły do spadku cen produktu objętego dochodzeniem oraz że Komisja nie przyłożyła odpowiedniej wagi do spadku globalnych cen surowców.

(126) W tym względzie przypomina się po pierwsze, że ceny importowe stosowane przez państwa, których dotyczy postępowanie, spadły średnio o 20 % w okresie badanym, co przekracza spadek kosztów produkcji przemysłu unijnego. Ponadto, w odniesieniu do rudy żelaza i po przeliczeniu przedłożonych cen z RMB na EUR za tonę, okazuje się, iż ceny rudy żelaza spadły jedynie o około 31 % w okresie badanym. Zakładając ostrożnie, że udział rudy żelaza stanowiłby 35 % kosztów w państwach, których dotyczy postępowanie, spadek ceny surowców mógłby doprowadzić jedynie do spadku ceny wynoszącego mniej niż około 11 %, podczas gdy, jak wyjaśniono powyżej, ceny importowe stosowane przez państwa, których dotyczy postępowanie, spadły o 20 %.

(127) W odniesieniu do drugiego argumentu należy zauważyć, że Komisja nie wykluczyła faktu, iż spadek cen surowców miał wpływ na ceny produktu objętego dochodzeniem w okresie badanym. Jednak podkreśliła, że cena produktu objętego dochodzeniem w Unii nie podąża wyłącznie za jednym światowym trendem cenowym odzwierciedlającym zmiany cen surowców. Ponadto Komisja przeanalizowała inne czynniki mające wpływ na ceny, zwłaszcza różnice regionalne i nadwyżki mocy produkcyjnych. Wskazała również, że gdyby ceny produktu objętego postępowaniem nie obniżyły się w większym stopniu niż ceny surowców, warunki konkurencji na rynku byłyby uczciwe i przemysł unijny byłby w stanie skorzystać z redukcji kosztów oraz ponownie osiągnąć rentowność. W związku z tym powyższe argumenty muszą zostać odrzucone.

(128) Niektórzy producenci eksportujący powrócili do tej kwestii w swoich uwagach do ujawnionych ostatecznych ustaleń. Nie wniesiono jednak nowych argumentów.

4.4. **Przywóz przez przemysł unijny**

(129) Zainteresowana strona stwierdziła, że Komisja nie przyłożyła odpowiedniej wagi w swojej ocenie związku przyczynowego do przywozu produktu objętego postępowaniem dokonywanego przez przemysł unijny, co doprowadziło do niepełnej i nieprawidłowej oceny tego związku.

(130) Jak wskazano w motywie 104 powyżej, przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, dokonywany przez przemysł unijny był stabilny w okresie badanym i reprezentował mniej niż 1 % łącznego obrotu sprzedaży przemysłu unijnego. Ponadto, jak podkreślono w motywie 191 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zakupy te były dokonywane przez oddziały handlowe, które miały swobodę wyboru w celu zaspokojenia swojego zapotrzebowania na płaskie wyroby ze stali walcowanej na zimno z różnych źródeł. Te oddziały handlowe skłaniają się ku oferowaniu najtańszych materiałów w celu podtrzymania swoich powiązań handlowych. Mając na uwadze niewielkie ilości będące przedmiotem wymiany oraz fakt, że ilości te nie wzrosły w okresie badanym, uważa się, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, został należycie uwzględniony. W związku z tym należy odrzucić powyższe stwierdzenie.

(131) Niektórzy producenci eksportujący powrócili do tej kwestii w swoich uwagach po ujawnieniu ostatecznych ustaleń i stwierdzili, że Komisja musiała ponownie interpretować dane liczbowe, aby uzasadnić ustalenie dotyczące szkody poprzez ponowną ocenę wskaźnika wyrażającego udział przywozu w wartości procentowej łącznej sprzedaży. W rzeczywistości Komisja nie dokonała ponownej interpretacji danych liczbowych, ale raczej podała bardziej szczegółową wartość (mniej niż 1 %) od szerszego zakresu wskazanego w rozporządzeniu sprawie ceł tymczasowych (0 % do 5 %).

4.5. **Istnienie wcześniej obowiązującej umowy w sprawie handlu niektórymi wyrobami ze stali między Rosją a Unią**

(132) Te same zainteresowane strony powtórzyły, po ujawnieniu tymczasowych ustaleń i również po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, argument, zgodnie z którym przywóz rosyjski utrzymywał się w ramach niewyrządzających szkody kontyngentów, które określono we wcześniej obowiązującej umowie w sprawie handlu niektórymi wyrobami ze stali między Rosją a Unią. W szczególności strona ta nie zgodziła się z wnioskiem, w którym stwierdzono, że poziom kontyngentu był „zbyt wysoki" i wskazała, że zakres produktu objętego niniejszym dochodzeniem w dużym stopniu pokrywa się z kategorią „pozostałych wyrobów walcowanych płaskich" (jak określono w umowie).

(133) W tym względzie przypomina się, że wyżej wymieniona umowa wygasła przed okresem objętym dochodzeniem, tj. w dniu 22 sierpnia 2012 r. w następstwie przystąpienia Federacji Rosyjskiej do Światowej Organizacji Handlu (WTO). Ponadto zauważa się, że w tej umowie nie przewidziano żadnych postanowień dotyczących indeksacji kontyngentów przywozowych zgodnie z rzeczywistymi rocznymi zmianami popytu lub konsumpcji. Innymi słowy malejący rynek nie spowodowałby odpowiedniego dostosowania wielkości kontyngentów. Co więcej, w art. 10 tej umowy wskazano, że wielkość ta powinna rosnąć o 2,5 % wraz z każdym rocznym odnowieniem w każdej grupie produktów. Nie jest zatem zaskakujące, że wielkość kontyngentu dotyczącego grupy produktów, w której skład wchodzą produkty objęte niniejszym dochodzeniem, nie została nigdy osiągnięta w całym okresie istnienia tej umowy.

(134) Wobec powyższych ustaleń okazuje się, że kontyngenty wymienione w załącznikach do takich rocznych umów nie są powiązane z sytuacją panującą na rynku ani ze zmianami konsumpcji, ponieważ kontyngenty te były automatycznie zwiększane niezależnie od zmian konsumpcji lub popytu. Ponadto z uwagi na to, że kontyngenty te nigdy nie zostały wyczerpane w okresie istnienia umowy, można stwierdzić, iż taki kontyngent był rzeczywiście „zbyt wysoki" – nie tylko w okresie obowiązywania umów, ale także w porównaniu ze zmianami konsumpcji w okresie badanym. W konsekwencji jakiekolwiek porównanie poziomu takiego kontyngentu, który nie był obowiązujący począwszy od dnia 22 sierpnia 2012 r., z poziomem przywozu z Rosji w okresie badanym jest bezprzedmiotowe. Powyższe twierdzenie należy zatem odrzucić.

(135) Rzekome pokrywanie się zakresu produktów objętych niniejszym dochodzeniem z „pozostałymi wyrobami walcowanymi płaskimi" zostało szczegółowo przeanalizowane. Po pierwsze okazało się, że zakres produktów objętych obecnym dochodzeniem dotyczył również produktów, które wchodzą w skład grupy produktów „blacha stopowa walcowana na zimno, powlekana, w arkuszach". Po drugie okazało się, że spośród 42 kodów Taric objętych wspomnianą umową w ramach wymienionych wyżej grup produktów tylko 7 w pełni odpowiada kodom wskazanym w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych (7209 16 90 00, 7209 17 90 00, 7209 18 91 00, 7209 26 90 00, 7209 27 90 00, 7209 28 90 00 i 7225 50 80 00). W konsekwencji 35 kodów Taric zgłoszonych w załączniku do tej umowy jest wyłączonych z zakresu produktów objętych niniejszym dochodzeniem. Z drugiej strony około 10 kodów Taric objętych niniejszym dochodzeniem nie było objętych wymienioną umową. Na tej podstawie okazuje się, że rzekome pokrywanie się nie jest poparte faktycznymi dowodami, i argumenty te musiały zostać odrzucone.

4.6. **Nadwyżki mocy produkcyjnych przemysłu unijnego**

(136) Inna zainteresowana strona stwierdziła, że przemysł unijny doznał istotnej szkody spowodowanej jego nadwyżkami mocy, które doprowadziły do nadwyżek podaży, wzrostu kosztów i obniżonego zysku, a także wykluczyły dalsze inwestycje. Wskazała ona również, że w sytuacji braku przywozu wykorzystanie mocy przekroczyłby tylko 72 %.

(137) Po pierwsze należy przypomnieć, że przemysł unijny zmniejszył swoje moce o 3 % w okresie badanym, aby dostosować się do zmian sytuacji na rynku globalnym. O ile poziom wykorzystania mocy osiągnięty przez przemysł unijny w okresie badanym nie może być postrzegany jako satysfakcjonujący i niezaprzeczalne jest, że niski poziom wykorzystania mocy może mieć wpływ na wyniki przemysłu, o tyle należy zauważyć, że przemysł unijny był zyskowny w 2011 r., kiedy jego dostępne moce przekraczały poziom z okresu objętego dochodzeniem, a wykorzystanie tych mocy było niższe od poziomu odnotowanego w okresie objętym dochodzeniem. W związku z powyższym i mając na uwadze poprawę wykorzystania mocy związaną z obniżeniem tych mocy, stwierdza się, że poziom wykorzystania mocy produkcyjnych nie może być postrzegany jako element naruszający związek przyczynowy. W związku z powyższym argument ten należało odrzucić.

4.7. **Przywóz z państw trzecich**

(138) Kilka stron stwierdziło, że Komisja nieprawidłowo oceniła wpływ przywozu z państw trzecich. Stwierdziły one, że poziom ich przywozu był zbliżony do poziomu przywozu rosyjskiego; przywóz z Iranu i Ukrainy był dokonywany po cenach niższych od przywozu z Rosji i Chin. Ponadto i jak wskazano w motywie 105, jedna zainteresowana strona stwierdziła, że przywóz z Ukrainy, Indii i Iranu stanowiący 5,4 % udziału w rynku w okresie badanym nie został prawidłowo oceniony w porównaniu ze spadkiem udziału przemysłu unijnego w rynku.

(139) W tym względzie odnotowuje się po pierwsze, że, jak wskazano w motywie 104, udział przywozu z państw trzecich w rynku zmniejszył się z 10,9 % do 9,1 % (z 854 281 do 647 710 ton) w okresie badanym, podczas gdy udział samego przywozu z Rosji w rynku wzrósł z 5,9 % do 9,8 % (z 466 165 do 697 661 ton). Z powyższych informacji wynika, że trendy dotyczący przywozu z Rosji oraz trendy przywozu z innych państw trzecich były przeciwne. Zauważa się również, że w ramach niniejszego dochodzenia przywóz z Rosji był skumulowany z przywozem z Chin oraz że udział państw, których dotyczy postępowanie, w rynku wzrósł z 14,3 % w 2011 r. do 20,1 % w okresie objętym dochodzeniem.

(140) Po drugie, o ile nie kwestionuje się, że przywóz z Iranu i Ukrainy był faktycznie dokonywany po średnich cenach niższych od średnich cen stosowanych przez państwa, których dotyczy postępowanie, zauważa się, że poziom średnich cen takiego przywozu podcinał ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w całym okresie badanym i że w tym okresie nie nastąpiła istotna zmiana ich polityki cenowej. Jako że ich udział w rynku wzrósł tylko nieznacznie – z 2,9 % do 3,4 % – mało prawdopodobne jest, żeby przywóz ten naruszył związek przyczynowy.

(141) Po trzecie, i jak wskazano w motywie 106, udział Ukrainy, Indii i Iranu w rynku powinien być analizowany w całym okresie badanym, a nie tylko w jednym konkretnym roku. Wynika z tego, że udział przywozu z Indii, Iranu i Ukrainy w rynku faktycznie nieznacznie wzrósł z 4 % do 5,4 % w całym okresie badanym, podczas gdy przywóz z innych państw trzecich (włącznie z tymi, które wymieniono powyżej) spadł w ogólnym ujęciu z 10,9 % do 9,1 %. Z powyższych ustaleń wynika, że spadek udziału przemysłu unijnego w rynku (– 4 %) nie może być porównany z udziałem wyżej wskazanych państw w rynku tylko w okresie objętym dochodzeniem oraz że wzrost udziału w rynku nie może być uważany za wystarczający, by naruszyć związek przyczynowy.

(142) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, niektórzy producenci eksportujący stwierdzili, że przywóz ze wszystkich państw trzecich, oceniony w wartościach bezwzględnych, był porównywalny z przywozem z Rosji oraz że powinien być również postrzegany jako wyrządzający szkodę. W tym względzie odnotowuje się po pierwsze, że, jak wskazano w motywach 107–111 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, warunki dotyczące łącznej oceny przywozu rosyjskiego i chińskiego były spełnione. W związku z powyższym przywóz z Rosji nie powinien być analizowany odrębnie. Po drugie zauważa się również, że o ile analiza przywozu powinna być faktycznie przeprowadzona na podstawie wartości bezwzględnych, zmiany takich wartości również powinny zostać przeanalizowane. W tym względzie, i jak wskazano powyżej, odnotowuje się, że przywóz ze wszystkich państw trzecich spadł o 206 571 ton w okresie badanym, a przywóz z Rosji wzrósł o 231 496 ton. Przywóz z państw trzecich poddany łącznej ocenie charakteryzował się podobnym trendem i wzrósł o 312 224 ton. Jak opisano powyżej, przywóz ze wszystkich państw trzecich był znacznie niższy od przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie badanym. Tendencje charakteryzujące tą wielkość również był odmienne od trendów przywozu z Rosji lub z państw, których dotyczy postępowanie. Na tej podstawie potwierdza się, że przywóz z państw trzecich był prawidłowo zbadany z uwzględnieniem charakteryzujących go tendencji w zakresie wielkości, ceny i udziału w rynku. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

4.8. **Wnioski w sprawie związku przyczynowego**

(143) Na podstawie powyższego i wobec braku innych uwag wnioski zawarte w motywach 202–204 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

5. INTERES UNII

5.1. **Interes przemysłu unijnego**

(144) Ze względu na brak uwag dotyczących interesu przemysłu unijnego potwierdzono wniosek zawarty w motywie 209 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2. **Interes importerów i użytkowników**

(145) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń kilka stron stwierdziło, że wprowadzenie środków antydumpingowych wobec państw, których dotyczy postępowanie, nie leżałoby w interesie Unii. To stwierdzenie podtrzymano po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Strony te potwierdziły, że środki antydumpingowe byłyby sprzeczne z interesem mniejszych użytkowników, ponieważ wywrą wpływ antykonkurencyjny (producenci unijni podniosą swoje ceny) oraz dlatego, że producenci unijni nie produkują niektórych rodzajów płaskich wyrobów ze stali walcowanej na zimno.

(146) Argumenty te zostały już rozpatrzone w motywach 220–223 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych; nie przedłożono żadnych dodatkowych istotnych informacji w tej kwestii po ujawnieniu tymczasowych lub ostatecznych ustaleń. Dlatego też argument ten odrzucono.

5.3. **Inne argumenty**

(147) Niektóre strony uważały, że Komisja była stronnicza i sprzyjała producentom unijnym oraz starała się za wszelką cenę stwierdzić istnienie dumpingu.

(148) Powyższy argument nie został poparty wystarczającymi dowodami. Komisja podkreśla, że dochodzenie jest prowadzone w ramach obowiązujących przepisów i w poszanowaniu najwyższych standardów bezstronności i przejrzystości.

(149) Zdaniem niektórych stron fakt, że producenci unijni przywozili produkt objęty dochodzeniem, wskazuje, że nie mogą oni zaspokoić popytu w Unii

(150) Jak wskazano również w motywie 191 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wielu producentów unijnych stanowi część grup przemysłu stalowego zintegrowanych z niezależnymi przedsiębiorstwami handlowymi. Te przedsiębiorstwa handlowe mają swobodę dokonywania zakupów z dowolnego źródła, w tym z państw, których dotyczy postępowanie. Należy powtórzyć, że te zakupy reprezentowały mniej niż 1 % sprzedaży skarżących. Oprócz powodów związanych z obroną własną interesów i utrzymaniem stosunków handlowych nic nie wskazuje na to, by taki przywóz był dokonywany z powodu niezdolności producentów unijnych do zaspokojenia popytu.

5.4. **Wnioski dotyczące interesu Unii**

(151) Ze względu na brak innych uwag dotyczących interesu Unii niniejszym potwierdza się wnioski wskazane w motywach 229–232 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. **OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE**

6.1. **Poziom usuwający szkodę**

(152) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń kilka stron zgłosiło uwagi dotyczące zysku docelowego wynoszącego 5 %, który został przyjęty na etapie tymczasowym w celu obliczenia zaniżania cen, jak wskazano w motywach 237–238 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że zysk w sektorze nie przekracza 5 %, a inna zainteresowana strona wskazała, że zysk docelowy wynoszący 5 % był zawyżony. Argumenty nie były poparte dowodami.

(153) Eurofer stwierdził, że zysk docelowy wynoszący 5 % był o wiele za niski. Po pierwsze odrzucił odniesienie do zysku docelowego GOES na tej podstawie, że m.in. rynki B&R oraz rynki stalowe miały różną charakterystykę. Po drugie Eurofer utrzymywał, że dostępne i weryfikowalne dowody z okresu przed 2009 r. wskazują, iż zastosowany zysk docelowy powinien wynieść przynajmniej 10 %. Podnosząc tę kwestię, Eurofer opierał się częściowo na informacjach przedłożonych przez producentów skarżących, którzy byli objęci próbą i którzy przedłożyli, na wniosek Komisji, dane dotyczące rentowności za m.in. okres 2005–2008 oraz częściowo dane dotyczące rentowności osiągniętej przez niektórych producentów unijnych w tym okresie. Eurofer dodał, że zysk docelowy nie powinien dotyczyć lat, w których występował kryzys gospodarzy lub przywóz dumpingowy z państw, których dotyczy postępowanie. Po trzecie Eurofer stwierdził, że zysk docelowy powinien być skorygowany w świetle przywozu po okresie objętym dochodzeniem i trwającego dodatkowego nieuczciwego spadku cen tego przywozu. Wskazał także, iż w przeszłości instytucje unijne zastosowały wyższy od normalnego poziom zysku w celu wyrównania szkody wyrządzonej przez przywóz po cenach dumpingowych ([1]).

([1]) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3262/90 z dnia 5 listopada 1990 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz kaset audio pochodzących z Japonii, Republiki Korei i Hong Kongu (Dz.U. L 313 z 13.11.1990, s. 5).

(154) Powyższe uwagi zostały należycie przeanalizowane. Po pierwsze należy zauważyć, że, jak wskazano w motywie 236 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w toku dochodzenia ustalono, że przez cały okres badany występował znaczący przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wywierający niekorzystny wpływ m.in. na rentowność przemysłu unijnego. Dlatego też żaden rok objęty okresem badanym nie mógł stanowić podstawy dla ustalenia zysku, który mógł zostać osiągnięty w normalnych warunkach konkurencji. Jako że jedyne oświadczenie otrzymane w tym względzie podczas etapu tymczasowego nie było wystarczająco poparte dowodami, Komisja zdecydowała, że na etapie tymczasowym zysk docelowy będzie oparty na ustaleniach pochodzących z dochodzeń w sprawie innych wyrobów stalowych. Po wprowadzeniu środków tymczasowych Komisja zbadała dogłębnie tę kwestię, nie tylko w świetle uwag otrzymanych po ujawnieniu ustaleń, ale także wnioskując o dalsze informacje w tym względzie i analizując je.

(155) Istotnie, jak już wskazano w powyższym motywie 8, po wprowadzeniu środków tymczasowych Komisja wezwała producentów unijnych objętych próbą do przedłożenia danych dotyczących rentowności w odniesieniu do produktu podobnego sprzedawanego na rynku unijnym w latach 2005–2010 (te same informacje za okres od 2011 r. do okresu objętego dochodzeniem zostały dostarczone w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu). Wymagane informacje zostały przedłożone i należycie zweryfikowane. Średnia ważona rentowność za lata 2005–2008, która mogła być obliczona na tej podstawie, wynosiła w odniesieniu do tych lat między 9 % a 15 %. Okres od 2005 r. do 2008 r. okazał się okresem reprezentatywnym dla ustalenia zysku docelowego, ponieważ lata te nie były dotknięte kryzysem gospodarczym, który wywierał istotny wpływ od 2009 r., ani nie charakteryzowały się wyjątkowo sprzyjającą sytuacją na rynku. Ponadto wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, i z innych państw w tych latach wskazywała na istnienie silnej konkurencji.

(156) Na tej podstawie Komisja stwierdza, że marża zysku osiągnięta przez przemysł unijny w ostatnim reprezentatywnym roku, tj. w 2008 r., stanowi bardziej odpowiednią podstawę dla ustalenia zysku docelowego dla tego przemysłu niż zastosowany na etapie tymczasowym zysk docelowy wynoszący 5 %. Średnia ważona marża zysku wynosi 9,9 %, a zaniżenie cen zostało odpowiednio skorygowane. Mając na uwadze, że te informacje opierają się na faktycznych danych dotyczących rentowności dla produktu objętego postępowaniem, stanowią one najlepszą dostępną podstawę do tego celu.

(157) Niektórzy producenci eksportujący powrócili do kwestii marginesów szkody zastosowanych do ustalenia poziomu usunięcia szkody w swoich uwagach po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Cytując pkt 60 wyroku w sprawie EFMA ([1]), wskazano, że „[marża zysku, którą należy zastosować] do obliczania ceny docelowej, która wyeliminuje stwierdzoną szkody, nie może przekraczać marży zysku, na którą przemysł wspólnotowy mógłby w sposób uzasadniony liczyć w zwykłych warunkach konkurencji w sytuacji niewystępowania przywozu po cenach dumpingowych". Podkreślili oni, że zysk osiągnięty w 2011 r. stanowi miarodajną marżę zysku w sytuacji braku przywozu po cenach dumpingowych. Mając na uwadze, że dane za okres od 2009 r. do okresu objętego dochodzeniem były wyraźnie nieodpowiednie ze względu na dużą obecność taniego przywozu po cenach dumpingowych oraz z uwagi na kryzys finansowy z 2009 r., który wywarł wpływ na sektor stalowy również w 2010 r. i 2011 r., oczywiste było, że Komisja ma uzasadnione podstawy, by oprzeć się na wcześniejszych latach (w miarę dostępności danych) w celu zidentyfikowania najbardziej reprezentatywnego roku, oraz że w konsekwencji należy zbadać okres 2005–2008. Stwierdzono, że dane dostępne za 2008 r. były najodpowiedniejsze z przyczyn wskazanych powyżej. Zarzut, że jest to podejście selektywne, nie ma podstaw, ponieważ rok 2008 nie był rokiem o najwyższym zysku w okresie 2005–2008. Rok 2008 został wybrany jako najmniej odległy okres charakteryzujący się zwykłymi warunkami konkurencji. Badanie cen na rynku unijnym, danych dotyczący przywozu i konsumpcji w Unii wykazało, że na rynku panowały wtedy zwykłe warunki konkurencji.

(158) Dlatego też metoda zastosowana do ustalenia zysku normalnego dotyczącego poziomu usunięcia szkody jest w pełni zgodna z wyrokiem w sprawie EFMA i zarzut ten odrzucono.

(159) Ci sami producenci eksportujący stwierdzili, że, jak wskazano w powyższym motywie 122, Komisja w swojej analizie sytuacji przemysłu unijnego pominęła wydarzenia sprzed 2010 r., wskazując, że miały one miejsce przed okresem objętym analizą, podczas gdy wykorzystała rok 2008 w celu obliczenia zysku docelowego. W tym względzie odnotowuje się, że okres badany do celów analizy sytuacji przemysłu unijnego został ograniczony do okresu od 2011 r. do okresu objętego dochodzeniem, jak zdefiniowano w motywie 20 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, natomiast nie ma prawnych ograniczeń uniemożliwiających Komisji wykorzystanie lat spoza okresu badanego w celu ustalenia wiarygodnego zysku docelowego, o ile wybrany okres jest reprezentatywny dla poziomu zysku, który mógł zostać osiągnięty w sytuacji braku przywozu po cenach dumpingowych. Zostało to należycie wyjaśnione w powyższym motywie 157. W rezultacie twierdzenie to musi zostać odrzucone.

([1]) Sprawa T-210/95 European Fertilizer Manufacturer's Association (EFMA) przeciwko Radzie, [1999] ECR II-3291.

(160) Te same strony stwierdziły, że wobec braku „innych wskaźników szkody" za okres 2005–2008 zainteresowane strony nie mogły przedłożyć wiarygodnych uwag w sprawie adekwatności poziomu zysku docelowego. W tym względzie odnotowuje się, że określenie najmniej odległego okresu charakteryzującego się zwykłymi warunkami rynkowymi oraz ocena sytuacji przemysłu unijnego w okresie badanym są dwoma odrębnymi procesami, przy których Komisja nie wymaga ani nie analizuje tego samego zestawu informacji. „Inne wskaźniki szkody" nie są właściwe do ustalenia, czy w danym roku występowały zwykłe warunki rynkowe. Argument ten został zatem odrzucony.

(161) Niektórzy producenci eksportujący stwierdzili, że dane o rentowności z 2008 r. nie powinny były zostać wykorzystane, ponieważ okres ten nie stanowi części okresu od 2011 r. do okresu objętego dochodzeniem. Z wyżej wspomnianego wyroku w sprawie EFMA jasno wynika, że podczas okresu badanego żadne dane nie kwalifikowały się do ustalenia zysku docelowego. Na etapie tymczasowym Komisja nie dysponowała wiarygodnymi, zweryfikowanymi i nadającymi się do wykorzystania informacjami o rentowności uzyskanymi od przemysłu, dlatego polegała na stopach rentowności wykorzystanych w innych dochodzeniach. Ponieważ jednak Komisja otrzymała i zweryfikowała informacje o rentowności po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, a informacje te okazały się miarodajne w odniesieniu do zysku, który mógł zostać racjonalnie osiągnięty w normalnych warunkach konkurencji w tym sektorze, wykorzystanie takiego zysku jest bardziej odpowiednie niż skorzystanie z danych liczbowych nacechowanych zróżnicowanymi okolicznościami rynkowymi (produkty, warunki konkurencji), nawet jeżeli dane te są bardziej aktualne. Argument ten został zatem odrzucony.

(162) Jeden producent eksportujący z Rosji wskazał, że nie przeprowadzono żadnego obliczenia marginesu zniżania cen dla rodzajów produktów, które były przetwarzane przez importerów powiązanych w momencie wejścia na rynek unijny. Jako że dostępne były dane umożliwiające ujęcie takiej sprzedaży, argument ten został przyjęty i marginesy podcięcia cenowego oraz zniżania cen zostały odpowiednio zaktualizowane.

(163) Ten sam rosyjski producent eksportujący stwierdził, że określenie poziomu zaniżania cen nie było prawidłowe. Wskazał on, że koszty produkcji przemysłu unijnego, które zostały wykorzystane do obliczenia zaniżania cen, były w przypadku niektórych rodzajów produktów bardzo wysokie w porównaniu z prawie identycznymi rodzajami produktów oraz że Komisja powinna była pominąć je lub skorygować do realnego poziomu. Wskazał on również, że chociaż średnie ceny eksportowe CIF za chiński przywóz są o 3 % wyższe, to margines zaniżania cen dla eksporterów rosyjskich jest dwukrotnie większy. Wreszcie odnotował, że wielkość sprzedaży porównywalnych produktów przez przemysł unijny reprezentowała tylko 6,4 % jego łącznego wywozu.

(164) Po kontroli Komisja ustaliła jednak, że dane dotyczące kosztów produkcji w przemyśle unijnym były prawidłowe. W zakresie, w jakim dotyczy to różnicy w wartości CIF i marginesie zaniżania cen, odnotowuje się, iż takie porównanie jest zbyt uproszczone i nie uwzględnia ewentualnych zmian cen i kosztów między rodzajami produktów po stronie Unii lub producenta eksportującego. Podkreśla się również, że w rozporządzeniu podstawowym nie przewidziano żadnego progu dotyczącego porównania wielkości będących przedmiotem wywozu i odpowiadającej wielkości sprzedanej przez przemysł unijny w odniesieniu do produktów podobnych. W każdym razie po uwzględnieniu argumentu określonego w motywie 162 wielkość sprzedaży produktów porównywalnych przez przemysł unijny reprezentowała 10 % łącznej wielkości wywozu. W tym względzie zauważa się również, że ponad 90 % produktów wywożonych do Unii przez tego konkretnego producenta eksportującego mogło odpowiadać porównywalnym produktom unijnym. W związku z powyższym argument ten należy odrzucić.

(165) Kilku producentów eksportujących zakwestionowało stosowanie przez Komisję art. 2 ust. 9 przy obliczaniu szkody, stwierdzając, że art. 2 ust. 9 znajduje się w części rozporządzenia podstawowego zawierającej przepisy antydumpingowe i nie mógł być zastosowany przez analogię do obliczania wielkości szkody. Podnieśli oni, że cena dotycząca swobodnego obrotu powinna opierać się na cenie faktycznie naliczanej pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii przez importerów powiązanych w Unii.

(166) Celem obliczania marginesu szkody jest ustalenie, czy zastosowanie wobec ceny eksportowej towarów przywożonych po cenach dumpingowych niższej stawki celnej (niż stawka ustalona w oparciu o margines dumpingu) byłoby wystarczające do usunięcia szkody spowodowanej przez ten przywóz po cenach dumpingowych. Ocena ta powinna opierać się na poziomie ceny eksportowej na granicy Unii, który uważa się za poziom porównywalny z ceną *ex-works* przemysłu unijnego. W przypadku sprzedaży eksportowej za pośrednictwem importerów powiązanych, analogicznie do podejścia przyjętego przy obliczaniu marginesu dumpingu, cenę eksportową konstruuje się na podstawie ceny odsprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi, należycie dostosowanej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ cena eksportowa jest niezbędnym elementem w obliczaniu marginesu szkody, a wspomniany artykuł jest jedynym artykułem rozporządzenia podstawowego, który zawiera wskazówki dotyczące konstruowania ceny eksportowej, stosowanie tego artykułu w drodze analogii jest uzasadnione.

(167) Ponadto uważa się, iż metoda postulowana przez wskazaną stronę prowadziłaby do nierównego traktowania w obliczaniu jego marginesów, a także marginesów innych objętych próbą producentów eksportujących, sprzedających niepowiązanym importerom. Metoda stosowana dla innych objętych próbą producentów eksportujących oparta była na cenie eksportowej CIF, która oczywiście wyłącza koszty SG&A oraz zysk przy odsprzedaży w Unii po odprawie celnej. Komisja uważa, że na ustanowienie odpowiednich cen przywozu dla obliczania podcięcia cenowego i zaniżania cen nie powinien mieć wpływu fakt, czy wywóz przeznaczony jest dla powiązanych czy niepowiązanych przedsiębiorstw w Unii. Metoda stosowana przez Komisję zapewnia, że w obu sytuacjach traktowanie jest identyczne.

(168) Komisja uznała zatem, że przyjęto właściwe podejście, i odrzuciła powyższe argumenty.

(169) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna zainteresowana strona stwierdziła, że z powodu odjęcia kosztów SG&A od ceny sprzedaży stawki dumpingu i zaniżenia cen nie mogły zostać prawidłowo porównane, ponieważ mianownik służący obliczeniu (tj. cena CIF) nie był już taki sam. Argument ten został odrzucony, ponieważ odjęcie kosztów SG&A oraz zysku ma tylko wpływ na licznik, a nie na mianownik.

(170) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń niektóre zainteresowane strony wskazały również, ze potrącenie kosztów SG&A oraz zysku zakłóciło zasadę niższego cła. Zważywszy jednak, że porównywalną metodykę zastosowano do obliczenia dumpingu, nie może być zatem mowy o naruszeniu zasady niższego cła. Argument ten został zatem odrzucony.

(171) Jedna zainteresowana strona wskazała, że zasad niższego cła nie była właściwa w celu usunięcia szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu w rozpatrywanej sprawie, ponieważ koszt produkcji przemysłu unijnego nie zmienił się po okresie objętym dochodzeniem, a ceny przywozu z Rosji i Chin obniżyły się odpowiednio o 19 % i o 22 % od kwietnia do grudnia 2015 r. Na tej podstawie strona ta stwierdziła, że odpowiedni poziom ceł antydumpingowych (26,2 % i 16 %) nie był wystarczający, ponieważ cła w dużej mierze lub w pełni podlegały absorpcji spowodowanej przez wyżej wymieniony spadek cen. W konsekwencji tego spadku cen producenci w państwach, których dotyczy postępowanie, byli w stanie znacząco zwiększyć swoją wielkość wywozu do Unii. Strona odniosła się następnie do motywu 26 rozporządzenia Rady (WE) 437/2004 ([1]), w którym Komisja wskazała, że ustalenia powinny być ograniczone do okresu objętego dochodzeniem z wyjątkiem przypadków, w których skutki nowych okoliczności mogły okazać się wyraźne, bezdyskusyjne, trwałe, niepodatne na manipulacje i niewywodzące się z celowych działań podjętych przez zainteresowane strony.

(172) Argument ten musi zostać odrzucony. Z jednej strony, argument, że koszty produkcji ponoszone przez przemysł unijny nie zmieniały się, nie został poparty faktycznymi dowodami. Z drugiej strony, o ile ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, spadły znacząco od końca okresu objętego dochodzeniem, istnieje szereg przesłanek, że ceny przywozu znowu wzrosły w drugim kwartale 2016 r. Dlatego spadek cen sprzedaży nie cechuje się trwałym charakterem i przedwczesne byłoby traktowanie go jako takiego.

(173) Jako, że poziom współpracy był wysoki, ostateczny margines szkody dla ChRL mający zastosowanie do nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących został obliczony jako średnia marginesów dla dwóch objętych próba producentów eksportujących. Ostateczny margines szkody dla ChRL mający zastosowanie do niewspółpracujących producentów eksportujących został ustalony na poziomie najwyższego marginesu spośród marginesów dla dwóch współpracujących przedsiębiorstw.

(174) W przypadku Rosji ostateczny margines szkody mający zastosowanie do niewspółpracujących producentów eksportujących został ustalony na podstawie marginesu szkody dotyczącego reprezentatywnego rodzaju produktu produkowanego przez współpracujących producentów eksportujących. Margines ten ma zastosowanie do PJSC Novolipetsk Steel, ponieważ jego brak współpracy wyjaśniony powyżej w sekcji „Dumping" dotyczył jego ceny eksportowej i w związku z tym również jego marginesu szkody.

(175) Po uwzględnieniu kwestii opisanych powyżej w motywach 152–172 ostateczne marginesy szkody i dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii, przed ocleniem, są wskazane w poniższej tabeli. Znajdują się tam również ostateczne stawki celne.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 437/2004 z dnia 8 marca 2004 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym poborze tymczasowego cła nałożonego na przywóz pstrąga tęczowego pochodzącego z Norwegii i Wysp Owczych (Dz.U. L 72 z 11.3.2004, s. 23).

Tabela 4

Ostateczne marginesy i stawki celne

Chińscy producenci eksportujący	Ostateczny margines dumpingu (%)	Ostateczny margines szkody (%)	Ostateczna stawka cła (%)
Angang Group	59,2	19,7	19,7
Shougang Group	52,7	22,1	22,1
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	56,9	20,5	20,5
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	59,2	22,1	22,1
Rosyjscy producenci eksportujący			
Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC	18,7 %	26,4 %	18,7 %
PAO Severstal	35,9 %	34,0 %	34,0 %
PJSC Novolipetsk Steel	38,9 %	36,1 %	36,1 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	38,9 %	36,1 %	36,1 %

(176) W wyniku ujawnienia ostatecznych ustaleń otrzymano uwagi od producenta eksportującego i zdecydowano, by wyżej wymienione marginesy szkody zaokrąglić w dół, w stosownych przypadkach, do jednego miejsca po przecinku.

(177) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw") mają wyłączne zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, i wyprodukowanego przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem wyprodukowany przez jakiekolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nazwa nie została wyraźnie wymieniona w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyraźnie wymienionymi, nie może korzystać z tych stawek i podlega stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw".

(178) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji ([1]) wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W stosownych przypadkach niniejsze rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

(179) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia środków uznaje się, że w tym przypadku potrzebne są specjalnie środki, aby zapewnić odpowiednie stosowanie środków antydumpingowych. Te specjalne środki obejmują: przedstawienie organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega stawce celnej mającej zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

6.2. **Ostateczne pobranie cła tymczasowego**

(180) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł unijny, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych.

6.3. **Egzekwowanie środków**

(181) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń skarżący stwierdził, że kilku producentów eksportujących rozpoczęło absorpcję nałożonych ceł tymczasowych, odmawiając podniesienia cen. Stwierdzenie to nie może zostać zweryfikowane w ramach niniejszego dochodzenia. W przypadku złożenia odrębnego wniosku w sprawie absorpcji możliwe jest wszczęcie przeglądu na podstawie art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, jeżeli przedłożone zostaną dowody *prima facie*.

(182) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe nakłada się na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa lub stali niestopowej, lub pozostałej stali stopowej, ale z wyłączeniem ze stali nierdzewnej, o każdej szerokości, walcowanych na zimno, nieplaterowanych, niepowleczonych ani niepokrytych, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, obecnie objętych kodami CN ex 7209 15 00 (kod TARIC 7209 15 00 90), 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99 (kod TARIC 7209 18 99 90), ex 7209 25 00 (kod TARIC 7209 25 00 90), 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80 (kody TARIC 7211 23 80 19, 7211 23 80 95 i 7211 23 80 99), ex 7211 29 00 (kody TARIC 7211 29 00 19 i 7211 29 00 99), 7225 50 80 i 7226 92 00 oraz pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej.

Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się następujące rodzaje produktów:

— wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, nawet w zwojach, wszelkich grubości, elektrotechniczne,

— wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepokryte ani niepowleczone, w zwojach, o grubości mniejszej niż 0,35 mm, w stanie wyżarzonym (tzw. „czarne płytki"),

— wyroby walcowane płaskie z pozostałej stali stopowej, o każdej szerokości, ze stali krzemowej elektrotechnicznej, oraz

— wyroby walcowane płaskie ze stali stopowej, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, ze stali szybkotnącej.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczna stawka cła (%)	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Angang Steel Company Limited, Anshan	19,7	C097
	Tianjin Angang Tiantie Cold Rolled Sheets Co. Ltd., Tianjin	19,7	C098
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	20,5	
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	22,1	C999

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczna stawka cła (%)	Dodatkowy kod TARIC
Rosja	Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC, Magnitogorsk	18,7	C099
	PAO Severstal, Czerepowiec	34	C100
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	36,1	C999

3. Stosowanie indywidualnych antydumpingowych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która zawiera oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (kod dodatkowy TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą". W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw".

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowych ceł antydumpingowych na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/181 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Chińscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą:

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod Taric
ChRL	Hebei Iron and Steel Co., Ltd., Shijiazhuang	C103
ChRL	Handan Iron & Steel Group Han-Bao Co., Ltd., Handan	C104
ChRL	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Shanghai	C105
ChRL	Shanghai Meishan Iron & Steel Co., Ltd., Nanjing	C106
ChRL	BX Steel POSCO Cold Rolled Sheet Co., Ltd., Benxi	C107
ChRL	Bengang Steel Plates Co., Ltd, Benxi	C108
ChRL	WISCO International Economic & Trading Co. Ltd., Wuhan	C109
ChRL	Maanshan Iron & Steel Co., Ltd., Maanshan	C110
ChRL	Tianjin Rolling-one Steel Co., Ltd., Tianjin	C111
ChRL	Zhangjiagang Yangtze River Cold Rolled Sheet Co., Ltd., Zhangjiagang	C112
ChRL	Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd., Baotou City	C113

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1329

z dnia 29 lipca 2016 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na zarejestrowany przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ([1]) („rozporządzenie podstawowe"), w szczególności jego art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. **PROCEDURA**

1. **Wprowadzenie**

(1) W dniu 14 maja 2015 r., w następstwie skargi wniesionej przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer" lub „skarżący"), Komisja Europejska („Komisja") na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego wszczęła dochodzenie antydumpingowe w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa lub stali niestopowej, lub pozostałej stali stopowej, ale z wyłączeniem ze stali nierdzewnej, o każdej szerokości, walcowanych na zimno, nieplaterowanych, niepowleczonych ani niepokrytych, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno („płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno") pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL") oraz Federacji Rosyjskiej („Rosja") (łącznie zwanych dalej „państwami, których dotyczy postępowanie").

(2) Skarżący złożył wniosek o rejestrację na podstawie art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego w dniu 12 listopada 2015 r. Komisja objęła rejestracją przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2325 ([2]) („rozporządzenie w sprawie rejestracji"). Na mocy art. 1 ust. 2 tego rozporządzenia wszystkie zainteresowane strony zostały wezwane do przedstawienia opinii na piśmie, dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty lub zwrócenia się z wnioskiem o przesłuchanie w określonym terminie. Uwagi dotyczące rejestracji otrzymano od skarżącego, od China Iron & Steel Association (CISA), Ministerstwa Rozwoju Gospodarczego Federacji Rosyjskiej, rosyjskich producentów eksportujących, importerów i użytkowników.

(3) W drodze rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/181 ([3]) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej.

(4) Analiza końcowa i ustalenia Komisji w odniesieniu do dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii zostały szczegółowo wyjaśnione w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2016/1328 ([4]) („rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych"). Niniejsze rozporządzenie dotyczy tylko kwestii rejestracji, uwag otrzymanych w związku z rejestracją oraz poboru przedmiotowego cła antydumpingowego z mocą wsteczną.

([1]) Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.
([2]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2325 z dnia 11 grudnia 2015 r. poddające rejestracji przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 328 z 12.12.2015, s. 104).
([3]) Dz.U. L 37 z 12.2.2016, s. 1.
([4]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1328 z dnia 29 lipca 2016 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

2. **Procedura dotycząca mocy wstecznej po wprowadzeniu środków tymczasowych**

(5) W celu zbadania, czy uzasadnione było zastosowanie cła ostatecznego z mocą wsteczną, Komisja przeanalizowała konsumpcję, ceny, przywóz i wielkość sprzedaży przed wszczęciem postępowania i po jego wszczęciu. W ramach przedmiotowej analizy Komisja również przesłała kwestionariusze do importerów lub użytkowników produktu objętego postępowaniem, dotyczące wielkości ich przywozu, cen importowych i zapasów po okresie objętym dochodzeniem, tj. od dnia 1 kwietnia 2015 r. do dnia 31 stycznia 2016 r. Otrzymano odpowiedzi od 22 importerów i użytkowników powiązanych i niepowiązanych. Ponadto do skarżącego i pięciu producentów unijnych objętych próbą przesłano kwestionariusze dotyczące sprzedaży po okresie objętym dochodzeniem, tj. od 1 kwietnia 2015 r. do 31 stycznia 2016 r. Odpowiedzi otrzymano od skarżącego i wszystkich producentów unijnych objętych próbą.

(6) W celu weryfikacji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, o których mowa w motywie 5 powyżej, przeprowadzono wizyty weryfikacyjne na miejscu, dotyczące danych przedłożonych przez następujących przedsiębiorstw:

a) producenci unijni

— ThyssenKrupp Niemcy, Duisburg, Niemcy,

— ArcelorMittal Belgium NV, Ghent, Belgia,

— ArcelorMittal Sagunto SL, Puerto de Sagunto, Hiszpania;

b) importerzy/użytkownicy niepowiązani

— Duferco SA, Lugano, Szwajcaria,

— Marcegaglia Carbon Steel, Mantua, Wochy.

(7) W dniu 3 maja 2016 r. na wniosek Eurofer odbyło się przesłuchanie przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Przesłuchanie odbyło się w ramach postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej, a jedna z poruszonych kwestii dotyczyła poboru z mocą wsteczną ostatecznego cła antydumpingowego.

(8) Na wniosek importerów służby Komisji przeprowadziły również dwa przesłuchania dotyczące kwestii poboru cła antydumpingowego z mocą wsteczną.

(9) [Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na zarejestrowany przywóz płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno („ujawnienie dodatkowych ustaleń"). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ujawnienia dodatkowych ustaleń. Uwagi zgłoszone przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

(10) Po ujawnieniu dodatkowych ustaleń kilka stron przedłożyło uwagi. W dniu 15 czerwca 2016 r. jedna z grup importerów została przesłuchana przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. W następstwie przesłuchania jedna z zainteresowanych stron przedłożyła uwagi po przesłuchaniu.

B. NAKŁADANIE CEŁ ANTYDUMPINGOWYCH Z MOCĄ WSTECZNĄ

1. **Ogólne zasady dotyczące rejestracji i nakładania ceł antydumpingowych z mocą wsteczną**

(11) Zgodnie ze swoim komunikatem zatytułowanym „Stal: utrzymanie zrównoważonych miejsc pracy i wzrostu w Europie" ([1]) Komisja zapewni rzeczywistą pomoc dla przemysłu znacznie wcześniej przed nałożeniem środków tymczasowych. Zostanie to osiągnięte dzięki rejestracji przywozu przed wprowadzeniem środków tymczasowych.

([1]) COM(2016) 155 final z dnia 16 marca 2016 r.

Umożliwia to Komisji zastosowanie ostatecznych ceł antydumpingowych z mocą wsteczną na trzy miesiące przed wprowadzeniem środków tymczasowych, o ile zostały spełnione odpowiednie wymogi prawne. Przedmiotowe wymogi prawne określono w art. 10 ust. 4 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, a zostały sformułowane na podstawie art. 10.6 i art. 10.7 Porozumienia antydumpingowego WTO.

(12) Na mocy przedmiotowych wymogów prawnych ustanowiono dwustopniowy mechanizm, który daje gwarancję, że skutki naprawcze ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone, nie zostaną osłabione.

(13) Ponieważ jest to pierwsza sprawa, w przypadku której uznano, że spełnione zostały warunki w doniesieniu do poboru ceł antydumpingowych z mocą wsteczną, Komisja uważa, że konieczne jest szczegółowe wyjaśnienie metodologii, która doprowadziła do takiego wniosku.

(14) Pierwszy krok, którego podstawą jest koncepcja zapobiegania osłabieniu skutków naprawczych ceł, polega na rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego i art. 10.7 Porozumienia antydumpingowego WTO, dzięki której, oprócz rejestracji przywozu, powiadomione zostają również zainteresowane strony, w szczególności importerzy, że cła ostateczne mogą zostać pobrane z mocą wsteczną, jeżeli spełnione zostaną warunki merytoryczne. W przypadku gdy działanie zapobiegawcze nie pozwoli utrzymać skutków naprawczych ceł ostatecznych, drugi krok polega na nałożeniu ceł antydumpingowych z mocą wsteczną na produkty, które zostały wprowadzone do konsumpcji nie wcześniej niż 90 dni przed datą zastosowania środków tymczasowych, ale nie przed wszczęciem postępowania zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i art. 10.6 Porozumienia antydumpingowego WTO.

(15) Każdy z tych dwóch kroków można podjąć tylko wówczas, gdy spełnione są warunki określone w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i art. 10.6 Porozumienia antydumpingowego WTO.

(16) Komisja uważa, że należy określić sposób, w jaki rozumie ona i stosuje warunki „dalszy znaczny wzrost przywozu" oraz „możliwość znacznego osłabienia skutków ostatecznego cła antydumpingowego" określone w art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego, przy podejmowaniu decyzji dotyczącej nałożenia z mocą wsteczną ceł antydumpingowych.

(17) Drugi z dwóch warunków alternatywnych określonych w art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego zawsze zostanie spełniony w momencie publikacji zawiadomienia o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. W związku z tym przedstawienie dodatkowych wyjaśnień na temat art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego nie jest konieczne.

(18) Art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego stanowi:

> „poza rozmiarem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym postępowaniem przywóz nadal znacznie rośnie, co przy uwzględnieniu momentu, w którym ma on miejsce, jego wielkości i innych okoliczności może znacznie osłabić skutki ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone".

(19) Komisja interpretuje art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego jako określający dwa warunki, które muszą być spełnione, aby umożliwić Komisji nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego z mocą wsteczną (oprócz warunków określonych w art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego i w formule wprowadzającej art. 10 ust. 4 w związku z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego). Warunki te są następujące:

a) poza rozmiarem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym postępowaniem przywóz nadal znacznie rośnie; oraz

b) przy uwzględnieniu momentu, w którym ma on miejsce, jego wielkości i innych okoliczności może znacznie osłabić skutki ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone.

1.1. *Dalszy znaczny wzrost przywozu*

(20) Aby można było dokonać jakichkolwiek ustaleń dotyczących faktu, czy ma miejsce dalszy znaczny wzrost przywozu, konieczne jest porównanie danych ([1]). W tym względzie należy określić, które okresy należy porównać.

1.1.1. Porównywane okresy

(21) Z jednej strony w rozporządzeniu podstawowym odwołano się do rozmiaru przywozu w okresie objętym postępowaniem. Z drugiej strony słowa „nadal" i „poza" wskazują, że rozmiar przywozu, w okresie objętym postępowaniem należy porównać z rozmiarem przywozu po okresie objętym postępowaniem.

(22) Jednocześnie okres, który należy porównać z okresem objętym dochodzeniem, nie może rozpocząć się, zanim nie zostanie spełniony jeden z dwóch warunków alternatywnych określonych w art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Jeżeli importerzy dowiadują się o prawdopodobieństwie istnienia dumpingu z chwilą opublikowania zawiadomienia o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, moment ten należy uznać za początek drugiego okresu

(23) Celem ogólnej analizy jest ocena, czy spełnione zostały warunki zastosowania cła przed datą zastosowania środków tymczasowych. W związku z tym ten drugi okres powinien zakończyć się nałożeniem środków tymczasowych, przy czym w tym momencie rejestracja przywozu ([2]) przestaje obowiązywać.

(24) Statystyki dotyczące przywozu są udostępniane tylko co miesiąc. W związku z tym Komisja wykorzysta w odniesieniu do drugiego okresu dane pochodzące z całego miesiąca kalendarzowego, który nastąpił po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, w wyniku którego importerzy dowiedzieli się dumpingu. Jeżeli podstawa tej wiedzy jest inna, na przykład fakt, że produkt w przeszłości stanowił przedmiot dumpingu w dłuższym okresie, wykorzystane zostaną dane z miesiąca po wydarzeniu, które uświadomiło istnienie dumpingu, ale najwcześniej z pierwszego pełnego miesiąca po okresie objętym postępowaniem. Jeżeli chodzi o punkt końcowy, Komisja ustaliła dwie wartości: jedną obejmującą miesiąc, w którym rozpoczęto stosowanie środków tymczasowych, a drugą z wyłączeniem tego miesiąca.

(25) Komisja zazwyczaj ustala średni miesięczny rozmiar przywozu w odniesieniu do całego okresu objętego postępowaniem, który z reguły trwa 12 miesięcy, oraz średni miesięczny rozmiar przywozu od momentu uświadomienia dumpingu do momentu zastosowania środków tymczasowych. Początkowy i końcowy punkt w odniesieniu do drugiej średniej są ustalane w sposób wyjaśniony w poprzednim ustępie.

(26) Ponadto Komisja określa również zmiany w przywozie w ujęciu bezwzględnym, ich wpływ na zmiany zapasów produktu i na udział w rynku oraz na konsumpcję produktu w badanym okresie.

1.1.2. Rozmiar wzrostu, który należy zakwalifikować jako znaczny

(27) Decyzję dotyczącą tej kwestii należy podjąć na podstawie analizy poszczególnych przypadków. Oprócz porównania miesięcznych średnich ważonych, Komisja uwzględni również wszystkie inne istotne okoliczności. Są to w szczególności: zmiany łącznej konsumpcji produktu objętego postępowaniem w Unii, zmiany w zakresie zapasów oraz zmiany udziału w rynku. W związku z tym analizę należy przeprowadzić dwukrotnie, tj. w ujęciu bezwzględnym i względnym. Porównanie dwóch powyższych miesięcznych średnich stanowi zatem istotny, ale nie rozstrzygający argument przy ocenie, czy dalszy wzrost przywozu jest „znaczny".

1.1.3. Przesłanki leżące u podstaw tego podejścia

(28) Przywóz, który dopływa do Unii przed rejestracją nie może w żadnym przypadku być przedmiotem ceł antydumpingowych. Ma on jednak znaczenie dla oceny, czy przywóz, który napłynął do Unii po rejestracji może osłabić skutki naprawcze ceł, z następujących powodów: Skutki naprawcze ceł (tj. wzrost ceny produktów przywożonych

([1]) Sprawozdanie panelu, Stany Zjednoczone – produkty ze stali walcowanej na gorąco, pkt 7.166.
([2]) Rejestracja przywozu prowadzona na mocy art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego stanowi kolejny warunek nałożenia ostatecznego cła z mocą wsteczną.

spowodowany podwyższeniem ceny albo cłem) nigdy nie są natychmiastowe *między innymi* ze względu na istnienie zapasów, ale mają miejsce dopiero po sprzedaży zapasów. Dalszy znaczny wzrost przywozu przed rejestracją powinien w normalnych warunkach prowadzić do znacznego zwiększenia zapasów. Oznacza to, że skutki naprawcze ceł zostają jeszcze bardziej opóźnione w porównaniu z sytuacją normalnego poziomu zapasów. Dalszy przywóz w okresie między rejestracją a wprowadzeniem środków tymczasowych, który nakłada się na zwiększone zapasy, które znacznie przekraczają normalny poziom, będzie skutkował dalszym opóźnieniem skutków naprawczych.

1.2. *Przedmiotowy wzrost przywozu może poważnie osłabić skutki naprawcze ceł.*

(29) Drugi krok polega na określeniu, czy wzrost może znacznie osłabić skutki naprawcze ostatecznego cła, które ma zostać wprowadzone. Zastosowanie słowa„może" wskazuje, że jest to analiza wybiegająca w przyszłość. Będzie to zawsze analiza dotycząca poszczególnych przypadków, której wynik będzie zależał od konkretnych okoliczności każdego indywidualnego przypadku, w którym wydano nakaz rejestracji przywozu w związku z nałożeniem ceł z mocą wsteczną.

(30) Analiza ta powinna między innymi uwzględniać wpływ przywozu, który dotarł do Unii w okresie między rejestracją a wprowadzeniem środków tymczasowych. W przypadku gdy nie miał miejsca żaden przywóz lub był on nieznaczny, rejestracja wystarczy, aby zapobiec dalszej szkodzie dla przemysłu unijnego. Zazwyczaj nie ma zatem powodu, aby stosować drugi krok, czyli nakładanie cła z mocą wsteczną.

(31) Oceniając, czy przywóz, który dotarł do Unii w okresie między rejestracją a wprowadzeniem środków tymczasowych, może znacząco osłabić skutki naprawcze ceł, Komisja przeanalizuje w szczególności następujące czynniki:

a) wielkość przedmiotowego przywozu;

a) moment, w którym przedmiotowy przywóz ma miejsce;

c) ceny przedmiotowego przywozu;

d) wszelkie inne istotne okoliczności: Komisja przeanalizuje między innymi następujące inne okoliczności:

(i) zapasy produktu przywożonego przed rejestracją;

(ii) trend cenowy produktu przywożonego od momentu dowiedzenia się o dumpingu do momentu zastosowania środków tymczasowych;

(iii) zmiany w strukturze handlu świadczące o próbach obejścia rejestracji.

1.3. *Kumulacja*

(32) W przypadku postępowania dotyczącego większej niż jedno liczby państw, których dotyczy postępowanie, to czy przywóz z tych państw zostanie skumulowany w celu przeprowadzenia analizy opisanej w powyżej w pkt 1.1 i 1.2, zależy od tego, czy Komisja podjęła decyzję o skumulowaniu tego przywozu w stanowiącym jej podstawę dochodzeniu antydumpingowym.

2. **Zastosowanie w przedmiotowej sprawie**

(33) Rejestracja dotyczy przywozu, który miał miejsce w okresie od dnia 12 grudnia 2015 r. do daty nałożenia tymczasowych środków antydumpingowych, tj. dnia 12 lutego 2016 r. W tym okresie przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wyniósł około 165 000 ton.

(34) Jak wskazano powyżej w motywie 5, informacje zostały przedłożone przez skarżącego, wszystkich producentów unijnych objętych próbą i 22 importerów lub użytkowników niepowiązanych i powiązanych. Ich przywóz stanowił 46 % całego przywozu z państw, których dotyczy postępowanie w okresie, w odniesieniu do którego zgromadzono dane, a mianowicie od kwietnia 2015 r. do stycznia 2016 r.

(35) W celu określenia, czy uzasadniony był pobór ceł z mocą wsteczną, Komisja oceniła kryteria ustanowione w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(36) Przedstawione uwagi dotyczyły rejestracji przywozu, a także możliwości zastosowania z mocą wsteczną środków antydumpingowych, co zostało przeanalizowane poniżej.

2.1. *Historia dumpingu lub wiedza o istnieniu dumpingu lub szkody spowodowane przez importera*

(37) Zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego, musi zachodzić sytuacja, w której dany produkt „w przeszłości stanowił przedmiot dumpingu w dłuższym okresie lub importer był świadomy albo powinien być świadomy dumpingu w zakresie jego rozmiarów i szkody, domniemanej bądź stwierdzonej". W przedmiotowej sprawie Komisja uważa, ze importerzy byli świadomi lub powinni być świadomi dumpingu, jeżeli chodzi o jego rozmiary i szkodę domniemaną bądź stwierdzona od daty wszczęcia postępowania z powodów wyjaśnionych w motywie 17 i następnych.

(38) Jeden importer stwierdził, że dowód *prima facie* dumpingu w skardze nie był wystarczający, aby wykazać, że importerzy wiedzieli lub powinni wiedzieć o dumpingu w zakresie jego rozmiarów i szkody, domniemanej bądź stwierdzonej. W szczególności przedmiotowa strona zauważyła, że po pierwsze skarga nie stanowi sama w sobie ostatecznego dowodu świadczącego o tym, że dumping faktycznie miał miejsce. Po drugie, zakładając że dowód zawarty w skardze jest wystarczający, aby stwierdzić, że importerzy powinni byli wiedzieć o dumpingu, nałożenie ceł z mocą wsteczną byłoby możliwe w każdym postępowaniu. Ponadto strona stwierdziła, że skarga Eurofer, zgodnie z którą importerzy nie mogli ignorować istnienia dumpingu w świetle wyjątkowo niskich cen przywozu z Chin i Rosji, wprowadza w błąd, ponieważ rzekomo niskie ceny nie stanowią same w sobie dowodu, że przywóz miał miejsce po cenach dumpingowych.

(39) Inna zainteresowana strona zauważyła, że Eurofer nie przedstawił doniesień prasowych lub innych ogólnodostępnych informacji, do których dostęp mają unijni importerzy płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno, które dotyczyłyby dumpingu stosowanego przez chińskich producentów niektórych produktów z zakresu płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno. Przedmiotowa strona podkreśliła, że przedstawione artykuły prasowe dotyczyły stali ogólnie, a nie konkretnie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno. Ponadto indyjskie i amerykańskie doniesienia prasowe przedstawione przez Eurofer nie miały znaczenia w odniesieniu do wiedzy wśród importerów w Unii.

(40) Po pierwsze, należy podkreślić, że świadomość importerów, o której mowa w art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego, odnosi się do rozmiarów dumpingu i szkody domniemanej bądź stwierdzonej (podkreślenie dodane). Komisja uważa, że importerzy wiedzieli lub powinni byli wiedzieć o rozmiarach dumpingu i domniemanej szkodzie na podstawie obiektywnych czynników, nie tylko na podstawie jawnej wersji skargi, lecz również na podstawie zawiadomienia o wszczęciu tego postępowania – oba dokumenty były dostępne dla wszystkich znanych zainteresowanych stron, w tym importerów, użytkowników i ich reprezentatywnych stowarzyszeń, oraz strony te zostały o nich poinformowane. Ponadto zainteresowane strony miały pełny dostęp do jawnej wersji wniosku Euroferu dotyczącego rejestracji, który tak naprawdę ogłoszono już w samej skardze. Dochodzenie wszczęto, ponieważ uznano, że z dowodu *prima facie* w skardze w wystarczający sposób wynika, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie będzie prawdopodobnie odbywał się na rynku unijnym po cenach dumpingowych. Ten dowód *prima facie* obejmował okres od października 2013 r. do września 2014 r., tj. dłuższy okres. Ponadto tymczasowo stwierdzono, a także ostatecznie potwierdzono, że dumping ustalono także w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem, a mianowicie od kwietnia 2014 r. do marca 2015 r. W związku z tym potwierdziło się, że importerzy wiedzieli lub powinni byli wiedzieć o dumpingu i domniemanej szkodzie od dnia opublikowania zawiadomienia o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(41) Należy także zauważyć, że nałożenie cła antydumpingowego z mocą wsteczną jest dozwolone tylko w przypadku przywozu, który podlegał rejestracji, i tylko w przypadku spełnienia kryteriów określonych w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym błędne jest twierdzenie, że nałożenie ceł z mocą wsteczną jest możliwe „w każdym dochodzeniu". W odniesieniu do domniemanego braku znaczenia doniesień prasowych przedstawionych przez Eurofer Komisja przyznaje, że artykuły te nie dotyczyły konkretnie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno, ale stanowiły wiarygodną wskazówkę dotyczącą zachowań cenowych eksportujących producentów stali w państwach, których dotyczy postępowanie. Ponadto doniesienia prasowe należy rozważać w świetle innych obiektywnych faktów ustalonych w powyższych motywach.

(42) W związku z tym argumenty dotyczące kwestii świadomości importerów zostają odrzucone.

(43) W odpowiedzi na ujawnienie tych ustaleń niektórzy importerzy stwierdzili, że kwestię świadomości istnienia dumpingu i szkody należało postrzegać w kontekście stosowania mocy wstecznej jako „wyjątkowego środka" i że nakłada to wysokie standardy na organ prowadzący dochodzenie lub że podejście zaproponowane w przypadku „świadomości importerów" w odniesieniu do art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego jest zbyt szerokie. Stwierdzili w związku z tym, że zawiadomienie o wszczęciu postępowania nie wystarczy, aby uświadomić importerów w przedmiocie istnieniu dumpingu i szkody ani o jego rozmiarze. Jednak zarówno w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, o którym szeroko informowano w prasie branżowej przemysłu stalowego, jak i w jawnej wersji skargi, którą wysłano do znanych importerów lub użytkowników i udostępniono wszystkim zainteresowanym stronom od pierwszego dnia dochodzenia, wskazano wyraźnie (i z dużą szczegółowością) stosowaną metodologię i źródło wykorzystanych informacji oraz określono wysokie poziomy dumpingu i szkody zarówno w przypadku ChRL, jak i Rosji. O rozmiarach dumpingu poinformowano w ten sposób w postaci odsetka ceny importowej CIF. Ponadto Komisja w motywach 5–11 rozporządzenia w sprawie rejestracji przypomniała wszystkim zainteresowanym stronom, że ma wystarczające dowody na dumping, jeżeli chodzi o rozmiary dumpingu i szkodę domniemaną lub stwierdzoną. Komisja stwierdza zatem, że importerzy byli świadomi lub powinni być świadomi istnienia dumpingu i szkody stwierdzonej lub domniemanej. Fakt, że nie wszystkie dochodzenia skutkowały podjęciem środków antydumpingowych, nie oznacza, iż importerzy nie mieli dostępu do dowodu *prima facie* na istnienie dumpingu i szkody. Komisja jest zatem przekonana, że spełniono niezbędne normy związane z tą kwestią.

(44) Rosyjscy producenci eksportujący oraz jeden importer twierdzili, że ustalenie Komisji zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego z pewnością nie spełnia wymogów określonych w art. 10 ust. 6 lit. i) Porozumienia antydumpingowego WTO, zgodnie z którym importer powinien mieć świadomość praktyk dumpingowych eksportera i tego, że taki dumping powoduje szkodę. Ponadto twierdzono, że przy zastosowaniu wykładni Komisji warunek „świadomości" zostaje spełniony przy każdej okazji, kiedy publikuje się zawiadomienie o wszczęciu postępowania, co jest nie do przyjęcia. Dalej twierdzono, że ocena dumpingu to złożony proces, który wiąże się z uzyskaniem dostępu do tajemnic handlowych, których nie można ujawnić.

(45) Po pierwsze, należy zauważyć, że każdy członek WTO ma prawo ustanowić własne procedury i praktyki antydumpingowe, tak aby odpowiadały one okolicznościom na jego terytorium, o ile nie narusza to norm WTO. Komisja stwierdza, że stosuje bardzo wysokie standardy wszczęcia dochodzenia i, jak wspomniano w motywie 43 powyżej, dumping i szkoda zostały bardzo szczegółowo zbadane w oparciu o dostępne dowody, a wyniki tego badania udostępniono zainteresowanym stronom. Przedmiotowe dane obejmują stosowane przez przedsiębiorstwo ceny krajowe i eksportowe, które importerzy mogli z łatwością porównać z cenami, po których kupowali od państw, których dotyczy postępowanie, aby ustalić, czy w przypadku takich cen zastosowano dumping i w jakim zakresie. Należy również zauważyć, że – jak wskazano w motywie 5 – niektóre z odpowiedzi otrzymano od importerów powiązanych, którzy mieli dostęp do odpowiednich informacji w odniesieniu do cen krajowych i eksportowych. Należy również zauważyć, że zgodnie z przepisami WTO importerzy nie muszą być w stanie przeprowadzić szczegółowych wyliczeń dotyczących dumpingu, lecz powinni mieć świadomość rozmiarów takiego dumpingu. Co więcej, udostępniono również analizę różnych wskaźników szkody wraz ze szczegółowymi wyliczeniami w zakresie podcięcia cenowego i zaniżania cen, w której to analizie wskazano, że taki przywóz towarów po cenach dumpingowych skutkowałby szkodą.

(46) Jeden z importerów stwierdził również, że jego dostawcy zapewnili go o tym, iż nie brali udziału w praktykach dumpingowych, nie uzasadniając tego jednak. Z tego względu argument ten należy odrzucić.

(47) Rosyjscy producenci eksportujący zakwestionowali ustalenia w sprawie dumpingu i wskazali, że importerzy dowiedzieli się o zastosowaniu art. 18 rozporządzenia podstawowego i rozmiarach dumpingu dopiero w dniu 12 lutego 2016 r. W tym kontekście należy zauważyć, że wyżej wspomniane informacje dotyczące dokumentacji, a mianowicie zawiadomienia o wszczęciu postępowania i jawnej wersji skargi, które przesłano lub udostępniono importerom, wyraźnie wskazywały na rozmiary dumpingu i na to, że nałożenie środków tymczasowych jedynie potwierdzało takie informacje. Powyższe twierdzenie należy zatem odrzucić.

(48) Komisja potwierdza zatem w tym konkretnym przypadku, że importerzy w sposób oczywisty dysponowali dowodami na to, że chińscy i rosyjscy eksporterzy stosowali dumping wyrządzający szkodę.

2.2. *Prawdopodobieństwo znacznego osłabienia skutków naprawczych ostatecznego cła antydumpingowego przez dalszy znaczny wzrost przywozu*

(49) Zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego musi wystąpić kryterium, że „przywóz nadal znacznie rośnie" „poza rozmiarem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym postępowaniem".

2.2.1. Dalszy znaczny wzrost przywozu

(50) Według danych Eurostatu ([1]) (które w chwili oceny były dostępne do marca 2016 r. włącznie) średnia miesięczna wielkość przywozu z rozważanych krajów w okresie objętym postępowaniem wynosiła 118 912 ton. Średnia miesięczna wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie rozpoczynającym się w pierwszym pełnym miesiącu po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i kończącym się w ostatnim pełnym miesiącu poprzedzającym wprowadzenie środków tymczasowych (czerwiec 2015 r. – styczeń 2016 r.) wynosiła 162 457 ton, tj. była o 37 % wyższa niż w okresie objętym dochodzeniem. W tym samym okresie całkowita wielkość przywozu wynosiła 1 299 658 tony, w tym 721 386 ton z ChRL i 578 272 ton z Rosji. W wyniku porównania średniej miesięcznej wielkości przywozu oddzielnie z ChRL i Rosji uzyskuje się wzrost średnich miesięcznych wielkości przywozu z ChRL i Rosji odpowiednio o 48 % i 25 %.

(51) Przyjmując okres od pierwszego pełnego miesiąca po wszczęciu postępowania i włącznie z miesiącem, w którym zostały nałożone środki tymczasowe (tj. od czerwca 2015 r. do lutego 2016 r.), otrzymujemy średnią miesięczną wielkość przywozu 150 673 ton, czyli o 27 % wyższą niż średnia miesięczna w okresie objętym dochodzeniem. Jeżeli chodzi o miesięczne wielkości przywozu z ChRL i Rosji, ich wzrost wynosi odpowiednio 34 % i 19 %.

(52) Przywóz 22 importerów lub użytkowników, którzy przedstawili informacje dotyczące przywozu w okresie następującym po wszczęciu postępowania (od czerwca 2015 r. do stycznia 2016 r.), stanowił 46 % całego przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Tym samym uzyskane informacje wykazały, w odniesieniu do tych współpracujących importerów lub użytkowników w ujęciu ogólnym, wzrost zapasów produktu objętego postępowaniem o 22 % na koniec 2015 r. w stosunku do końca 2014 r. Ustalenie to nie tylko potwierdza ustalenie dotyczące znacznego wzrostu przywozu na podstawie statystyk, ale także wskazuje na gromadzenie zapasów.

(53) Obie analizy wskazuję, że po wszczęciu postępowania faktycznie odnotowano znaczny wzrost wielkości przywozu.

(54) Kilku rosyjskich producentów eksportujących podważyło stwierdzenie, że wzrost przywozu był znaczny, powołując się na „wiodących komentatorów i praktyków", którzy utrzymują, że wzrost wielkości przywozu musi być naprawdę ogromny. W tym kontekście najpierw należy zauważyć, że w literaturze, na którą się powołano, nie ustanowiono prawa twardego i że nie wskazano żadnych szczegółowych wytycznych, co należy uznać za ogromny lub znaczny wzrost, który i tak określa się w odniesieniu do poszczególnych przypadków.

(55) Na tej podstawie Komisja przyjmuje, że wzrost przywozu można uznać za znaczny i że to twierdzenie zostaje niniejszym odrzucone.

(56) Kilku rosyjskich producentów eksportujących i jeden importer stwierdzili, że Komisja, w swojej ocenie wniosku Eurofer dotyczącego rejestracji, nie uwzględniła odpowiednio przejściowego wpływu unijnych środków ograniczających na handel z Rosją. W tym względzie w momencie rejestracji produkt objęty postępowaniem nie podlegał żadnym „środkom ograniczającym"; nie stosowano ich także w okresie objętym dochodzeniem ani po tym okresie, aż do nałożenia środków tymczasowych w dniu 12 lutego 2016 r. Argument ten zostaje więc odrzucony.

(57) Rosyjscy producenci eksportujący powrócili do tej kwestii w swoich uwagach dotyczących ujawnionych ustaleń, twierdząc, że chociaż na produkt objęty postępowaniem nie nałożono żadnych „sankcji", w stosunku do tego produktu wystąpił efekt domina ze względu na ogólną niechęć unijnych konsumentów do kupowania towarów z Rosji. Ten argument nie został uzasadniony. Ponadto oczywiste jest, że na rozwój przywozu produktu objętego postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem wpływ miały kwestie związane z przedmiotowym postępowaniem, a nie domniemane „efekty domina" wynikające z sankcji nałożonych na inne produkty. Towary objęte sankcjami zostały wyraźnie określone, a zatem nie można stwierdzić, że sankcje miały jakikolwiek znaczący wpływ na duże wahania zmian wolumenu, jakie odnotowano po okresie objętym dochodzeniem.

(58) Ponadto ci sami rosyjscy producenci eksportujący, a także władze rosyjskie twierdzą, że przy ocenie dalszego znacznego wzrostu przywozu argumenty Eurofer opierały się na porównaniach przypadkowo wybranych okresów. Inna zainteresowana strona twierdziła, że ze względu na niezwykłą zmienność wielkości przywozu płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno z miesiąca na miesiąc wybór danego okresu w porównaniu z innym może doprowadzić do radykalnie różnych wyników. Innymi słowy, dane we wniosku Eurofer nie odzwierciedlały istnienia sytuacji, w której „przywóz […] znacznie rośnie".

([1]) Podobnie jak to zrobiono w celu ustalenia konsumpcji w Unii na etapie środków tymczasowych (zob. motyw 99 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/181), w celu ustalenia wielkości przywozu uwzględniono w całości wielkości przywozu o kodach CN ex, ponieważ produkt objęty postępowaniem jest objęty w większości pełnymi kodami Nomenklatury scalonej.

(59) Okresy uwzględnione w skardze w celu porównania, które prowadziły do rejestracji, obejmowały znaczne okresy zarówno po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem, jak i pokrywające się z okresem objętym dochodzeniem. Ponadto różne zainteresowane strony proponowały wykorzystanie na potrzeby analizy porównawczej dalszego znacznego wzrostu przywozu inne okresy i wszystkie z nich prowadziły do tego samego wniosku (tj. dalszego znacznego wzrostu przywozu w porównaniu z wielkością przywozu w okresie objętym dochodzeniem). Argument ten zostaje zatem odrzucony.

(60) Kilku rosyjskich producentów eksportujących twierdziło, że nie notowano dalszego znacznego wzrostu przywozu, przedstawiając dane za styczeń 2016 r., luty 2016 r. i marzec 2016 r. w zakresie, w którym ich to dotyczyło. Dla Komisji nie jest jasne, dlaczego we wniosku przedstawiono dane dotyczące tylko niektórych rosyjskich producentów eksportujących, a nie przywozu z Rosji jako całości.

(61) Prawdą jest, że niższe miesięczne wielkości przywozu w danych statystycznych, o których była mowa w motywie 50 powyżej, odnotowano w styczniu, lutym i marcu 2016 r., tj. po rejestracji przywozu, i że – częściowo w lutym i marcu – weszły w życie środki tymczasowe. W związku z tym należy podkreślić następujące kwestie. Po pierwsze, jak wskazano w motywie 9 rozporządzenia w sprawie rejestracji, Komisja przeanalizowała wniosek dotyczący rejestracji na podstawie analizy okresu do września 2015 r. włącznie. Z analizy tej wynika, że nawet po wszczęciu postępowania odnotowano, między innymi i *prima facie*, znaczny wzrost poziomu przywozu, który znacznie osłabiłby skutki naprawcze cła antydumpingowego (motyw 5 rozporządzenia w sprawie rejestracji). Znaczny wzrost, na podstawie którego zarejestrowano przywóz, dotyczy więc tylko częściowo tego samego przywozu, na podstawie którego Komisja ustala, czy należy nałożyć cło z mocą wsteczną. Przypomina się, że ten drugi okres jest okresem liczonym od pierwszego pełnego miesiąca następującego po wszczęciu postępowania, tj. czerwca 2015 r., do ostatniego pełnego miesiąca przed zastosowaniem środków tymczasowych włącznie, tj. stycznia 2016 r., lub miesiąca, w którym nałożono środki tymczasowe włącznie, tj. lutego 2016 r. Ponadto w tym znacznie dłuższym okresu również występuje dalszy znaczny wzrost przywozu w porównaniu z okresem objętym dochodzeniem. Fakt, że wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, była stosunkowo niewielka w styczniu, lutym i marcu 2016 r., nie zmienia tego wniosku.

(62) Po drugie, bez wątpienia największą wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, odnotowano w październiku 2015 r., tj. po upłynięciu badanego okresu dotyczącego rejestracji, a bardzo duże wielkości w porównaniu z okresem objętym dochodzeniem odnotowywano jeszcze w listopadzie 2015 r. Stosunkowo umiarkowany poziom przywozu po rejestracji, na który zwrócił uwagę producent eksportujący, należy więc oceniać w odniesieniu do wspomnianego okresu szczytowego tuż przed rejestracją, co można uzasadnić jedynie zbliżającym się terminem rejestracji. Prawdopodobnie gdyby nie zażądano i nie dokonano żadnej rejestracji, odnotowana całkowita wielkość byłaby tego samego rzędu wielkości, ale średni miesięczny wzrost byłby bardziej spójny i nie byłby tak gwałtowny, jak odnotowano w październiku i listopadzie 2015 r. W trakcie analizy spełnienia warunków określonych w art. 10 ust. 4 lit. d) Komisja nie może pominąć silnego wzrostu przywozu w tym okresie, następującym po okresie analizy w odniesieniu do rejestracji przywozu, lecz przed samą rejestracją.

(63) Jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że chociaż porównanie danych przywozu w okresach od maja 2014 r. do września 2014 r. i od maja 2015 r. do września 2015 r. rzeczywiście wskazuje na wyraźny wzrost przywozu, Eurofer nie uwzględnił cyklicznego charakteru przywozu produktu objętego postępowaniem oraz wzrostu konsumpcji w Unii. Argumentu tego nie poparto żadnymi znaczącymi dowodami. Należy stwierdzić, że produkt objęty postępowaniem podlega w pewnym zakresie koniunkturze gospodarczej, która może być zmienna. Nie oznacza to jednak, że przywóz płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno podlega cyklicznym wahaniom. Argument ten odrzucono.

(64) Należy również dodać, że jeżeli chodzi o tendencje w zakresie konsumpcji w Unii, jak wyjaśniono w motywach 103–106 rozporządzenia tymczasowego, nastąpił nieznaczny wzrost o 4 % konsumpcji własnej, chociaż konsumpcja na wolnym rynku spadła o 9 %. Ponieważ przywóz produktu objętego postępowaniem podlega zasadom konkurencji na wolnym rynku, Komisja nie może zrozumieć tego argumentu.

(65) China Iron & Steel Association (CISA) również nie zgadza się z wyborem okresów przez Eurofer. CISA stwierdziła, że od chwili potwierdzenia zamówienia do chwili faktycznego przywozu wyrobów ze stali z ChRL musi minąć co najmniej 4–5 miesięcy. W związku z tym przywóz produktu objętego postępowaniem, który nastąpił w okresie od maja do września 2015 r., w rzeczywistości ma związek z umowami zawartymi przed wszczęciem postępowania.

(66) Zgodnie z rozporządzeniem podstawowym poza wielkością przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym dochodzeniem przywóz nadal znacznie rośnie. W związku z tym ocena tej kwestii opiera się na reprezentatywnym okresie od momentu wszczęcia postępowania i zastosowania środków tymczasowych do

okresu objętego dochodzeniem. Kolejnym argumentem na poparcie stwierdzenia, że w okresie od maja do września 2015 r. odnotowano dalszy znaczny wzrost przywozu, jest stanowisko przedstawione przez CISA, zgodnie z którym mimo opóźnienia czasowego w związku z obowiązującymi umowami, we wspomnianym okresie nadal odnotowywano dalszy znaczny wzrost przywozu. Argument ten zostaje zatem odrzucony.

(67) Niektóre z zainteresowanych stron zauważyły również, że płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno nie są produktem składowanym, ale wytwarza się je stosownie do składanych zamówień.

(68) Produkt objęty postępowaniem rzeczywiście nie podlega zwykle długiemu składowaniu ze względu na jego cechy charakterystyczne. Przykładowo, niektóre warunki pogodowe mogą mieć szkodliwy wpływ na jakość produktu. Komisja nie otrzymała jednak dowodów przemawiające przeciwko ustaleniu, że w tym przypadku faktycznie miało miejsce składowanie produktu po wszczęciu postępowania. Należy podkreślić, że składowanie często nie jest powszechną praktyką i ma miejsce wtedy, gdy na rynku występują szczególne okoliczności lub oczekiwania, np. w zakresie przyszłych cen danego produktu. Fakt, że produkt *zwykle* nie jest składowany, nie oznacza, że nie można go składować, jeżeli w grę wchodzą wspomniane okoliczności i oczekiwania. Na podstawie danych przedstawionych przez importerów lub użytkowników niepowiązanych i powiązanych po zastosowaniu środków tymczasowych stwierdzono, że zapasy na koniec 2015 r. były o 22 % wyższe niż na koniec 2014 r. Ze względu na brak dowodów przemawiających przeciwko ustaleniu, że dalszy znaczny wzrost przywozu może wskazywać na składowanie, argument ten zostaje odrzucony.

(69) W swojej odpowiedzi na ujawnienie ustaleń zainteresowane strony podkreśliły, że produkt objęty postępowaniem nie jest zazwyczaj produktem składowanym, lecz jest nabywany stosownie do zamówienia. Po pierwsze, płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno nie są produkowane wyłącznie na potrzeby zamówień i nawet w przypadku tych rodzajów, które produkuje się głównie na potrzeby zamówień, nie powstrzymuje to importerów lub użytkowników oczekujących przyszłych wzrostów cen przed nabywaniem większych ilości do celów składowania. Co więcej, wszczęcie przedmiotowego dochodzenia miało wpływ na postępowanie w zakresie przywozu, przez co, zgodnie z dowodami, nastąpił znaczny wzrost składowania w standardowych poziomach zwykłego przywozu. Należy również przypomnieć, że przywóz 22 importerów lub użytkowników, którzy przedstawili informacje dotyczące przywozu w okresie następującym po wszczęciu postępowania, stanowił 46 % całego przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Biorąc pod uwagę fakt, że importerzy lub użytkownicy odpowiadający za ponad połowę przywozu nie przedłożyli Komisji informacji, o jakie się do nich zwrócono, i uwzględniając wysoką wielkość przywozu do Unii w miesiącach następujących po wszczęciu postępowania, Komisja może na podstawie przekonujących dowodów wyciągnąć wniosek, że znaczna część składowania faktycznie miała miejsce i że uzyskane i wykorzystane informacje wynikały raczej z zachowawczego oszacowania poziomów składowania.

(70) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że przed rozpoczęciem okresu objętego dochodzeniem miał miejsce znaczny wzrost przywozu.

(71) W swojej odpowiedzi na ujawnione ustalenia strony stwierdziły, że powszechnie stosowaną praktyką Komisji było porównanie przywozu w okresie objętym dochodzeniem z przywozem w okresie rejestracji, co oznaczałoby, że nie doszło do żadne wzrostu przywozu. Te same praktyki wskazywały na to, że Komisja nie podała powodów rzekomej zmiany praktyk.

(72) Po pierwsze, Komisja zauważa, że nie jest związana przeszłymi praktykami (gdyby takie praktyki istniały, co nie miało miejsca, zob. następny motyw), lecz wyłącznie obiektywnymi normami Traktatów i prawa wtórnego. W każdym razie Komisja może w dowolnym momencie, przykładowo biorąc pod uwagę szczególne okoliczności zaistniałe podczas dochodzenia, uszczegółowić lub rozwinąć swoja analizę stosownie do tych okoliczności, pod warunkiem że poda wystarczające powody swoich działań. Komisja przedstawiła w ogólnym dokumencie ujawniającym ustalenia – w kompleksowy sposób – gospodarcze, prawne i polityczne powody, które stanowią podstawę przyjętego przez nią podejścia w niniejszej sprawie (zob. motywy 11–32 powyżej).

(73) Po drugie, w każdym razie importer mógł tylko wskazać dwie poprzednie sprawy (sprawę paneli słonecznych i wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno) jako rzekome dowody takich praktyk, a w żadnej z tych spraw nie nałożono ceł z mocą wsteczną. W tych okolicznościach nie można zatem uznać tej praktyki za powszechnie stosowaną. Ponadto wbrew temu, co twierdziły te zainteresowane strony, w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/1429 ([1]), Komisja przeanalizowała okresy po wszczęciu dochodzenia, oceniając, czy cło antydumpingowe powinno zostać nałożone z mocą wsteczną. Co więcej, całości okoliczności w tych sprawach nie można porównać z okolicznościami w niniejszej sprawie. Przykładowo – chociaż poziom przywozu w okresie rejestracji był niższy od średniej miesięcznej niż w poprzedzającym okresie po wszczęciu

([1]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1429 z dnia 26 sierpnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 224 z 27.8.2015, s. 10).

dochodzenia, poziom w ujęciu bezwzględnym był nadal bardzo wysoki w przedmiotowej sprawie. Mając na uwadze, że jest to pierwszy przypadek, w którym Komisja stwierdza, iż w świetle okoliczności faktycznych przedmiotowej sprawy cła powinny zostać nałożone z mocą wsteczną, w przedmiotowym dochodzeniu ściśle przestrzegano zasad określonych w motywach 11–32. W związku z tym Komisja nie tylko przeanalizowała poziom przywozu w okresie rejestracji, lecz również uwzględniła przywóz w okresie między wszczęciem postępowania a rejestracją. Jest to zgodne z art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego, który, jak wyjaśniono powyżej w motywach 21–25, upoważnia Komisję do przeanalizowania okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem, który liczy się w praktyce od chwili wszczęcia dochodzenia aż do momentu końca obowiązywania rejestracji. Okres analizy ustanowiony w ten sposób jest w pełni zgodny z prawem, umożliwia dokonanie kompletnej oceny wzrostu przywozu i jego późniejszego wpływu oraz oceny jego zdolności do osłabienia skutków naprawczych środków.

(74) W swojej odpowiedzi na ujawnienie ustaleń rosyjscy producenci eksportujący i Ministerstwo Rozwoju Gospodarczego Federacji Rosyjskiej podważyli podejście Komisji polegające na łącznej ocenie (obejmującej zarówno chiński, jak i rosyjski przywóz) w celu spełnienia wymogów z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W rozporządzeniu podstawowym nie ustanowiono jednak zakazu łącznej wykładni art. 10 ust. 4, a warunki łączności wyraźnie mają zastosowanie w tej sprawie. Ponadto w stosowanych przypadkach dokonano odrębnej analizy rosyjskiego i chińskiego przywozu, co doprowadziło również do wniosku, że nastąpił dalszy znaczny wzrostu przywozu (zob. motyw 50 powyżej), i analizy te nie wykazały, że potrzebne było zastosowanie innego podejścia w stosunku do Federacji Rosyjskiej. W związku z tym argument ten został odrzucony.

2.2.2. Osłabienie skutków naprawczych ostatecznego cła antydumpingowego

2.2.2.1. Wielkości i udziały w rynku

(75) Aby ocenić wpływ znacznego wzrostu przywozu na skutki naprawcze ostatecznego cła antydumpingowego, do Eurofer i pięciu objętych próbą producentów unijnych wysłano kwestionariusze dotyczące sprzedaży po okresie objętym dochodzeniem. Zwrócono się o dane liczbowe z okresu po okresie dochodzenia, tj. od kwietnia 2015 r. do stycznia 2016 r. (okres rozsyłania kwestionariusza na potrzeby danych po zakończeniu okresu dochodzenia).

(76) Uzyskane w ten sposób informacje wskazują, że konsumpcja w Unii na wolnym rynku wzrosła w tym okresie o 14 %, natomiast wielkość sprzedaży odnotowana przez producentów unijnych pozostawała na stałym poziomie, wykazując niewielki wzrost wynoszący 3 %. W związku z tym udział w rynku przemysłu unijnego spadł o dalsze 7 punktów procentowych (z 71 % do 64 %). Jest to wyraźna oznaka dalszej szkody dla przemysłu unijnego.

(77) Jeżeli chodzi o wielkości, należy wyraźnie zaznaczyć, że przywóz w okresie rejestracji został ujęty w ocenie „dalszego wzrostu przywozu" i chociaż przywóz w okresie rejestracji w ujęciu odrębnym obniżył się w porównaniu z poziomami przed rejestracją, nadal osiągał znaczne wielkości.

(78) Kilka stron twierdziło, że to obniżenie przywozu w okresie rejestracji stanowiło dowód na to, że rejestracja odniosła pożądane skutki. Znaczny poziom przywozu w okresie rejestracji (około 165 000 ton) wyraźnie wskazuje jednak, że importerów ani użytkowników rejestracja nie zniechęciła i, jak wyjaśniono poniżej, nałożenie ceł z mocą wsteczną jest konieczne, aby nie osłabić skutków naprawczych środków.

2.2.2.2. Ceny i podcięcie cenowe

(79) Porównując na podstawie danych Eurostatu średnie miesięczne ceny importowe, stwierdzono, że w ciągu 11 miesięcy po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem średnie miesięczne ceny importowe przywozu z ChRL i z Rosji spadły odpowiednio o 13 i 12 % w porównaniu do średnich miesięcznych cen importowych z okresu objętego dochodzeniem.

(80) Prawdą jest, że w tym samym okresie spadły również ceny surowców. Przeprowadzona analiza wskazuje jednak, że spadek cen surowców znajduje odbicie w spadku cen sprzedaży nie większym niż 4 %. Fakt, że te znacznie niższe ceny importowe osłabiają skutki naprawcze cła antydumpingowego, jest ilustrowany przez ogólne porównanie średniej ceny importowej z państw, których dotyczy postępowanie, z średnią ceną sprzedaży przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem i okresie po zakończeniu dochodzenia. Z tego porównania wynika, że w okresie objętym dochodzeniem podcięcie cenowe wynosiło 7 %, natomiast po zakończeniu tego okresu wzrosło ono do 14 %.

(81) Ponadto ceny importowe w okresie rejestracji dalej spadały w stopniu większym niż ceny producentów unijnych. Średnia cena importowa w tym okresie ([1]) wynosiła 408 EUR w przypadku Chin (19 % poniżej średniej ceny importowej w okresie objętym dochodzeniem i 6 % poniżej średniej ceny importowej w okresie od wszczęcia dochodzenia do rejestracji ([2])) oraz 371 EUR w przypadku Rosji (24 % poniżej średniej ceny importowej w okresie objętym dochodzeniem i 15 % poniżej średniej ceny importowej w okresie od wszczęcia dochodzenia do rejestracji). W odniesieniu do obydwu państw łącznie średnia cena importowa w okresie rejestracji wyniosła 386 EUR (22 % poniżej średniej ceny importowej w okresie objętym dochodzeniem i 11 % poniżej średniej ceny importowej w okresie od wszczęcia postępowania do rejestracji). W rezultacie podcięcie cenowe w okresie rejestracji dalej wzrosło średnio prawie do 20 %.

(82) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że dalszy znaczny wzrost przywozu przy uwzględnieniu momentu, w którym ma on miejsce, jego wielkości, a także dalszego spadku jego średnich cen może poważnie osłabić skutki naprawcze ostatecznego cła antydumpingowego.

2.2.2.3. Składowanie

(83) Jak wskazano w motywie 52, Komisja uzyskała dowody na to, że produkt był składowany po wszczęciu postępowania. Ponieważ jest prawdopodobne, że składowane produkty ostatecznie trafią na rynek unijny, Komisja uważa, że to składowanie również wskazuje na to, że przywóz dokonywany nawet po zarejestrowaniu produktu osłabi skutki naprawcze ceł.

(84) Niektóre zainteresowane strony podważyły argument dotyczący składowania, twierdząc, że ustalenia dotyczącego składowania nie poparto dowodami. Oczywiste jest jednak, że przywóz po okresie objęty dochodzeniem znacznie wzrósł w porównaniu z poziomami przed wszczęciem postępowania i że współpracujący importerzy lub użytkownicy zgłosili wzrost zapasów. Ponadto cechą charakterystyczną rynku wyrobów walcowanych na zimno jest przywóz zarówno po stronie handlowców, jak i użytkowników końcowych. Pomimo że ceny spadały w miesiącach następujących po wszczęciu przedmiotowego dochodzenia, handlowcy i użytkownicy mieli motywację, aby zwiększać swoje miesięczne średnie poziomy przywozu i poziomy zapasów, co też czynili. W związku z tym oczywiste jest, że składowanie miało miejsce.

(85) Jedna z grup importerów twierdziła, że przedstawiła dowody na to, iż poziom jej zapasów wykazywał tendencję spadkową i że celem jej zakupów w okresie następującym po wszczęciu dochodzenia nie było składowanie. Ta sama zainteresowana strona twierdziła, że okresy wykorzystane do porównania poziomów zapasów nie były odpowiednie, ponieważ zapasy pod koniec 2014 r. osiągnęły wyjątkowo niski poziom ze względu na niechęć banków do finansowania zapasów. Ponadto strona ta stwierdziła, że Komisja nie wykazała, iż towary objęte postępowaniem wciąż stanowiły część zapasów, i strona ta zaznaczyła, że zgodnie z jej oczekiwaniami materiał nabyty w okresie rejestracji miał zostać sprzedany przed nałożeniem środków tymczasowych. W tym kontekście należy po pierwsze zauważyć, że ocena dotycząca poziomu zapasów może wykazać indywidualne różnice między przedsiębiorstwami przywożącymi produkt objęty postępowaniem. Ocena Komisji nie ogranicza się jednak do poszczególnych przedsiębiorstw, a informacje dotyczące dokumentacji, w tym na temat tej grupy importerów, wskazują, że wzrost wyniósł 22 %. Po drugie, należy zauważyć, że nie przytoczono dowodów na poparcie tego twierdzenia, jeżeli chodzi o banki lub wielkości zapasów. Gdyby twierdzenie dotyczące dostępu do finansowania było jednak prawdziwe, Komisja zastanawia się, w jaki sposób importerzy mogliby finansować znaczny wzrost przywozu, który miał miejsce po wszczęciu dochodzenia, nie mając dostępu do finansowania. W związku z powyższym twierdzenia te należy odrzucić.

2.2.2.4. Wnioski

(86) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że znaczny wzrost przywozu, jaki nastąpił po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem, znacznie osłabił skutki naprawcze ostatecznego cła antydumpingowego.

([1]) W przypadku braku bardziej szczegółowych statystyk i aby zapewnić uczciwe porównanie w z innymi źródłami danych statystycznych, statystyki dotyczące przywozu dla okresu rejestracji oceniono na podstawie przywozu w grudniu 2015 r. i styczniu 2016 r.

([2]) W przypadku braku bardziej szczegółowych statystyk i aby zapewnić uczciwe porównanie w z innymi danymi statystycznymi, statystyki dotyczące przywozu dla okresu od wszczęcia postępowania do rejestracji oceniono na podstawie przywozu od czerwca do listopada 2015 r.

2.3. *Inne uwagi*

(87) Kilku rosyjskich producentów eksportujących stwierdziło, że art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie oznacza wsparcia dla przeprowadzenia łącznej oceny, jeżeli chodzi o warunki określone w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Stwierdzili następnie, że ich zdaniem nie spełniono warunków nałożenia ceł antydumpingowych z mocą wsteczną w odniesieniu do przywozu z Rosji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno. Jeżeli w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie byłoby odniesienia do oceny łącznej, Komisja nie dysponowałaby podstawą prawną, aby zastosować z mocą wsteczną ostateczne cło antydumpingowe na towary przywożone z Rosji. W tym kontekście odwołano się również do podstawowej zasady niedyskryminacji.

(88) Należy ponownie podkreślić, że Komisja nie zgadza się z argumentem, że nie zostały spełnione warunki określone w art. 10 ust. 4. Jeśli chodzi o niniejszą sprawę, to należy podkreślić, że zarówno w łącznej, jak i indywidualnej ocenie państw, których dotyczy postępowanie, warunki określone w art. 10 ust. 4 zostały spełnione w odniesieniu do obu krajów. Argument ten zostaje zatem odrzucony.

(89) Różne zainteresowane strony stwierdziły, że w związku z rejestracją importerzy lub użytkownicy znaleźli się w sytuacji niepewności prawa i że miało to szkodliwy wpływ na działalność gospodarczą importerów i użytkowników. Ponadto twierdzili, że nałożenie z mocą wsteczną ceł antydumpingowych na zarejestrowany przywóz jeszcze bardziej nasili szkodliwe skutki dla importerów lub użytkowników unijnych, którzy z uzasadnionych przyczyn polegali na swoich dostawcach, zakładając, że nie uczestniczą oni w praktykach dumpingowych. Twierdzono również, że środki z mocą wsteczną uderzą w importerów lub użytkowników w zakresie przywozu na podstawie umów, które zawarto przed wszczęciem postępowania.

(90) W tym względzie Komisja w pierwszej kolejności zauważa, że prawo organu prowadzącego dochodzenie do rejestrowania przywozu, jeżeli spełnione zostały określone kryteria, jest przewidziane w rozporządzeniu podstawowym, na mocy którego wszczęto niniejsze postępowanie, i że organ ten przystępuje do rejestracji jedynie w wyjątkowych przypadkach, ponieważ ściśle interpretuje warunki prawne przewidziane w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Jak już wyjaśniono, Komisja uważa, że w niniejszym przypadku wyraźnie spełniono warunki rejestracji. Po drugie, rejestracja miała miejsce faktycznie dopiero siedem miesięcy po wszczęciu przedmiotowego postępowania. W związku z tym dotyczy przywozu, którego dokonano z pełną świadomością toczącego się dochodzenia antydumpingowego, a tym samym możliwości nałożenia ceł antydumpingowych. Ponadto Komisja podkreśla, że rozporządzenie podstawowe, a także porozumienie antydumpingowe WTO umożliwiają ewentualne stosowanie z mocą wsteczną środków antydumpingowych, jeżeli zostały spełnione pewne warunki.

(91) W świetle powyższego Komisja nie kwestionuje, iż rejestracja przywozu sama w sobie może spowodować, że importerzy lub użytkownicy, których dotyczy niniejsza sprawa, znajdą się w sytuacji niepewności prawa, ponieważ nie prowadzi ona automatycznie do jakiegokolwiek poboru ceł ostatecznych z mocą wsteczną. Komisja nie kwestionuje również, że jeżeli ostatecznie pobrane zostaną cła od zarejestrowanego przywozu z mocą wsteczną, może to negatywnie wpłynąć na strony, które przywoziły przedmiotowe towary w trakcie dwumiesięcznego okresu rejestracji, który zakończył się nałożeniem ceł tymczasowych. Komisja przypomina jednak, że celem rejestracji jest uniknięcie osłabienia skutków naprawczych ceł, jakie mogłoby nastąpić, np. w wyniku znaczącego przywozu po pojawieniu się znacznego wzrostu przywozu i wielkości składowania, jaki miał już miejsce już przed rejestracją. W przypadkach, w których rejestracja nie przynosi skutku, ponieważ podmioty gospodarcze ignorują ostrzeżenie w formie rejestracji, należy wdrożyć cła z mocą wsteczną w celu zapewnienia, by skutki naprawcze ceł nie uległy dalszemu opóźnieniu w wyniku przywozu, jaki ma miejsce po rejestracji. Prawdopodobnie w odniesieniu do przedmiotowej sprawy, chociaż szereg importerów lub użytkowników, świadomych wyraźnego ostrzeżenia, że cła mogą zostać nałożone z mocą wsteczną, zaprzestało przywozu, inni postanowili podjąć to ryzyko. Komisja jest zatem przekonana, że nie naruszyła zasady pewności prawa.

(92) Co więcej, jeżeli po rejestracji dumping nie ma już miejsca, importerzy mogą zażądać zwrotu zapłaconych ceł.

2.4. *Wnioski dotyczące nakładania ceł z mocą wsteczną*

(93) Na mocy art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego cła antydumpingowe mogą zostać nałożone z mocą wsteczną, jeżeli przywóz został zarejestrowany zgodnie z art. 14 ust. 5, a Komisja umożliwiła zainteresowanym importerom przedstawienie uwag na temat tego, czy spełniono kryteria określone w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(94) Po przeanalizowaniu przedstawionych uwag Komisja stwierdza, że importerzy lub użytkownicy wiedzieli lub powinni byli wiedzieć o domniemanym dumpingu i domniemanej szkodzie od momentu opublikowania zawiadomienia o wszczęciu postępowania z dnia 14 maja 2015 r. Poza przywozem, który spowodował szkodę w okresie objętym dochodzeniem, po wszczęciu postępowania nastąpił dalszy znaczny wzrost wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem po cenach jeszcze niższych niż ceny z okresu objętego dochodzeniem. Te duże i tanie ilości produktu objętego postępowaniem miały dalszy negatywny wpływ na ceny i udział przemysłu unijnego w rynku unijnym. Ponieważ wielkość przywozu w połączeniu z opisaną powyżej polityką cenową i zmianami udziału w rynku ma duże znaczenie i nakłada się na znacznie zwiększone zapasy, przywóz dokonany po rejestracji może znacznie osłabić skutki naprawcze ostatecznego cła antydumpingowego.

(95) Na tej podstawie Komisja stwierdza, że spełniono warunki określone w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego w zakresie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego z mocą wsteczną. Należy zatem nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na produkty objęte postępowaniem, które na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2325 zostały poddane rejestracji.

(96) Zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, wysokość cła, które ma być pobrane z mocą wsteczną powinna zostać ustalona na poziomie cła tymczasowego nałożonego na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/181, w zakresie, w jakim jest ona poniżej poziomu ceł ostatecznych nałożonych na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1328.

(97) Komitet ustanowiony w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie przekazał swojej opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe nakłada się na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa lub stali niestopowej, lub pozostałej stali stopowej, ale z wyłączeniem ze stali nierdzewnej, o każdej szerokości, walcowanych na zimno, nieplaterowanych, niepowleczonych ani niepokrytych innym materiałem, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, obecnie objętych kodami ex 7209 15 00 (kod TARIC 7209 15 00 90), 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99 (kod TARIC 7209 18 99 90), ex 7209 25 00 (kod TARIC 7209 25 00 90), 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80 (kod TARIC 7211 23 80 19, 7211 23 80 95 i 7211 23 80 99), ex 7211 29 00 (kod TARIC 7211 29 00 19 i 7211 29 00 99), 7225 50 80 i 7226 92 00, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i z Federacji Rosyjskiej oraz zarejestrowanych na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2325.

Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się następujące rodzaje produktów:

— wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte innym materiałem, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, nawet w zwojach, każdej grubości, do celów elektrotechnicznych,

— wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepokryte ani niepowleczone innym materiałem, w zwojach, o grubości mniejszej niż 0,35 mm, wyżarzone (tzw. „blacha czarna"),

— wyroby walcowane płaskie z innej stali stopowej, o każdej szerokości, ze stali krzemowej elektrotechnicznej,

— wyroby walcowane płaskie ze stali stopowej, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, ze stali szybkotnącej.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem są następujące dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczna stawka celna	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Angang Steel Company Limited, Anshan	13,7 %	C097
	Tianjin Angang Tiantie Cold Rolled Sheets Co. Ltd., Tiencin	13,7 %	C098
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	14,5 %	
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	16 %	C999

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczna stawka celna	Dodatkowy kod TARIC
Rosja	Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC, Magnitogorsk	18,7 %	C099
	PAO Severstal, Czerepowiec	25,4 %	C100
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	26,2 %	C999

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2016 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Chińscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą:

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod Taric
ChRL	Hebei Iron and Steel Co., Ltd., Shijiazhuang	C103
ChRL	Handan Iron & Steel Group Han-Bao Co., Ltd., Handan	C104
ChRL	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Shanghai	C105
ChRL	Shanghai Meishan Iron & Steel Co., Ltd., Nanjing	C106
ChRL	BX Steel POSCO Cold Rolled Sheet Co., Ltd., Benxi	C107
ChRL	Bengang Steel Plates Co., Ltd, Benxi	C108
ChRL	WISCO International Economic & Trading Co. Ltd., Wuhan	C109
ChRL	Maanshan Iron & Steel Co., Ltd., Maanshan	C110
ChRL	Tianjin Rolling-one Steel Co., Ltd., Tianjin	C111
ChRL	Zhangjiagang Yangtze River Cold Rolled Sheet Co., Ltd., Zhangjiagang	C112
ChRL	Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd., Baotou City	C113

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1330

z dnia 2 sierpnia 2016 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1235/2008 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 ([1]), w szczególności jego art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 38 lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W załączniku III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1235/2008 ([2]) ustanowiono wykaz państw trzecich, których systemy produkcji i środki kontroli w odniesieniu do produkcji ekologicznej produktów rolnych uznawane są za równoważne z tymi ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007.

(2) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Australię zmienił się adres strony internetowej jednostki certyfikującej „Australian Certified Organic Pty. Ltd".

(3) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Kanadę wycofano uznanie jednej jednostki certyfikującej.

(4) W 2014 r. jednostka certyfikująca „SGS India Pvt. Ltd" została usunięta z wpisu dotyczącego Indii w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008, ponieważ nie przestrzegała zakresu uznania przez Indie w odniesieniu do importowanych produktów. Na podstawie wyników nadzoru nad tą jednostką prowadzonego przez Indie, przedmiotową jednostkę certyfikującą można obecnie ponownie uwzględnić we wpisie dotyczącym Indii w załączniku III do tego rozporządzenia.

(5) Komisja otrzymała informacje dotyczące zmiany adresu strony internetowej jednostki certyfikującej „IMO Control Private Limited" w Indiach.

(6) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Stany Zjednoczone wycofano uznanie jednej jednostki certyfikującej, a jedną jednostkę certyfikującą dodano do wykazu jednostek certyfikujących uznanych przez Stany Zjednoczone.

(7) Komisja otrzymała informacje dotyczące zmiany adresu strony internetowej jednostki certyfikującej „AsureQuality Limited" w Nowej Zelandii.

(8) W wyniku błędu administracyjnego usunięto jednostkę certyfikującą „Doalnara Organic Certificated Korea" z załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 2015/2345 ([3]). Nie było to zamierzone, zatem należy ją przywrócić do wykazu jednostek certyfikujących uznanych przez Republikę Korei.

(9) Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 zawiera wykaz jednostek certyfikujących i organów kontrolnych uprawnionych do przeprowadzania kontroli i wydawania świadectw w państwach trzecich do celów równoważności.

([1]) Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

([2]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25).

([3]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2345 z dnia 15 grudnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1235/2008 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 330 z 16.12.2015, s. 29).

(10) Ponadto „Egyptian Center of Organic Agriculture (ECOA)", „Istituto Certificazione Etica e Ambientale", „Letis SA", „Oregon Tilth" i „Organic Standard" poinformowały Komisję o zmianie ich adresów.

(11) Art. 33 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 stanowi, że w przypadku produktów, które nie zostały importowane na podstawie art. 32 ani z państwa trzeciego uznanego zgodnie z art. 33 ust. 2 tego rozporządzenia, Komisja może uznać organy kontrolne i jednostki certyfikujące właściwe do przeprowadzania zadań do celów przywozu produktów dających równoważne gwarancje. Art. 10 ust. 2 lit. b) i ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 stanowią zatem, że nie można uznać organu kontrolnego ani jednostki certyfikującej w odniesieniu do produktu, który pochodzi z państwa trzeciego wymienionego w wykazie w załączniku III do tego rozporządzenia i należy do kategorii, w odniesieniu do której państwo to zostało uznane.

(12) Jako że Australia jest uznanym państwem trzecim zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 i jest wymieniona w odniesieniu do kategorii produktów F w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008, wydaje się, że przepisów tych w przeszłości nie przestrzegano należycie w odniesieniu do uznania podmiotu „Australian Certified Organic" uznanego w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 w związku z produktami pochodzącymi z Australii i należącymi do kategorii produktów F. To uznanie powinno zostać wycofane.

(13) Jednostka „AsureQuality Limited" poinformowała Komisję, że zaprzestała działalności certyfikacyjnej we wszystkich państwach trzecich, w odniesieniu do których była uznana, a zatem nie powinna już znajdować się w wykazie w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008.

(14) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Bio.inspecta AG" o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A i D na Wybrzeże Kości Słoniowej.

(15) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „CCPB Srl" o zmianę specyfikacji. Analiza otrzymanych informacji potwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu dla kategorii produktów D na wino.

(16) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Certisys" o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A i D na Burundi, Kamerun, Rwandę, Tanzanię i Ugandę.

(17) Ponadto Komisja otrzymała informację od „Certisys", że podmiot ten zaprzestał działalności certyfikacyjnej w Wietnamie, a zatem nie powinien już znajdować się w odniesieniu do tego państwa w wykazie w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008.

(18) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Control Union Certifications" o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów B, C, D, E i F na Bangladesz, dla kategorii produktów A i D na Republikę Zielonego Przylądka oraz dla kategorii produktów A, C i D na Malediwy.

(19) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Ecocert SA" o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A na Liechtenstein, dla kategorii produktów A i D na Albanię, Bahamy, Białoruś, Polinezję Francuską, Gambię, Jordanię, Lesotho, Czarnogórę, okupowane terytoria palestyńskie i Oman, dla kategorii produktów A, D i E na Bangladesz, dla kategorii produktów A, B i F na Chile, dla kategorii produktów B na Etiopię, dla kategorii produktów B i E na Namibię, dla kategorii produktów D na Botswanę i dla kategorii produktów E na Zjednoczone Emiraty Arabskie i Zambię.

(20) Jednostka „Ecocert SA" poinformowała również Komisję o zakupie szeregu podmiotów z grupy IMO, w tym „IMO-Control Sertifikasyon Tic. Ltd Şti". Poinformowała ona również, że wspomniany podmiot i jednostka zależna Ecocert SA w Turcji, tj. Ecocert Denetim ve Belgelendirme Ltd. Şti, zostały połączone. Powstały w ten sposób podmiot o nazwie „ECOCERT IMO Denetim ve Belgelendirme Ltd. Şti" będzie kontynuował działalność „IMO-Control Sertifikasyon Tic. Ltd Şti". Z tego względu należy usunąć jednostkę „IMO-Control Sertifikasyon Tic. Ltd Şti" z załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 i uwzględnić zamiast niej „ECOCERT IMO Denetim ve Belgelendirme Ltd. Şti", dokonując wszelkich koniecznych zmian w adresie i adresie strony internetowej.

(21) Jednostka „IBD Certifications Ltd." poinformowała Komisję, że została oficjalnie zarejestrowana pod nazwą „IBD Certificações Ltda.".

(22) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „IMO Control Latinoamérica Ltda." o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A i D na Brazylię, Chile, Kubę, Trynidad i Tobago oraz Urugwaj. Ponadto jednostka „IMO Control Latinoamérica Ltda." poinformowała o zmianie nazwy przedsiębiorstwa na „IMOcert Latinoamérica Ltda." oraz o zmianie adresu strony internetowej.

(23) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „IMO Control Private Limited" o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A i D na Laos, Malediwy i Papuę-Nową Gwineę.

(24) Ponadto Komisja otrzymała informację od „IMOswiss AG", że podmiot ten zaprzestał działalności certyfikacyjnej na Ukrainie, a zatem nie powinien już znajdować się w odniesieniu do tego państwa w wykazie w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008.

(25) Jednostka „International Certification Services, Inc." poinformowała Komisję, że zaprzestała działalności certyfikacyjnej we wszystkich państwach trzecich, w odniesieniu do których było uznane, a zatem nie powinna już znajdować się w wykazie w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008.

(26) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „OneCert International PVT Ltd." o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A i D na Etiopię, Mozambik, Tanzanię i Sri Lankę oraz dla kategorii produktów D na Singapur.

(27) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Organización Internacional Agropecuaria" o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów C na Chile.

(28) Ponadto Komisja otrzymała informację od „Quality Assurance International", że podmiot ten zaprzestał działalności certyfikacyjnej w Paragwaju, a zatem nie powinien już znajdować się w odniesieniu do tego państwa w wykazie w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008.

(29) Zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 Komisja może, w świetle uzyskanych informacji lub w świetle braku wymaganych informacji, w każdej chwili wprowadzić zmiany w specyfikacjach lub zawiesić wpis jednostki certyfikującej do załącznika IV do przedmiotowego rozporządzenia. Na tej podstawie należy zmienić specyfikacje jednostek certyfikujących, w odniesieniu do których badanie wszystkich dostarczonych informacji wykazało, iż nie są już spełniane odpowiednie wymogi.

(30) Jednostka „Uganda Organic Certification, Ltd", wymieniona w wykazie w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008, przedłożyła sprawozdanie roczne w dniu 18 marca 2016 r. zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia. W sprawozdaniu rocznym jednostka akredytująca IOAS poinformowała że zawiesiła akredytację jednostki „Uganda Organic Certification, Ltd". Komisja zwróciła się do jednostki certyfikującej o przedstawienie ważnego certyfikatu akredytacji wraz z pozytywnym sprawozdaniem z oceny, zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 834/2007, lecz przedmiotowa jednostka nie przesłała odpowiedzi w określonym terminie. Należy zatem zawiesić wpis dotyczący „Uganda Organic Certification, Ltd" do załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 do czasu uzyskania satysfakcjonujących informacji.

(31) Dla zapewnienia jasności, a w szczególności aby zapewnić że państwa trzecie, dla których organy kontrolne lub jednostki certyfikujące wymieniono w wykazie w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 pojawiają się w takiej samej kolejności we wszystkich wersjach językowych, należy zmienić kolejność nazw tych państw w oparciu o numery kodów i zastąpić ten załącznik w całości.

(32) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki III i IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008.

(33) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Produkcji Ekologicznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1235/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;

2) załącznik IV zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 sierpnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w pozycji dotyczącej Australii w pkt 5 adres strony internetowej jednostki certyfikującej „Australian Certified Organic Pty. Ltd" zastępuje się adresem „www.aco.net.au";

2) w pozycji dotyczącej Kanady w pkt 5 skreśla się wiersz odnoszący się do numeru kodu CA-ORG-001;

3) w pozycji dotyczącej Indii w pkt 5 wprowadza się następujące zmiany:

   a) wiersz odnoszący się do numeru kodu IN-ORG-007 otrzymuje brzmienie:

„IN-ORG-007	»IMO Control Private Limited«	www.imocontrol.in";

   b) dodaje się następujący wiersz po wierszu odnoszącym się do numeru kodu IN-ORG-012:

„IN-ORG-013	»SGS India Pvt. Ltd«	www.sgsgroup.in";

4) w pozycji dotyczącej Stanów Zjednoczonych w pkt 5 wprowadza się następujące zmiany:

   a) skreśla się wiersz odnoszący się do numeru kodu US-ORG-032;

   b) dodaje się następujący wiersz:

„US-ORG-061	»Basin and Range Organics (BARO)«	www.basinandrangeorganics.org";

5) w pozycji dotyczącej Nowej Zelandii w pkt 5 adres strony internetowej jednostki certyfikującej „AsureQuality Limited" zastępuje się adresem „www.asurequality.com".

6) w pozycji dotyczącej Republiki Korei w pkt 5 wprowadza się następujące zmiany:

   a) dodaje się następujący wiersz:

„KR-ORG-002	»Doalnara Organic Certificated Korea«	www.doalnara.or.kr".

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ JEDNOSTEK CERTYFIKUJĄCYCH I ORGANÓW KONTROLNYCH DO CELÓW RÓWNOWAŻNOŚCI I ODNOŚNE SPECYFIKACJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 10

Do celów niniejszego załącznika kategorie produktów określone są w następujący sposób:

A: Nieprzetworzone produkty roślinne

B: Żywe zwierzęta lub nieprzetworzone produkty pochodzenia zwierzęcego

C: Produkty akwakultury i wodorosty morskie

D: Przetworzone produkty rolne przeznaczone do spożycia (*)

E: Przetworzone produkty rolne przeznaczone na paszę (*)

F: Wegetatywny materiał rozmnożeniowy i nasiona uprawne

Zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. e) strona internetowa, na której można znaleźć wykaz podmiotów gospodarczych podlegających systemowi kontroli i punkt kontaktowy, w którym można uzyskać informacje na temat statusu ich certyfikacji, przedmiotowych kategorii produktów oraz podmiotów i produktów, w których przypadku certyfikacja została zawieszona lub uchylona, dostępna jest pod adresem internetowym, o którym mowa w pkt 2 dla każdej jednostki certyfikującej oraz organu kontrolnego, chyba że ustalono inaczej.

»Abcert AG«

1. Adres: Martinstraße 42-44, 73728 Esslingen am Neckar, Niemcy
2. Adres strony internetowej: http://www.abcert.de
3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AL-BIO-137	Albania	x	—	—	x	—	—
AM-BIO-137	Armenia	x	—	—	x	—	—
AZ-BIO-137	Azerbejdżan	x	—	—	x	—	—
BA-BIO-137	Bośnia i Hercegowina	x	—	—	x	—	—
BY-BIO-137	Białoruś	x	—	—	x	—	—
GE-BIO-137	Gruzja	x	—	—	x	—	—
IR-BIO-137	Iran	x	—	—	x	—	—
KG-BIO-137	Kirgistan	x	—	—	x	—	—
KZ-BIO-137	Kazachstan	x	—	—	—	—	—
MD-BIO-137	Mołdawia	x	x	—	—	—	—

(*) Składniki muszą zostać zatwierdzone przez jednostkę certyfikującą lub organ kontrolny uznane zgodnie z art. 33 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 lub wyprodukowane i zatwierdzone przez uznane państwo trzecie zgodnie z art. 33 ust. 2 tego rozporządzenia lub wyprodukowane i zatwierdzone w Unii zgodnie z tym rozporządzeniem.

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
ME-BIO-137	Czarnogóra	x	—	—	x	—	—
MK-BIO-137	była jugosłowiańska republika Macedonii	x	—	—	x	—	—
RS-BIO-137	Serbia	x	—	—	x	—	—
RU-BIO-137	Rosja	x	x	—	x	—	—
TJ-BIO-137	Tadżykistan	x	—	—	x	—	—
TM-BIO-137	Turkmenistan	x	—	—	x	—	—
UA-BIO-137	Ukraina	x	—	—	x	—	—
UZ-BIO-137	Uzbekistan	x	—	—	x	—	—
XK-BIO-137	Kosowo *	x	—	—	x	—	—

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»**Agreco R.F. Göderz GmbH**«

1. Adres: Mündener Straße 19, 37218 Witzenhausen, Niemcy

2. Adres strony internetowej: http://agrecogmbh.de

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AZ-BIO-151	Azerbejdżan	x	—	—	x	—	—
BA-BIO-151	Bośnia i Hercegowina	x	—	—	x	—	—
BF-BIO-151	Burkina Faso	x	—	—	x	—	—
BO-BIO-151	Boliwia	x	—	—	x	—	—
CM-BIO-151	Kamerun	x	—	—	x	—	—
CO-BIO-151	Kolumbia	x	—	—	x	—	—
CU-BIO-151	Kuba	x	—	—	x	—	—
CV-BIO-151	Republika Zielonego Przylądka	x	—	—	—	—	—
DO-BIO-151	Republika Dominikańska	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
EC-BIO-151	Ekwador	x	—	—	x	—	—
EG-BIO-151	Egipt	x	—	—	x	—	—
ET-BIO-151	Etiopia	x	—	—	x	—	—
FJ-BIO-151	Fidżi	x	—	—	—	—	—
GE-BIO-151	Gruzja	x	—	—	x	—	—
GH-BIO-151	Ghana	x	—	—	x	—	—
GT-BIO-151	Gwatemala	x	—	—	x	—	—
HN-BIO-151	Honduras	x	—	—	x	—	—
ID-BIO-151	Indonezja	x	—	—	x	—	—
IR-BIO-151	Iran	x	—	—	—	—	—
KE-BIO-151	Kenia	x	—	—	x	—	—
KG-BIO-151	Kirgistan	x	—	—	x	—	—
KH-BIO-151	Kambodża	x	—	—	—	—	—
KZ-BIO-151	Kazachstan	x	—	—	x	—	—
LK-BIO-151	Sri Lanka	x	—	—	x	—	—
MA-BIO-151	Maroko	x	—	—	x	—	—
MD-BIO-151	Mołdawia	x	—	—	x	—	—
ME-BIO-151	Czarnogóra	x	—	—	x	—	—
MG-BIO-151	Madagaskar	x	—	—	x	—	—
MK-BIO-151	była jugosłowiańska republika Macedonii	x	—	—	—	—	—
ML-BIO-151	Mali	x	—	—	x	—	—
MX-BIO-151	Meksyk	—	—	—	x	—	—
NG-BIO-151	Nigeria	x	—	—	x	—	—
NI-BIO-151	Nikaragua	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
NP-BIO-151	Nepal	x	—	—	x	—	—
PE-BIO-151	Peru	x	—	—	x	—	—
PG-BIO-151	Papua-Nowa Gwinea	x	—	—	x	—	—
PH-BIO-151	Filipiny	x	—	—	x	—	—
PY-BIO-151	Paragwaj	x	—	—	x	—	—
RS-BIO-151	Serbia	x	—	—	x	—	—
RU-BIO-151	Rosja	x	—	—	x	—	—
SB-BIO-151	Wyspy Salomona	x	—	—	—	—	—
SN-BIO-151	Senegal	x	—	—	x	—	—
SR-BIO-151	Surinam	x	—	—	x	—	—
SV-BIO-151	Salwador	x	—	—	—	—	—
TG-BIO-151	Togo	x	—	—	x	—	—
TH-BIO-151	Tajlandia	x	—	—	x	—	—
TM-BIO-151	Turkmenistan	x	—	—	x	—	—
TO-BIO-151	Tonga	x	—	—	—	—	—
TV-BIO-151	Tuvalu	x	—	—	x	—	—
TZ-BIO-151	Tanzania	x	—	—	x	—	—
UA-BIO-151	Ukraina	x	—	—	x	—	—
UG-BIO-151	Uganda	x	—	—	x	—	—
UY-BIO-151	Urugwaj	—	—	—	x	—	—
UZ-BIO-151	Uzbekistan	x	—	—	x	—	—
VE-BIO-151	Wenezuela	x	—	—	x	—	—
VN-BIO-151	Wietnam	x	—	—	x	—	—
WS-BIO-151	Samoa	x	—	—	—	—	—
ZA-BIO-151	Republika Południowej Afryki	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Albinspekt«

1. Adres: Sheshi Hari Trumen, Nd. 1, Hy. 25, Ap. 10, 1016 Tirana, Albania
2. Adres strony internetowej: http://www.albinspekt.com
3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AL-BIO-139	Albania	x	x	—	x	—	—
XK-BIO-139	Kosowo *	x	x	—	x	—	—

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.
5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»ArgencertSA«

1. Adres: Bernardo de Irigoyen 972 4 piso „B", C1072AAT Buenos Aires, Argentyna
2. Adres strony internetowej: www.argencert.com.ar
3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AR-BIO-138	Argentyna	—	—	—	x	—	—
CL-BIO-138	Chile	x	—	—	x	—	—
PY-BIO-138	Paragwaj	x	—	—	x	—	—
UY-BIO-138	Urugwaj	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i produktów objętych załącznikiem III.
5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Australian Certified Organic«

1. Adres: PO Box 810 — 18 Eton St, Nundah, QLD 4012, Australia
2. Adres strony internetowej: http://www.aco.net.au
3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AU-BIO-107	Australia	—	x	—	x	—	—
CK-BIO-107	Wyspy Cooka	x	—	—	x	—	—
CN-BIO-107	Chiny	x	x	—	x	—	—
FJ-BIO-107	Fidżi	x	—	—	x	—	—
FK-BIO-107	Falklandy	—	x	—	—	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
HK-BIO-107	Hongkong	x	—	—	x	—	—
ID-BIO-107	Indonezja	x	—	—	x	—	—
MG-BIO-107	Madagaskar	x	—	—	x	—	—
MM-BIO-107	Mjanma/Birma	x	—	—	x	—	—
MY-BIO-107	Malezja	x	—	—	x	—	—
PG-BIO-107	Papua-Nowa Gwinea	x	—	—	x	—	—
SG-BIO-107	Singapur	x	—	—	x	—	—
TH-BIO-107	Tajlandia	x	—	—	x	—	—
TO-BIO-107	Tonga	x	—	—	x	—	—
TW-BIO-107	Tajwan	x	—	—	x	—	—
VU-BIO-107	Vanuatu	x	x	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i produktów objętych załącznikiem III.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

„Balkan Biocert Skopje”

1. Adres: 2/9, Frederik Sopen Str., 1000 Skopje, była jugosłowiańska republika Macedonii

2. Adres strony internetowej: http://www.balkanbiocert.mk

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
MK-BIO-157	była jugosłowiańska republika Macedonii	x	x	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Bioagricert S.r.l.«

1. Adres: Via dei Macabraccia 8, Casalecchio di Reno, 40033 Bologna, Włochy

2. Adres strony internetowej: http://www.bioagricert.org

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
BR-BIO-132	Brazylia	x	—	—	x	—	—
CN-BIO-132	Chiny	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
EC-BIO-132	Ekwador	x	—	—	x	—	—
IN-BIO-132	Indie	—	—	—	x	—	—
IR-BIO-132	Iran	x	—	—	x	—	—
KH-BIO-132	Kambodża	x	—	—	x	—	—
KR-BIO-132	Republika Korei	x	—	—	—	—	—
LA-BIO-132	Laos	x	—	—	x	—	—
MA-BIO-132	Maroko	x	—	—	x	—	—
MM-BIO-132	Mjanma/Birma	x	—	—	x	—	—
MX-BIO-132	Meksyk	x	x	—	x	—	—
NP-BIO-132	Nepal	x	—	—	x	—	—
PF-BIO-132	Polinezja Francuska	x	—	—	x	—	—
RS-BIO-132	Serbia	x	x	—	—	—	—
SM-BIO-132	San Marino	—	—	—	x	—	—
TG-BIO-132	Togo	x	—	—	x	—	—
TH-BIO-132	Tajlandia	x	x	—	x	—	—
TR-BIO-132	Turcja	x	—	—	x	—	—
UA-BIO-132	Ukraina	x	—	—	x	—	—
VN-BIO-132	Wietnam	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»BioGro New Zealand Limited«

1. Adres: P.O. Box 9693 Marion Square, Wellington 6141, Nowa Zelandia

2 Adres strony internetowej: http://www.biogro.co.nz

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
FJ-BIO-130	Fidżi	x	—	—	x	—	—
MY-BIO-130	Malezja	—	—	—	x	—	—
NU-BIO-130	Niue	x	—	—	x	—	—
VU-BIO-130	Vanuatu	x	—	—	x	—	—
WS-BIO-130	Samoa	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Bio.inspecta AG«

1. Adres: Ackerstrasse, 5070 Frick, Szwajcaria

2. Adres strony internetowej: http://www.bio-inspecta.ch

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AE-BIO-161	Zjednoczone Emiraty Arabskie	x	—	—	x	—	—
AL-BIO-161	Albania	x	—	—	x	—	—
AM-BIO-161	Armenia	x	—	—	x	—	—
AZ-BIO-161	Azerbejdżan	x	—	—	x	—	—
BA-BIO-161	Bośnia i Hercegowina	x	—	—	x	—	—
BF-BIO-161	Burkina Faso	x	—	—	—	—	—
BJ-BIO-161	Benin	x	—	—	—	—	—
BR-BIO-161	Brazylia	x	—	—	x	—	—
CI-BIO-161	Wybrzeże Kości Słoniowej	x	—	—	x	—	—
CU-BIO-161	Kuba	x	—	—	x	—	—
DO-BIO-161	Republika Dominikańska	x	—	—	x	—	—
ET-BIO-161	Etiopia	x	—	—	x	—	—
GE-BIO-161	Gruzja	x	—	—	x	—	—
GH-BIO-161	Ghana	x	—	—	x	—	—
ID-BIO-161	Indonezja	x	—	—	x	—	—
IR-BIO-161	Iran	x	—	—	x	—	—
KE-BIO-161	Kenia	x	—	—	x	—	—
KG-BIO-161	Kirgistan	x	—	—	x	—	—
KR-BIO-161	Republika Korei	x	—	—	—	—	—
KZ-BIO-161	Kazachstan	x	—	—	x	—	—
LB-BIO-161	Liban	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
MA-BIO-161	Maroko	x	—	—	x	—	—
MD-BIO-161	Mołdawia	x	—	—	x	—	—
PH-BIO-161	Filipiny	x	—	—	x	—	—
RU-BIO-161	Rosja	x	—	—	x	—	—
SN-BIO-161	Senegal	x	—	—	x	—	—
TJ-BIO-161	Tadżykistan	x	—	—	x	—	—
TR-BIO-161	Turcja	x	—	—	x	—	—
TZ-BIO-161	Tanzania	x	—	—	x	—	—
UA-BIO-161	Ukraina	x	—	—	x	—	—
UZ-BIO-161	Uzbekistan	x	—	—	x	—	—
VN-BIO-161	Wietnam	x	—	—	x	—	—
XK-BIO-161	Kosowo *	x	—	—	x	—	—
ZA-BIO-161	Republika Południowej Afryki	x	—	—	x	—	—

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Bio Latina Certificadora«

1. Adres: Jr. Domingo Millán 852, Jesús Maria, Lima 11, Lima, Peru

2. Adres strony internetowej: http://www.biolatina.com

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
BO-BIO-118	Boliwia	x	x	—	x	—	—
CO-BIO-118	Kolumbia	x	—	—	x	—	—
GT-BIO-118	Gwatemala	x	—	—	x	—	—
HN-BIO-118	Honduras	x	—	—	x	—	—
MX-BIO-118	Meksyk	x	—	—	x	—	—
NI-BIO-118	Nikaragua	x	x	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
PA-BIO-118	Panama	x	—	—	x	—	—
PE-BIO-118	Peru	x	x	—	x	—	—
SV-BIO-118	Salwador	x	—	—	x	—	—
VE-BIO-118	Wenezuela	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»**Bolicert Ltd.**«

1. Adres: Street Colon 756, floor 2, office 2 A, Edif. Valdivia Casilla 13030, La Paz, Boliwia

2. Adres strony internetowej: http://www.bolicert.org

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
BO-BIO-126	Boliwia	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»**Bureau Veritas Certification France SAS**«

1. Adres: Immeuble Le Guillaumet – 60 avenue du Général de Gaulle, 92046 Paris La Défense Cedex, Francja

2. Adres strony internetowej: http://www.qualite-france.com

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
MA-BIO-165	Maroko	x	—	—	x	—	—
MC-BIO-165	Monako	x	—	—	x	—	—
MG-BIO-165	Madagaskar	x	—	x	x	—	—
MU-BIO-165	Mauritius	x	—	—	x	x	—
NI-BIO-165	Nikaragua	x	—	x	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Caucacert Ltd«

1. Adres: 2, Marshal Gelovani Street, 5th floor, Suite 410, Tbilisi 0159, Gruzja
2. Adres strony internetowej: http://www.caucascert.ge
3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
GE-BIO-117	Gruzja	x	x	—	x	—	x

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji.
5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»CCOF Certification Services«

1. Adres: 2155 Delaware Avenue, Suite 150, Santa Cruz, CA 95060, USA
2. Adres strony internetowej: http://www.ccof.org
3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
MX-BIO-105	Meksyk	x	—	—	x	—	x

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.
5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»CCPB Srl«

1. Adres: Viale Masini 36, 40126 Bologna, Włochy
2. Adres strony internetowej: http://www.ccpb.it
3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
CN-BIO-102	Chiny	x	—	—	x	—	—
EG-BIO-102	Egipt	x	x	—	x	—	—
IQ-BIO-102	Irak	x	—	—	x	—	—
LB-BIO-102	Liban	x	x	—	x	—	—
MA-BIO-102	Maroko	x	x	—	x	—	—
ML-BIO-102	Mali	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
PH-BIO-102	Filipiny	x	—	—	x	—	—
SM-BIO-102	San Marino	x	x	—	x	—	—
SY-BIO-102	Syria	x	—	—	x	—	—
TN-BIO-102	Tunezja	—	x	—	—	—	—
TR-BIO-102	Turcja	x	x	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»CERES Certification of Environmental Standards GmbH«

1. Adres: Vorderhaslach 1, 91230 Happurg, Niemcy

2. Adres strony internetowej: http://www.ceres-cert.com

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AE-BIO-140	Zjednoczone Emiraty Arabskie	—	—	—	x	—	—
AL-BIO-140	Albania	x	x	—	x	—	—
AZ-BIO-140	Azerbejdżan	x	—	—	x	—	—
BF-BIO-140	Burkina Faso	x	—	—	x	—	—
BJ-BIO-140	Benin	x	—	—	x	—	—
BO-BIO-140	Boliwia	x	x	—	x	—	—
BR-BIO-140	Brazylia	x	x	—	x	—	—
BT-BIO-140	Bhutan	x	—	—	x	—	—
CD-BIO-140	Demokratyczna Republika Konga	x	—	—	x	—	—
CL-BIO-140	Chile	x	x	—	x	—	—
CM-BIO-140	Kamerun	x	x	—	x	—	—
CN-BIO-140	Chiny	x	x	x	x	—	x
CO-BIO-140	Kolumbia	x	x	—	x	—	—
DO-BIO-140	Republika Dominikańska	x	x	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
EC-BIO-140	Ekwador	x	x	—	x	—	—
EG-BIO-140	Egipt	x	x	—	x	—	—
ET-BIO-140	Etiopia	x	x	—	x	—	—
GD-BIO-140	Grenada	x	x	—	x	—	—
GH-BIO-140	Ghana	x	—	—	—	—	—
GT-BIO-140	Gwatemala	x	—	—	x	—	—
HN-BIO-140	Honduras	x	—	—	x	—	—
ID-BIO-140	Indonezja	x	x	—	x	—	—
IR-BIO-140	Iran	x	—	—	x	—	—
JM-BIO-140	Jamajka	x	x	—	x	—	—
KE-BIO-140	Kenia	x	x	—	x	—	—
KG-BIO-140	Kirgistan	x	—	—	x	—	—
KH-BIO-140	Kambodża	x	—	—	x	—	—
KZ-BIO-140	Kazachstan	x	—	—	x	—	—
LA-BIO-140	Laos	x	—	—	x	—	—
LC-BIO-140	Saint Lucia	x	x	—	x	—	—
MA-BIO-140	Maroko	x	x	—	x	—	—
MD-BIO-140	Mołdawia	x	x	—	x	—	—
ME-BIO-140	Czarnogóra	x	—	—	x	—	—
MG-BIO-140	Madagaskar	x	—	—	x	—	—
MK-BIO-140	była jugosłowiańska republika Macedonii	x	x	—	x	—	x
ML-BIO-140	Mali	x	—	—	x	—	—
MM-BIO-140	Mjanma/Birma	x	x	—	x	—	—
MX-BIO-140	Meksyk	x	x	—	x	—	—
MY-BIO-140	Malezja	x	—	—	x	—	—
MZ-BIO-140	Mozambik	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
NA-BIO-140	Namibia	x	—	—	x	—	—
NG-BIO-140	Nigeria	x	x	—	x	—	—
NI-BIO-140	Nikaragua	x	—	—	x	—	—
NP-BIO-140	Nepal	x	—	—	x	—	—
PA-BIO-140	Panama	x	—	—	x	—	—
PE-BIO-140	Peru	x	x	—	x	—	—
PG-BIO-140	Papua-Nowa Gwinea	x	x	—	x	—	—
PH-BIO-140	Filipiny	x	x	—	x	—	—
PK-BIO-140	Pakistan	x	—	—	x	—	—
PS-BIO-140	okupowane terytoria palestyńskie	x	—	—	x	—	—
PY-BIO-140	Paragwaj	x	x	—	x	—	—
RS-BIO-140	Serbia	x	x	—	x	—	x
RU-BIO-140	Rosja	x	x	—	x	—	—
RW-BIO-140	Rwanda	x	x	—	x	—	—
SA-BIO-140	Arabia Saudyjska	x	x	—	x	—	—
SG-BIO-140	Singapur	x	x	—	x	—	—
SN-BIO-140	Senegal	x	—	—	x	—	—
SV-BIO-140	Salwador	x	—	—	x	—	—
TG-BIO-140	Togo	x	—	—	x	—	—
TH-BIO-140	Tajlandia	x	x	—	x	—	—
TL-BIO-140	Timor Wschodni	x	—	—	x	—	—
TR-BIO-140	Turcja	x	x	—	x	—	—
TW-BIO-140	Tajwan	x	x	x	x	—	—
TZ-BIO-140	Tanzania	x	x	—	x	—	—
UA-BIO-140	Ukraina	x	x	—	x	—	—
UG-BIO-140	Uganda	x	x	—	x	—	—
UY-BIO-140	Urugwaj	x	x	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
UZ-BIO-140	Uzbekistan	x	x	—	x	—	—
VE-BIO-140	Wenezuela	x	—	—	x	—	—
VN-BIO-140	Wietnam	x	x	—	x	—	—
WS- BIO-140	Samoa	x	—	—	x	—	—
ZA-BIO-140	Republika Południowej Afryki	x	x	—	x	—	—
ZW-BIO-140	Zimbabwe	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Certificadora Mexicana de productos y procesos ecológicos S.C.«

1. Adres: Calle 16 de septiembre No 204, Ejido Guadalupe Victoria, Oaxaca, Meksyk, C.P. 68026

2. Adres strony internetowej: http://www.certimexsc.com

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
CO-BIO-104	Kolumbia	x	—	—	x	—	—
DO-BIO-104	Republika Dominikańska	x	—	—	—	—	—
GT-BIO-104	Gwatemala	x	—	—	—	—	—
MX-BIO-104	Meksyk	x	x	—	x	—	—
SV-BIO-104	Salwador	x	—	—	—	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Certisys«

1. Adres: Rue Joseph Bouché 57/3, 5310 Bolinne, Belgia

2. Adres strony internetowej: http://www.certisys.eu

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
BF-BIO-128	Burkina Faso	x	—	—	x	—	—
BI-BIO-128	Burundi	x	—	—	x	—	—
BJ-BIO-128	Benin	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
CI-BIO-128	Wybrzeże Kości Słoniowej	x	—	—	x	—	—
CM-BIO-128	Kamerun	x	—	—	x	—	—
GH-BIO-128	Ghana	x	—	—	x	—	—
ML-BIO-128	Mali	x	—	—	x	—	—
RW-BIO-128	Rwanda	x	—	—	x	—	—
SN-BIO-128	Senegal	x	—	—	x	—	—
TG-BIO-128	Togo	x	—	—	x	—	—
TZ-BIO-128	Tanzania	x	—	—	x	—	—
UG-BIO-128	Uganda	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»**Company of Organic Agriculture in Palestine** (*)«

1. Adres: Alsafa building- first floor Al-Masaeif, Ramallah, Palestyna (*)

2. Adres strony internetowej: http://coap.org.ps

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
PS-BIO-163	okupowane terytoria palestyńskie	x	—	—	x	—	—

(*) Użycie tej nazwy nie może być traktowane jako uznanie państwa Palestyna i pozostaje bez uszczerbku dla indywidualnych stanowisk państw członkowskich w tej kwestii.

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»**Control Union Certifications**«

1. Adres: Meeuwenlaan 4-6, 8011 BZ Zwolle, Niderlandy

2. Adres strony internetowej: http://certification.controlunion.com

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AE-BIO-149	Zjednoczone Emiraty Arabskie	x	x	x	x	x	x
AF-BIO-149	Afganistan	x	x	x	x	x	x

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AL-BIO-149	Albania	x	x	x	x	x	x
AM-BIO-149	Armenia	x	x	x	x	x	x
AZ-BIO-149	Azerbejdżan	x	x	x	x	x	x
BD-BIO-149	Bangladesz	—	x	x	x	x	x
BF-BIO-149	Burkina Faso	x	x	x	x	x	x
BJ-BIO-149	Benin	x	—	—	x	—	x
BM-BIO-149	Bermudy	x	x	x	x	x	x
BO-BIO-149	Boliwia	x	x	—	x	—	—
BR-BIO-149	Brazylia	x	x	x	x	x	x
BT-BIO-149	Bhutan	x	x	x	x	x	x
BW-BIO-149	Botswana	x	—	—	x	—	x
CA-BIO-149	Kanada	—	—	x	—	—	—
CH-BIO-149	Szwajcaria	—	—	x	—	—	—
CI-BIO-149	Wybrzeże Kości Słoniowej	x	x	x	x	x	x
CL-BIO-149	Chile	x	x	—	x	—	—
CM-BIO-149	Kamerun	x	—	—	x	—	x
CN-BIO-149	Chiny	x	x	x	x	x	x
CO-BIO-149	Kolumbia	x	x	x	x	x	x
CR-BIO-149	Kostaryka	—	x	x	—	x	—
CU-BIO-149	Kuba	x	—	—	x	—	x
CV-BIO-149	Republika Zielonego Przylądka	x	—	—	x	—	—
CW-BIO-149	Curaçao	x	—	—	x	—	x
DO-BIO-149	Republika Dominikańska	x	x	x	x	x	x
DZ-BIO-149	Algieria	x	—	x	x	—	—
EC-BIO-149	Ekwador	x	x	x	x	x	x
EG-BIO-149	Egipt	x	x	x	x	x	x
ET-BIO-149	Etiopia	x	x	x	x	x	x

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
GH-BIO-149	Ghana	x	x	x	x	x	x
GM-BIO-149	Gambia	x	x	—	x	—	—
GN-BIO-149	Gwinea	x	x	x	x	x	x
GT-BIO-149	Gwatemala	x	x	—	x	—	—
HK-BIO-149	Hongkong	x	x	x	x	x	x
HN-BIO-149	Honduras	x	x	x	x	x	x
HT-BIO-149	Haiti	x	—	—	x	—	x
ID-BIO-149	Indonezja	x	x	x	x	x	x
IL-BIO-149	Izrael (*)	—	x	x	—	x	—
IN-BIO-149	Indie	—	x	x	x	x	—
IQ-BIO-149	Irak	x	x	x	x	—	x
IR-BIO-149	Iran	x	x	x	x	x	x
JP-BIO-149	Japonia	—	x	x	—	x	—
KE-BIO-149	Kenia	x	—	—	x	—	x
KG-BIO-149	Kirgistan	x	x	x	x	x	x
KH-BIO-149	Kambodża	x	x	x	x	x	x
KR-BIO-149	Republika Korei	x	x	x	—	x	x
KZ-BIO-149	Kazachstan	x	x	x	x	x	x
LA-BIO-149	Laos	x	x	x	x	x	x
LK-BIO-149	Sri Lanka	x	x	x	x	x	x
LS-BIO-149	Lesotho	x	—	—	x	—	x
MA-BIO-149	Maroko	x	—	—	x	—	x
MD-BIO-149	Mołdawia	x	x	x	x	x	x
MK-BIO-149	była jugosłowiańska republika Macedonii	x	x	x	x	x	x
ML-BIO-149	Mali	x	x	x	x	x	x
MM-BIO-149	Mjanma/Birma	x	x	x	x	x	x
MN-BIO-149	Mongolia	x	—	—	x	—	x

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
MU-BIO-149	Mauritius	x	x	x	x	x	x
MV-BIO-149	Malediwy	x	—	x	x	—	—
MW-BIO-149	Malawi	x	—	—	x	—	x
MX-BIO-149	Meksyk	x	x	x	x	x	x
MY-BIO-149	Malezja	x	x	x	x	x	x
MZ-BIO-149	Mozambik	x	x	x	x	x	x
NA-BIO-149	Namibia	x	—	—	x	—	x
NG-BIO-149	Nigeria	x	x	x	x	x	x
NI-BIO-149	Nikaragua	x	x	—	x	—	—
NP-BIO-149	Nepal	x	x	x	x	x	x
PA-BIO-149	Panama	x	x	x	x	x	x
PE-BIO-149	Peru	x	x	x	x	x	x
PH-BIO-149	Filipiny	x	x	x	x	x	x
PK-BIO-149	Pakistan	x	x	x	x	x	x
PS-BIO-149	okupowane terytoria palestyńskie	x	x	x	x	x	x
PY-BIO-149	Paragwaj	x	x	x	x	x	x
RS-BIO-149	Serbia	x	x	x	x	x	x
RU-BIO-149	Rosja	x	x	x	x	x	x
RW-BIO-149	Rwanda	x	x	x	x	x	x
SD-BIO-149	Sudan	x	x	—	x	—	—
SG-BIO-149	Singapur	x	x	x	x	x	x
SL-BIO-149	Sierra Leone	x	x	x	x	x	x
SN-BIO-149	Senegal	x	—	—	x	—	x
SR-BIO-149	Surinam	x	—	—	x	—	x
SV-BIO-149	Salwador	x	x	—	x	—	—
SY-BIO-149	Syria	x	x	x	x	x	x

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
SZ-BIO-149	Suazi	x	—	—	x	—	x
TG-BIO-149	Togo	x	—	—	x	—	x
TH-BIO-149	Tajlandia	x	x	x	x	x	x
TL-BIO-149	Timor Wschodni	x	x	x	x	x	x
TR-BIO-149	Turcja	x	x	x	x	x	x
TW-BIO-149	Tajwan	x	—	—	x	—	x
TZ-BIO-149	Tanzania	x	x	x	x	x	x
UA-BIO-149	Ukraina	x	x	x	x	x	x
UG-BIO-149	Uganda	x	x	x	x	x	x
US-BIO-149	Stany Zjednoczone	—	—	x	—	—	—
UY-BIO-149	Urugwaj	x	x	x	x	x	x
UZ-BIO-149	Uzbekistan	x	x	x	x	x	x
VN-BIO-149	Wietnam	x	x	x	x	x	x
ZA-BIO-149	Republika Południowej Afryki	x	x	x	x	x	x
ZM-BIO-149	Zambia	x	x	x	x	x	x
ZW-BIO-149	Zimbabwe	x	—	—	x	—	x

(*) Produktom pochodzącym z terytoriów okupowanych przez Izrael od czerwca 1967 r. nie przyznaje się oznakowania ekologicznego.

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Ecocert SA«

1. Adres: BP 47, 32600 L'Isle-Jourdain, Francja

2. Adres strony internetowej: http://www.ecocert.com

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AD-BIO-154	Andora	x	—	—	x	—	—
AE-BIO-154	Zjednoczone Emiraty Arabskie	x	—	—	x	x	—
AF-BIO-154	Afganistan	x	x	—	x	—	—
AL-BIO-154	Albania	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AM-BIO-154	Armenia	x	—	—	x	—	—
AZ-BIO-154	Azerbejdżan	x	—	—	x	—	—
BA-BIO-154	Bośnia i Hercegowina	x	—	—	x	—	—
BD-BIO-154	Bangladesz	x	—	—	x	x	—
BF-BIO-154	Burkina Faso	x	x	—	x	x	x
BH-BIO-154	Bahrajn	—	—	—	x	—	—
BI-BIO-154	Burundi	x	—	—	x	—	—
BJ-BIO-154	Benin	x	x	—	x	—	—
BN-BIO-154	Brunei	—	—	x	—	—	—
BR-BIO-154	Brazylia	x	x	—	x	x	x
BS-BIO-154	Bahamy	x	—	—	x	—	—
BW-BIO-154	Botswana	x	—	—	x	—	—
BY-BIO-154	Białoruś	x	—	—	x	—	—
BZ-BIO-154	Belize	x	—	—	x	—	—
CD-BIO-154	Demokratyczna Republika Konga	x	—	—	x	—	—
CF-BIO-154	Republika Środkowoafrykańska	x	—	—	x	—	—
CG-BIO-154	Kongo (Brazzaville)	x	—	—	x	—	—
CI-BIO-154	Wybrzeże Kości Słoniowej	x	x	—	x	—	—
CL-BIO-154	Chile	x	x	—	x	—	x
CM-BIO-154	Kamerun	x	x	—	x	—	—
CN-BIO-154	Chiny	x	x	x	x	x	x
CO-BIO-154	Kolumbia	x	x	—	x	x	x
CU-BIO-154	Kuba	x	—	—	x	x	—
CV-BIO-154	Republika Zielonego Przylądka	x	—	—	x	—	—
DO-BIO-154	Republika Dominikańska	x	—	—	x	—	—
DZ-BIO-154	Algieria	x	—	—	x	—	—
EC-BIO-154	Ekwador	x	x	x	x	x	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
ET-BIO-154	Etiopia	x	x	—	x	—	—
FJ-BIO-154	Fidżi	x	—	—	x	—	—
GE-BIO-154	Gruzja	x	—	—	x	—	—
GH-BIO-154	Ghana	x	—	—	x	—	—
GM-BIO-154	Gambia	x	—	—	x	—	—
GN-BIO-154	Gwinea	x	—	—	x	—	—
GQ-BIO-154	Gwinea Równikowa	x	—	—	x	—	—
GT-BIO-154	Gwatemala	x	—	—	x	—	—
GW-BIO-154	Gwinea Bissau	x	—	—	x	—	—
GY-BIO-154	Gujana	x	—	—	x	—	—
HK-BIO-154	Hongkong	x	—	—	x	—	—
HN-BIO-154	Honduras	x	—	—	x	—	—
HT-BIO-154	Haiti	x	—	—	x	—	—
ID-BIO-154	Indonezja	x	x	—	x	—	—
IN-BIO-154	Indie	—	—	x	x	x	—
IR-BIO-154	Iran	x	—	—	x	—	—
JO-BIO-154	Jordania	x	—	—	x	—	—
JP-BIO-154	Japonia	—	—	x	x	—	—
KE-BIO-154	Kenia	x	x	—	x	x	—
KG-BIO-154	Kirgistan	x	—	—	x	x	—
KH-BIO-154	Kambodża	x	—	—	x	—	—
KM-BIO-154	Komory	x	—	—	x	—	—
KR-BIO-154	Republika Korei	x	—	x	—	—	—
KW-BIO-154	Kuwejt	x	—	—	x	—	—
KZ-BIO-154	Kazachstan	x	—	—	x	x	—
LA-BIO-154	Laos	x	—	—	x	—	—
LI-BIO-154	Liechtenstein	x	—	—	—	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
LK-BIO-154	Sri Lanka	x	—	—	x	—	—
LR-BIO-154	Liberia	x	—	—	x	—	—
LS-BIO-154	Lesotho	x	—	—	x	—	—
MA-BIO-154	Maroko	x	x	x	x	x	x
MC-BIO-154	Monako	x	x	—	x	x	—
MD-BIO-154	Mołdawia	x	—	—	x	—	—
ME-BIO-154	Czarnogóra	x	—	—	x	—	—
MG-BIO-154	Madagaskar	x	x	x	x	x	x
MK-BIO-154	była jugosłowiańska republika Macedonii	x	—	—	x	—	x
ML-BIO-154	Mali	x	—	—	x	—	—
MM-BIO-154	Mjanma/Birma	x	—	—	x	—	—
MN-BIO-154	Mongolia	x	—	—	x	—	—
MR-BIO-154	Mauretania	x	—	—	x	—	—
MU-BIO-154	Mauritius	x	—	—	x	—	—
MW-BIO-154	Malawi	x	—	—	x	—	—
MX-BIO-154	Meksyk	x	x	—	x	x	x
MY-BIO-154	Malezja	x	x	—	x	—	—
MZ-BIO-154	Mozambik	x	—	x	x	—	—
NA-BIO-154	Namibia	x	x	—	x	x	—
NE-BIO-154	Niger	x	—	—	x	—	—
NG-BIO-154	Nigeria	x	—	—	x	—	—
NI-BIO-154	Nikaragua	x	—	—	x	—	—
NP-BIO-154	Nepal	x	—	—	x	—	—
OM-BIO-154	Oman	x	—	—	x	—	—
PA-BIO-154	Panama	x	—	—	x	—	—
PE-BIO-154	Peru	x	x	—	x	x	x

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
PF-BIO-154	Polinezja Francuska	x	—	—	x	—	—
PH-BIO-154	Filipiny	x	x	—	x	x	x
PK-BIO-154	Pakistan	x	—	—	x	—	x
PS-BIO-154	okupowane terytoria palestyńskie	x	—	—	x	—	—
PY-BIO-154	Paragwaj	x	x	—	x	x	—
RS-BIO-154	Serbia	x	x	—	x	—	x
RU-BIO-154	Rosja	x	—	—	x	x	—
RW-BIO-154	Rwanda	x	—	—	x	—	—
SA-BIO-154	Arabia Saudyjska	x	—	—	x	x	x
SC-BIO-154	Seszele	x	—	—	x	—	—
SD-BIO-154	Sudan	x	—	—	x	—	—
SG-BIO-154	Singapur	x	—	—	x	—	—
SL-BIO-154	Sierra Leone	x	x	—	x	—	—
SN-BIO-154	Senegal	x	—	—	x	—	—
SO-BIO-154	Somalia	x	—	—	x	—	—
SR-BIO-154	Surinam	x	—	—	x	—	—
ST-BIO-154	Wyspy Świętego Tomasza i Książęca	x	—	—	x	—	—
SV-BIO-154	Salwador	x	—	—	x	—	—
SY-BIO-154	Syria	x	—	—	x	x	—
SZ-BIO-154	Suazi	x	—	—	x	—	—
TD-BIO-154	Czad	x	—	—	x	—	—
TG-BIO-154	Togo	x	—	—	x	—	—
TH-BIO-154	Tajlandia	x	x	x	x	x	x
TJ-BIO-154	Tadżykistan	x	—	—	x	—	—
TL-BIO-154	Timor Wschodni	x	—	—	x	—	—
TM-BIO-154	Turkmenistan	x	—	—	x	x	—
TN-BIO-154	Tunezja	—	x	x	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
TR-BIO-154	Turcja	x	x	x	x	x	x
TW-BIO-154	Tajwan	x	—	—	x	—	—
TZ-BIO-154	Tanzania	x	—	—	x	—	—
UA-BIO-154	Ukraina	x	x	—	x	x	—
UG-BIO-154	Uganda	x	x	—	x	x	—
US-BIO-154	Stany Zjednoczone	—	—	x	—	—	—
UY-BIO-154	Urugwaj	x	x	—	x	x	—
UZ-BIO-154	Uzbekistan	x	—	—	x	x	—
VE-BIO-154	Wenezuela	x	—	—	x	—	—
VN-BIO-154	Wietnam	x	x	—	x	—	—
VU-BIO-154	Vanuatu	x	—	—	x	—	x
WS-BIO-154	Samoa	x	—	—	x	—	—
ZA-BIO-154	Republika Południowej Afryki	x	x	—	x	x	x
ZM-BIO-154	Zambia	x	x	—	x	x	—
ZW-BIO-154	Zimbabwe	x	—	—	x	—	x

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i produktów objętych załącznikiem III.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»ECOCERT IMO Denetim ve Belgelendirme Ltd. Şti«

1. Adres: 2132/2 sk. No:3 D:50 Bayraklı/İZMİR, Turcja

2. Adres strony internetowej: http://www.ecocert.com.tr

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AE-BIO-158	Zjednoczone Emiraty Arabskie	—	—	—	—	x	—
AF-BIO-158	Afganistan	x	—	—	x	—	—
AZ-BIO-158	Azerbejdżan	x	—	—	x	—	—
GE-BIO-158	Gruzja	x	—	—	—	—	—
KG-BIO-158	Kirgistan	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
KZ-BIO-158	Kazachstan	x	—	—	—	x	—
RU-BIO-158	Rosja	x	—	—	—	x	—
TJ-BIO-158	Tadżykistan	x	—	—	x	—	—
TM-BIO-158	Turkmenistan	x	—	—	x	—	—
TR-BIO-158	Turcja	x	x	—	x	x	—
UA-BIO-158	Ukraina	x	—	—	x	x	—
UZ-BIO-158	Uzbekistan	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Ecoglobe«

1 Adres: 1, Aram Khachatryan Street, apt. 66, 0033 Yerevan, Armenia

2. Adres strony internetowej: http://www.ecoglobe.am

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AF-BIO-112	Afganistan	x	x	—	x	—	—
AM-BIO-112	Armenia	x	x	—	x	—	—
BY-BIO-112	Białoruś	x	x	—	x	—	—
IR-BIO-112	Iran	x	x	—	x	—	—
KG-BIO-112	Kirgistan	x	x	—	x	—	—
KZ-BIO-112	Kazachstan	x	x	—	x	—	—
PK-BIO-112	Pakistan	x	x	—	x	—	—
RU-BIO-112	Rosja	x	x	—	x	—	—
TJ-BIO-112	Tadżykistan	x	x	—	x	—	—
TM-BIO-112	Turkmenistan	x	x	—	x	—	—
UA-BIO-112	Ukraina	x	x	—	x	—	—
UZ-BIO-112	Uzbekistan	x	x	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Egyptian Center of Organic Agriculture (ECOA)«

1. Adres: 15 Nady El-Seid Street, Dokki, Cairo, Egipt

2. Adres strony internetowej: http://www.ecoa.com.eg/

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
EG-BIO-164	Egipt	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Florida Certified Organic Growers and Consumers, Inc. (FOG), DBA as Quality Certification Services (QCS)«

1. Adres: P.O. Box 12311, Gainesville FL, 32604 Stany Zjednoczone

2. Adres strony internetowej: http://www.qcsinfo.org

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
BS-BIO-144	Bahamy	x	—	—	x	—	x
CN-BIO-144	Chiny	x	—	x	x	—	x
DO-BIO-144	Republika Dominikańska	x	—	x	x	—	x
EC-BIO-144	Ekwador	x	—	x	—	x	x
GT-BIO-144	Gwatemala	x	—	—	x	—	—
HN-BIO-144	Honduras	x	—	x	x	x	—
MX-BIO-144	Meksyk	x	—	—	x	—	x
MY-BIO-144	Malezja	x	—	—	x	—	x
NI-BIO-144	Nikaragua	x	—	x	x	—	x
PE-BIO-144	Peru	x	—	—	x	—	x
PH-BIO-144	Filipiny	x	—	x	x	—	x
SV-BIO-144	Salwador	x	—	x	x	—	x
TR-BIO-144	Turcja	x	—	—	x	—	x
TW-BIO-144	Tajwan	x	—	x	x	—	x
ZA-BIO-144	Republika Południowej Afryki	x	—	—	x	—	x

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»IBD Certificações Ltda.«

1. Adres: Rua Amando de Barros 2275, Centro, CEP: 18.602.150, Botucatu SP, Brazylia

2. Adres strony internetowej: http://www.ibd.com.br

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
BR-BIO-122	Brazylia	x	x	x	x	x	—
CN-BIO-122	Chiny	x	—	—	x	x	—
MX-BIO-122	Meksyk	—	x	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»IMOcert Latinoamérica Ltda.«

1. Adres: Calle Pasoskanki 2134, Cochabamba, Boliwia

2. Adres strony internetowej: http://www.imocert.bio

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
BO-BIO-123	Boliwia	x	—	—	x	—	—
BR-BIO-123	Brazylia	x	—	—	x	—	—
BZ-BIO-123	Belize	x	—	—	x	—	—
CL-BIO-123	Chile	x	—	—	x	—	—
CO-BIO-123	Kolumbia	x	—	—	x	—	—
CU-BIO-123	Kuba	x	—	—	x	—	—
DO-BIO-123	Republika Dominikańska	x	—	—	x	—	—
EC-BIO-123	Ekwador	x	—	—	x	—	—
GT-BIO-123	Gwatemala	x	—	—	x	—	—
HT-BIO-123	Haiti	x	—	—	x	—	—
MX-BIO-123	Meksyk	x	—	—	x	—	—
NI-BIO-123	Nikaragua	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
PA-BIO-123	Panama	x	—	—	x	—	—
PE-BIO-123	Peru	x	—	—	x	—	—
PY-BIO-123	Paragwaj	x	—	—	x	—	—
SR-BIO-123	Surinam	x	—	—	x	—	—
SV-BIO-123	Salwador	x	—	—	x	—	—
TT-BIO-123	Trynidad i Tobago	x	—	—	x	—	—
UY-BIO-123	Urugwaj	x	—	—	x	—	—
VE-BIO-123	Wenezuela	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»IMO Control Private Limited«

1. Adres: No.3627, 1st Floor, 7th Cross, 13th »G« Main, H.A.L. Stage, Bangalore 560 008, Indie

2. Adres strony internetowej: www.imocontrol.in

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AF-BIO-147	Afganistan	x	—	—	x	—	—
BD-BIO-147	Bangladesz	x	—	—	x	—	—
BT-BIO-147	Bhutan	x	—	—	x	—	—
ID-BIO-147	Indonezja	x	—	—	x	—	—
IN-BIO-147	Indie	—	—	—	x	—	—
IR-BIO-147	Iran	x	—	—	x	—	—
LA-BIO-147	Laos	x	—	—	x	—	—
LK-BIO-147	Sri Lanka	x	—	—	x	—	—
MV-BIO-147	Malediwy	x	—	—	x	—	—
MY-BIO-147	Malezja	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
NP-BIO-147	Nepal	x	—	—	x	—	—
PG-BIO-147	Papua-Nowa Gwinea	x	—	—	x	—	—
PH-BIO-147	Filipiny	x	—	—	x	—	—
PK-BIO-147	Pakistan	x	—	—	x	—	—
TH-BIO-147	Tajlandia	x	—	—	x	—	—
VN-BIO-147	Wietnam	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»IMOswiss AG«

1. Adres: Weststrasse 1, 8570 Weinfelden, Szwajcaria

2. Adres strony internetowej: http://www.imo.ch

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AE-BIO-143	Zjednoczone Emiraty Arabskie	—	—	—	x	—	—
AF-BIO-143	Afganistan	x	x	—	x	—	—
AL-BIO-143	Albania	x	—	—	x	—	—
AM-BIO-143	Armenia	x	—	—	x	—	—
AZ-BIO -143	Azerbejdżan	x	—	—	x	—	—
BA-BIO-143	Bośnia i Hercegowina	x	—	—	x	—	—
BD-BIO-143	Bangladesz	x	—	x	x	—	—
BF-BIO-143	Burkina Faso	x	—	—	—	—	—
BO-BIO-143	Boliwia	x	—	—	x	—	—
BS-BIO-143	Bahamy	—	—		x	—	—
CD-BIO-143	Demokratyczna Republika Konga	x	—	—	x	—	—
CI-BIO-143	Wybrzeże Kości Słoniowej	x	—	—	x	—	—
CL-BIO-143	Chile	x	x	x	x	—	x
CM-BIO-143	Kamerun	x	—	—	—	—	—
CO-BIO-143	Kolumbia	x	—	—	x	—	—
DO-BIO-143	Republika Dominikańska	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
EC-BIO-143	Ekwador	x	—	x	—	—	—
ET-BIO-143	Etiopia	x	x	—	x	—	—
GE-BIO-143	Gruzja	x	—	—	x	—	—
GH-BIO-143	Ghana	x	—	—	x	—	—
GM-BIO-143	Gambia	x	—	—	x	—	—
GT-BIO-143	Gwatemala	x	—	—	x	—	—
HN-BIO-143	Honduras	—	—	—	x	—	—
HT-BIO-143	Haiti	x	—	—	x	—	—
ID-BIO-143	Indonezja	x	—	—	x	—	—
IN-BIO-143	Indie	—	—	x	x	—	—
IR-BIO-143	Iran	x	—	—	x	—	—
JO-BIO-143	Jordania	x	—	—	x	—	—
JP-BIO-143	Japonia	—	—	—	x	—	—
KE-BIO-143	Kenia	x	—	—	x	—	—
KG-BIO-143	Kirgistan	x	—	—	x	—	—
KH-BIO-143	Kambodża	x	—	—	x	—	—
KZ-BIO-143	Kazachstan	x	—	—	x	—	—
LA-BIO-143	Laos	x	—	—	x	—	—
LI-BIO-143	Liechtenstein	x	—	—	—	—	—
LK-BIO-143	Sri Lanka	x	—	—	x	—	—
MA-BIO-143	Maroko	x	—	—	x	—	—
ML-BIO-143	Mali	x	—	—	—	—	—
MM-BIO-143	Mjanma/Birma	x	—	—	x	—	—
MX-BIO-143	Meksyk	x	—	—	x	—	—
MY-BIO-143	Malezja	x	—	—	x	—	—
NA-BIO-143	Namibia	x	—	—	x	—	—
NE-BIO-143	Niger	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
NG-BIO-143	Nigeria	x	—	—	x	—	—
NI-BIO-143	Nikaragua	x	—	—	x	—	—
NP-BIO-143	Nepal	x	—	—	x	—	—
OM-BIO-143	Oman	x	—	—	x	—	—
PE-BIO-143	Peru	x	—	x	x	—	—
PH-BIO-143	Filipiny	x	—	—	x	—	—
PK-BIO-143	Pakistan	x	—	—	x	—	—
PS-BIO-143	okupowane terytoria palestyńskie	x	—	—	x	—	—
PY-BIO-143	Paragwaj	x	—	—	x	—	—
RU-BIO-143	Rosja	x	—	—	x	—	x
RW-BIO-143	Rwanda	x	—	—	x	—	—
SA-BIO-143	Arabia Saudyjska	x	—	—	x	—	—
SD-BIO-143	Sudan	x	—	—	x	—	—
SG-BIO-143	Singapur	—	—	—	x	—	—
SL-BIO-143	Sierra Leone	x	—	—	x	—	—
SR-BIO-143	Surinam	x	—	—	x	—	—
SV-BIO-143	Salwador	x	—	—	x	—	—
SY-BIO-143	Syria	x	—	—	—	—	—
TG-BIO-143	Togo	x	—	—	x	—	—
TH-BIO-143	Tajlandia	x	—	—	x	—	—
TJ-BIO-143	Tadżykistan	x	—	—	x	—	—
TW-BIO-143	Tajwan	x	—	—	x	—	—
TZ-BIO-143	Tanzania	x	—	—	x	—	—
UG-BIO-143	Uganda	x	—	—	x	—	x
UZ-BIO-143	Uzbekistan	x	—	—	x	—	x
VE-BIO-143	Wenezuela	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
VN-BIO-143	Wietnam	x	—	x	x	—	—
ZA-BIO-143	Republika Południowej Afryki	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i produktów objętych załącznikiem III.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Indocert«

1. Adres: Thottumugham post, Aluva, Ernakulam, Kerala, Indie

2. Adres strony internetowej: http://www.indocert.org

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
IN-BIO-148	Indie	—	—	—	x	x	—
KH-BIO-148	Kambodża	x	—	—	—	—	—
LK-BIO-148	Sri Lanka	x	—	—	—	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Istituto Certificazione Etica e Ambientale«

1. Adres: Via Giovanni Brugnoli, 15, 40122 Bologna, Włochy

2. Adres strony internetowej: http://www.icea.info

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AE-BIO-115	Zjednoczone Emiraty Arabskie	x	x	—	x	—	—
AL-BIO-115	Albania	x	—	—	x	—	—
AM-BIO-115	Armenia	—	x	—	x	—	—
CI-BIO-115	Wybrzeże Kości Słoniowej	x	—	—	x	—	—
EC-BIO-115	Ekwador	x	—	—	x	—	—
ET-BIO-115	Etiopia	x	—	—	—	—	—
IR-BIO-115	Iran	x	—	—	x	—	—
JP-BIO-115	Japonia	—	—	—	x	—	—
KZ-BIO-115	Kazachstan	x	—	—	—	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
LB-BIO-115	Liban	—	—	—	x	—	—
LK-BIO-115	Sri Lanka	x	—	—	x	—	—
MD-BIO-115	Mołdawia	x	—	—	x	—	—
MG-BIO-115	Madagaskar	x	—	—	x	—	—
MX-BIO-115	Meksyk	x	x	—	x	—	—
MY-BIO-115	Malezja	—	—	—	x	—	—
RU-BIO-115	Rosja	x	x	—	x	—	—
SM-BIO-115	San Marino	—	—	—	x	—	—
SN-BIO-115	Senegal	x	—	—	x	—	—
SY-BIO-115	Syria	x	—	—	x	—	—
TH-BIO-115	Tajlandia	—	—	—	x	—	—
TR-BIO-115	Turcja	x	—	—	x	—	—
UA-BIO-115	Ukraina	x	—	—	x	—	—
UY-BIO-115	Urugwaj	x	—	—	x	—	—
UZ-BIO-115	Uzbekistan	x	—	—	x	—	—
VN-BIO-115	Wietnam	—	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji, wina i produktów objętych załącznikiem III.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Japan Organic and Natural Foods Association«

1. Adres: Takegashi Bldg. 3rd Fl., 3-5-3 Kyobashi, Chuo-ku, Tokyo, Japonia

2. Adres strony internetowej: http://jona-japan.org

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
CN-BIO-145	Chiny	x	—	—	x	—	—
JP-BIO-145	Japonia	—	—	—	x	—	—
TW-BIO-145	Tajwan	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji, wina i produktów objętych załącznikiem III.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»**Kiwa BCS Öko-Garantie GmbH**«

1. Adres: Marientorgraben 3-5, 90402 Nürnberg, Niemcy

2. Adres strony internetowej: http://www.bcs-oeko.com

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AE-BIO-141	Zjednoczone Emiraty Arabskie	x	x	—	x	x	—
AL-BIO-141	Albania	x	—	—	x	—	—
AM-BIO-141	Armenia	x	—	—	x	—	—
AO-BIO-141	Angola	x	—	—	x	—	—
AZ-BIO-141	Azerbejdżan	x	—	—	x	—	—
BD-BIO-141	Bangladesz	x	—	—	x	—	x
BJ-BIO-141	Benin	x	—	—	x	—	—
BO-BIO-141	Boliwia	x	—	—	x	—	—
BR-BIO-141	Brazylia	x	x	—	x	x	—
BT-BIO-141	Bhutan	x	—	—	x	—	x
BW-BIO-141	Botswana	x	—	—	x	—	—
BY-BIO-141	Białoruś	x	—	—	x	x	—
CI-BIO-141	Wybrzeże Kości Słoniowej	x	—	—	x	x	—
CL-BIO-141	Chile	x	x	x	x	—	x
CN-BIO-141	Chiny	x	x	x	x	x	x
CO-BIO-141	Kolumbia	x	x	—	x	—	x
CR-BIO-141	Kostaryka	—	—	x	—	—	—
CU-BIO-141	Kuba	x	x	—	x	—	—
DO-BIO-141	Republika Dominikańska	x	—	—	x	—	—
DZ-BIO-141	Algieria	x	—	—	x	—	—
EC-BIO-141	Ekwador	x	x	x	x	x	—
EG-BIO-141	Egipt	x	—	—	x	—	—
ET-BIO-141	Etiopia	x	x	—	x	x	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
FJ-BIO-141	Fidżi	x	—	—	x	—	x
GE-BIO-141	Gruzja	x	—	—	x	x	—
GH-BIO-141	Ghana	x	—	—	x	—	—
GM-BIO-141	Gambia	x	—	—	x	—	—
GT-BIO-141	Gwatemala	x	x	—	x	x	—
GW-BIO-141	Gwinea Bissau	x	—	—	x	—	x
HK-BIO-141	Hongkong	x	—	—	x	—	—
HN-BIO-141	Honduras	x	—	—	x	x	—
HT-BIO-141	Haiti	x	—	—	x	—	—
ID-BIO-141	Indonezja	x	—	—	x	—	—
IN-BIO-141	Indie	—	—	—	x	—	—
IR-BIO-141	Iran	x	x	—	x	—	—
JP-BIO-141	Japonia	—	—	—	x	—	—
KE-BIO-141	Kenia	x	x	—	x	x	—
KG-BIO-141	Kirgistan	x	x	—	x	x	—
KH-BIO-141	Kambodża	x	—	—	x	—	—
KR-BIO-141	Republika Korei	x	—	x	—	x	—
KZ-BIO-141	Kazachstan	x	—	—	x	x	—
LA-BIO-141	Laos	x	—	—	x	—	—
LK-BIO-141	Sri Lanka	x	—	—	x	—	—
LR-BIO-141	Liberia	x	—	—	x	—	—
LS-BIO-141	Lesotho	x	—	—	x	—	—
MA-BIO-141	Maroko	x	—	—	x	—	—
MD-BIO-141	Mołdawia	x	—	—	x	—	—
ME-BIO-141	Czarnogóra	x	—	—	x	—	—
MK-BIO-141	była jugosłowiańska republika Macedonii	x	—	—	x	—	—
MM-BIO-141	Mjanma/Birma	x	—	x	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
MN-BIO-141	Mongolia	x	x	—	x	x	—
MW-BIO-141	Malawi	x	—	—	x	—	—
MX-BIO-141	Meksyk	x	x	—	x	x	—
MY-BIO-141	Malezja	x	—	—	x	—	—
MZ-BIO-141	Mozambik	x	—	—	x	—	—
NA-BIO-141	Namibia	x	—	—	x	—	—
NI-BIO-141	Nikaragua	x	x	—	x	x	—
NP-BIO-141	Nepal	x	—	—	x	—	x
OM-BIO-141	Oman	x	—	—	x	x	—
PA-BIO-141	Panama	x	—	—	x	—	—
PE-BIO-141	Peru	x	x	—	x	x	—
PF-BIO-141	Polinezja Francuska	x	—	—	x	—	—
PG-BIO-141	Papua-Nowa Gwinea	x	—	—	x	—	x
PH-BIO-141	Filipiny	x	—	x	x	—	—
PK-BIO-141	Pakistan	x	—	—	x	—	—
PY-BIO-141	Paragwaj	x	x	—	x	x	—
RS-BIO-141	Serbia	x	—	—	x	—	—
RU-BIO-141	Rosja	x	x	—	x	x	—
SA-BIO-141	Arabia Saudyjska	x	x	—	x	x	—
SD-BIO-141	Sudan	x	—	—	x	—	—
SG-BIO-141	Singapur	x	—	—	x	—	x
SN-BIO-141	Senegal	x	—	—	x	—	—
SV-BIO-141	Salwador	x	x	—	x	x	—
SZ-BIO-141	Suazi	x	—	—	x	—	—
TD-BIO-141	Czad	x	—	—	x	—	—
TH-BIO-141	Tajlandia	x	—	x	x	x	—
TJ-BIO-141	Tadżykistan	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
TM-BIO-141	Turkmenistan	x	—	—	x	—	—
TR-BIO-141	Turcja	x	x	—	x	x	—
TW-BIO-141	Tajwan	x	—	x	x	—	—
TZ-BIO-141	Tanzania	x	—	—	x	—	—
UA-BIO-141	Ukraina	x	—	—	x	x	—
UG-BIO-141	Uganda	x	—	—	x	—	—
UY-BIO-141	Urugwaj	x	x	—	x	x	—
UZ-BIO-141	Uzbekistan	x	—	—	x	—	—
VE-BIO-141	Wenezuela	x	—	—	x	—	—
VN-BIO-141	Wietnam	x	x	x	x	—	—
XK-BIO-141	Kosowo *	x	—	—	x	x	—
ZA-BIO-141	Republika Południowej Afryki	x	x	—	x	x	x

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i produktów objętych załącznikiem III.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»LACON GmbH«

1. Adres: Moltkestrasse 4, 77654 Offenburg, Niemcy

2. Adres strony internetowej: http://www.lacon-institut.com

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AE-BIO-134	Zjednoczone Emiraty Arabskie	x	—	—	x	—	—
AZ-BIO-134	Azerbejdżan	x	—	—	x	—	—
BD-BIO-134	Bangladesz	x	—	—	x	—	—
BF-BIO-134	Burkina Faso	x	x	—	x	—	—
BR-BIO-134	Brazylia	x	x	—	x	—	—
BT-BIO-134	Bhutan	x	—	—	x	—	—
GH-BIO-134	Ghana	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
ID-BIO-134	Indonezja	x	—	—	x	—	—
IN-BIO-134	Indie	—	x	—	x	—	—
KZ-BIO-134	Kazachstan	x	—	—	—	—	—
LK-BIO-134	Sri Lanka	x	—	—	x	—	—
MA-BIO-134	Maroko	x	x	—	x	—	—
MG-BIO-134	Madagaskar	x	x	—	x	—	—
ML-BIO-134	Mali	x	—	—	x	—	—
MU-BIO-134	Mauritius	x	—	—	x	—	—
MX-BIO-134	Meksyk	x	x	—	—	—	—
NA-BIO-134	Namibia	x	—	—	x	—	—
NG-BIO-134	Nigeria	x	—	—	x	—	—
NP-BIO-134	Nepal	x	—	—	x	—	—
RS-BIO-134	Serbia	x	x	—	x	—	—
RU-BIO-134	Rosja	x	—	—	—	—	—
SN-BIO-134	Senegal	x	x	—	x	—	—
TG-BIO-134	Togo	x	—	—	x	—	—
TR-BIO-134	Turcja	x	—	—	x	—	—
TZ-BIO-134	Tanzania	x	x	—	x	—	—
UA-BIO-134	Ukraina	x	—	—	—	—	—
UG-BIO-134	Uganda	x	—	—	x	—	—
ZA-BIO-134	Republika Południowej Afryki	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Letis SA«

1. Adres: San Lorenzo 2261, S2000KPA, Rosario, Santa Fe, Argentyna

2. Adres strony internetowej: http://www.letis.org

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AR-BIO-135	Argentyna	—	—	x	x	—	—
BO-BIO-135	Boliwia	x	—	—	x	—	—
EC-BIO-135	Ekwador	x	—	—	x	—	—
KY-BIO-135	Kajmany	x	—	—	x	—	—
MX-BIO-135	Meksyk	x	—	—	—	—	—
PE-BIO-135	Peru	x	—	x	—	—	—
PY-BIO-135	Paragwaj	x	—	—	x	—	—
UY-BIO-135	Urugwaj	x	—	—	—	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i produktów objętych załącznikiem III.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»**Mayacert**«

1. Adres: 18 calle 7-25 zona 11, Colonia Mariscal, 01011 Guatemala City, Gwatemala

2. Adres strony internetowej: http://www.mayacert.com

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
CO-BIO-169	Kolumbia	—	—	—	x	—	—
DO-BIO-169	Republika Dominikańska	—	—	—	x	—	—
GT-BIO-169	Gwatemala	x	—	—	x	—	—
HN-BIO-169	Honduras	x	—	—	x	—	—
MX-BIO-169	Meksyk	x	x	—	x	—	—
NI-BIO-169	Nikaragua	x	—	—	x	—	—
SV-BIO-169	Salwador	—	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»**NASAA Certified Organic Pty Ltd**«

1. Adres: Unit 7/3 Mount Barker Road, Stirling SA 5152, Australia

2. Adres strony internetowej: http://www.nasaa.com.au

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AU-BIO-119	Australia	—	—	—	x	—	—
CN-BIO-119	Chiny	x	—	—	x	—	—
ID-BIO-119	Indonezja	x	—	—	x	—	—
LK-BIO-119	Sri Lanka	x	—	—	x	—	—
MY-BIO-119	Malezja	x	—	—	x	—	—
NP-BIO-119	Nepal	x	—	—	x	—	—
PG-BIO-119	Papua-Nowa Gwinea	x	—	—	x	—	—
SB-BIO-119	Wyspy Salomona	x	—	—	x	—	—
SG-BIO-119	Singapur	x	—	—	x	—	—
TL-BIO-119	Timor Wschodni	x	—	—	x	—	—
TO-BIO-119	Tonga	x	—	—	x	—	—
WS-BIO-119	Samoa	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i produktów objętych załącznikiem III.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»ÖkoP Zertifizierungs GmbH«

1. Adres: Schlesische Straße 17d, 94315 Straubing, Niemcy

2. Adres strony internetowej: http://www.oekop.de

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
RS-BIO-133	Serbia	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»OneCert International PVT Ltd«

1. Adres: H-08, Mansarovar Industrial Area, Mansarovar, Jaipur-302020, Rajasthan, Indie

2. Adres strony internetowej: http://www.onecert.com

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AE-BIO-152	Zjednoczone Emiraty Arabskie	—	—	—	x	—	—
ET-BIO-152	Etiopia	x	—	—	x	—	—
IN-BIO-152	Indie	—	—	—	x	—	—
LK-BIO-152	Sri Lanka	x	—	—	x	—	—
MZ-BIO-152	Mozambik	x	—	—	x	—	—
NP-BIO-152	Nepal	x	—	—	x	—	—
SG-BIO-152	Singapur	—	—	—	x	—	—
TH-BIO-152	Tajlandia	x	—	—	x	—	—
TZ-BIO-152	Tanzania	x	—	—	x	—	—
UG-BIO-152	Uganda	x	—	—	x	—	—
VN-BIO-152	Wietnam	x	—	—	x	—	—
WS-BIO-152	Samoa	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Oregon Tilth«

1. Adres: 2525 SE 3rd Street, Corvallis, OR 97333, Stany Zjednoczone Ameryki

2. Adres strony internetowej: http://tilth.org

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
BO-BIO-116	Boliwia	x	—	—	—	—	—
CL-BIO-116	Chile	x	—	—	x	—	—
CN-BIO-116	Chiny	—	—	—	x	—	—
HN-BIO-116	Honduras	—	—	—	x	—	—
MX-BIO-116	Meksyk	x	—	—	x	—	—
PA-BIO-116	Panama	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Organic agriculture certification Thailand«

1. Adres: 619/43 Kiatngamwong Building, Ngamwongwan Rd., Tambon Bangkhen, Muang District, Nonthaburi 11000, Tajlandia

2. Adres strony internetowej: http://www.actorganic-cert.or.th

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
ID-BIO-121	Indonezja	x	—	—	x	—	—
LA-BIO-121	Laos	x	—	—	x	—	—
MM-BIO-121	Mjanma/Birma	—	—	—	x	—	—
MY-BIO-121	Malezja	—	—	—	x	—	—
NP-BIO-121	Nepal	—	—	—	x	—	—
TH-BIO-121	Tajlandia	x	—	—	x	—	—
VN-BIO-121	Wietnam	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Organic Certifiers«

1. Adres: 6500 Casitas Pass Road, Ventura, CA 93001, USA

2. Adres strony internetowej: http://www.organiccertifiers.com

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
KR-BIO-106	Republika Korei	x	—	—	—	—	—
MX-BIO-106	Meksyk	x	—	—	—	—	—
PH-BIO-106	Filipiny	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Organic Control System«

1. Adres: Trg cara Jovana Nenada 15, 24000 Subotica, Serbia
2. Adres strony internetowej: www.organica.rs
3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
ME-BIO-162	Czarnogóra	x	—	—	x	—	—
RS-BIO-162	Serbia	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.
5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Organic crop improvement association«

1. Adres: 1340 North Cotner Boulevard, Lincoln, NE 68505-1838, USA
2. Adres strony internetowej: http://www.ocia.org
3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
GT-BIO-120	Gwatemala	x	x	—	x	—	—
JP-BIO-120	Japonia	—	x	—	x	—	—
MX-BIO-120	Meksyk	x	x	—	x	—	—
NI-BIO-120	Nikaragua	x	x	—	x	—	—
PE-BIO-120	Peru	x	x	—	x	—	—
SV-BIO-120	Salwador	x	x	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji, wina i produktów objętych załącznikiem III.
5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Organic Standard«

1. Adres: 38-B Velyka Vasylkivska St, office 20, Kyiv city, 01004 Ukraina
2. Adres strony internetowej: http://www.organicstandard.com.ua
3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AM-BIO-108	Armenia	x	—	—	x	—	—
AZ-BIO-108	Azerbejdżan	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
BY-BIO-108	Białoruś	x	x	x	x	x	x
GE-BIO-108	Gruzja	x	x	—	x	—	—
KG-BIO-108	Kirgistan	x	—	—	x	—	—
KZ-BIO-108	Kazachstan	x	—	—	x	x	—
MD-BIO-108	Mołdawia	x	—	—	x	—	—
RU-BIO-108	Rosja	x	—	—	x	x	—
TJ-BIO-108	Tadżykistan	x	—	—	x	—	—
UA-BIO-108	Ukraina	x	x	x	x	x	x
UZ-BIO-108	Uzbekistan	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Organización Internacional Agropecuaria«

1. Adres: Av. Santa Fe 830, B1641ABN, Acassuso, Buenos Aires, Argentyna

2. Adres strony internetowej: http://www.oia.com.ar

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AR-BIO-110	Argentyna	—	—	x	x	—	—
BO-BIO-110	Boliwia	x	—	—	x	—	—
BR-BIO-110	Brazylia	x	—	x	x	—	—
CL-BIO-110	Chile	x	—	x	x	—	—
EC-BIO-110	Ekwador	x	—	—	x	—	—
MX-BIO-110	Meksyk	x	—	—	x	—	—
PA-BIO-110	Panama	x	—	—	x	—	—
PE-BIO-110	Peru	x	—	—	x	—	—
PY-BIO-110	Paragwaj	x	—	—	x	—	—
UY-BIO-110	Urugwaj	x	x	x	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i produktów objętych załącznikiem III.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Organska Kontrola«

1. Adres: Dzemala Bijedića br.2, 71000 Sarajevo, Bośnia i Hercegowina

2. Adres strony internetowej: http://www.organskakontrola.ba

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
BA-BIO-101	Bośnia i Hercegowina	x	—	—	x	—	—
ME-BIO-101	Czarnogóra	x	—	—	x	—	—
RS-BIO-101	Serbia	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»ORSER«

1. Adres: Paris Caddesi No: 6/15, Ankara 06540, Turcja

2. Adres strony internetowej: http://orser.com.tr

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
TR-BIO-166	Turcja	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Overseas Merchandising Inspection Co., Ltd.«

1. Adres: 15-6 Nihonbashi Kabuto-cho, Chuo-ku, Tokyo 103-0026, Japonia

2. Adres strony internetowej: http://www.omicnet.com/omicnet/services-en/organic-certification-en.html

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
JP-BIO-167	Japonia	—	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji, wina i produktów objętych załącznikiem III.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»QC&I GmbH«

1. Adres: Tiergartenstraße 32, 54595 Prüm, Niemcy
2. Adres strony internetowej: http://www.qci.de
3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AZ-BIO-153	Azerbejdżan	x	—	—	x	—	—
BZ-BIO-153	Belize	x	—	—	x	—	—
LK-BIO-153	Sri Lanka	x	—	—	x	—	—
MA-BIO-153	Maroko	x	—	x	x	—	—
TH-BIO-153	Tajlandia	x	—	—	x	—	—
UA-BIO-153	Ukraina	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji.
5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Quality Assurance International«

1. Adres: 9191 Towne Centre Drive, Suite 200, San Diego, CA 92122, Stany Zjednoczone Ameryki
2. Adres strony internetowej: http://www.qai-inc.com
3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
MX-BIO-113	Meksyk	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.
5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»Quality Partner«

1. Adres: Rue Hayeneux, 62, 4040 Herstal, Belgia
2. Adres strony internetowej: http://www.quality-partner.be
3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
ID-BIO-168	Indonezja	—	—	x	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji, alg i wina.
5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»**Soil Association Certification Limited**«

1. Adres: South Plaza, Marlborough Street, Bristol, BS1 3NX, Zjednoczone Królestwo

2. Adres strony internetowej: http://www.soilassociation.org/certification

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
BS-BIO-142	Bahamy	x	—	—	x	—	—
BZ-BIO-142	Belize	x	—	—	x	—	—
CM-BIO-142	Kamerun	—	x	—	x	—	—
CO-BIO-142	Kolumbia	—	—	—	x	—	—
DZ-BIO-142	Algieria	x	—	—	x	—	—
EG-BIO-142	Egipt	x	—	—	x	—	—
GH-BIO-142	Ghana	x	—	—	x	—	—
HK-BIO-142	Hongkong	x	—	—	x	—	—
IR-BIO-142	Iran	x	—	—	x	—	—
KE-BIO-142	Kenia	x	—	—	x	—	—
MW-BIO-142	Malawi	x	—	—	x	—	—
SG-BIO-142	Singapur	x	—	—	x	—	—
TH-BIO-142	Tajlandia	x	—	—	x	—	—
UG-BIO-142	Uganda	x	—	—	x	—	—
VE-BIO-142	Wenezuela	x	—	—	—	—	—
VN-BIO-142	Wietnam	x	—	—	x	—	—
WS-BIO-142	Samoa	x	—	—	x	—	—
ZA-BIO-142	Republika Południowej Afryki	x	x	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»**Suolo e Salute srl**«

1. Adres: Via Paolo Borsellino 12, 61032 Fano (PU), Włochy

2. Adres strony internetowej: http://www.suoloesalute.it

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
SM-BIO-150	San Marino	x	—	—	—	—	—
SN-BIO-150	Senegal	x	—	—	—	—	—
UA-BIO-150	Ukraina	x	—	—	—	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.

»TÜV Nord Integra«

1. Adres: Statiestraat 164, 2600 Berchem (Antwerpia), Belgia

2. Adres strony internetowej: http://www.tuv-nord-integra.com

3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
BF-BIO-160	Burkina Faso	x	—	—	x	—	—
CI-BIO-160	Wybrzeże Kości Słoniowej	x	—	—	x	—	—
CM-BIO-160	Kamerun	x	—	—	x	—	—
CW-BIO-160	Curaçao	x	—	—	x	—	—
EG-BIO-160	Egipt	x	—	—	x	—	—
JO-BIO-160	Jordania	x	—	—	x	—	—
MA-BIO-160	Maroko	x	—	—	x	—	—
MG-BIO-160	Madagaskar	x	—	—	x	—	—
ML-BIO-160	Mali	x	—	—	x	—	—
SN-BIO-160	Senegal	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1331

z dnia 3 sierpnia 2016 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ([1]),

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ([2]), w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

(2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 sierpnia 2016 r..

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

([1]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.
([2]) Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich (1)	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	175,1
	ZZ	175,1
0709 93 10	TR	136,4
	ZZ	136,4
0805 50 10	AR	170,3
	CL	187,2
	MA	157,0
	TR	153,3
	UY	185,1
	ZA	180,4
	ZZ	172,2
0806 10 10	BR	163,2
	EG	214,6
	MA	179,4
	MX	378,3
	TR	153,5
	US	233,8
	ZZ	220,5
0808 10 80	AR	114,2
	BR	102,1
	CL	140,4
	CN	137,7
	NZ	128,1
	PE	106,8
	US	80,4
	UY	99,9
	ZA	102,1
	ZZ	112,4
0808 30 90	AR	105,9
	CL	119,7
	NZ	141,8
	TR	159,8
	ZA	125,4
	ZZ	130,5
0809 29 00	CA	331,3
	TR	262,8
	US	485,5
	ZZ	359,9

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich (1)	Standardowa wartość w przywozie
0809 30 10, 0809 30 90	TR	166,5
	ZZ	166,5

(1) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ" odpowiada „innym pochodzeniom".

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2016/1332

z dnia 28 lipca 2016 r.

ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego meblom

(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 4778)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ([1]), w szczególności jego art. 6 ust. 7 i art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać produktom, które mają ograniczony wpływ na środowisko w całym swoim cyklu życia.

(2) W rozporządzeniu (WE) nr 66/2010 określono, iż szczegółowe kryteria oznakowania ekologicznego UE należy ustalać w odniesieniu do określonych grup produktów.

(3) Decyzją Komisji 2009/894/WE ([2]) ustalono kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji dla mebli drewnianych, które to wymogi są ważne do dnia 31 grudnia 2016 r.

(4) Aby lepiej odzwierciedlić asortyment branży meblowej na rynku, aktualny stan zaawansowania technicznego dla tej grupy produktów oraz uwzględnić innowacje, które miały miejsce w ostatnich kilku latach, należy rozszerzyć zakres tej grupy produktów o meble niedrewniane oraz ustanowić zrewidowane kryteria ekologiczne.

(5) Zrewidowane kryteria ekologiczne mają na celu stosowanie materiałów produkowanych w bardziej zrównoważony sposób (z uwzględnieniem oceny cyklu życia), ograniczenie stosowania związków niebezpiecznych, poziomów niebezpiecznych pozostałości oraz ograniczenie wpływu mebli na zanieczyszczenie powietrza wewnątrz pomieszczeń, a także promowanie trwałego produktu o wysokiej jakości, który będzie łatwo naprawić i zdemontować. Zrewidowane kryteria, jak również związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji, powinny obowiązywać przez sześć lat od dnia przyjęcia niniejszej decyzji, z uwzględnieniem cyklu innowacji dla tej grupy produktów.

(6) W związku z tym należy zastąpić decyzję 2009/894/WE.

(7) Należy przewidzieć okres przejściowy dla producentów, których produktom przyznano oznakowanie ekologiczne UE dla mebli drewnianych na podstawie kryteriów ekologicznych określonych w decyzji 2009/894/WE, tak aby mieli wystarczająco dużo czasu na dostosowanie swoich produktów do zrewidowanych kryteriów ekologicznych i wymogów. Producenci powinni mieć również możliwość składania wniosków na podstawie kryteriów określonych w decyzji 2009/894/WE przez wystarczająco długi okres.

([1]) Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.
([2]) Decyzja Komisji 2009/894/WE z dnia 30 listopada 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego meblom drewnianym (Dz.U. L 320 z 5.12.2009, s. 23).

(8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Grupa produktów „meble" obejmuje jednostki wolnostojące lub zabudowane, których głównym przeznaczeniem jest: przechowywanie, układanie, wieszanie przedmiotów lub wykorzystanie jako powierzchnie do odpoczynku, siedzenia, spożywania posiłków, nauki lub pracy wewnątrz lub na zewnątrz pomieszczeń. Zakres grupy rozszerzono o meble domowe i meble produkowane na zlecenie do użytku domowego lub publicznego. W zakres grupy wchodzą ramy, nogi, stelaże i wezgłowia do łóżek.

2. Wymieniona grupa produktów nie obejmuje:

a) materacy łóżkowych, które są objęte kryteriami określonymi w decyzji Komisji 2014/391/UE ([1]);

b) wyrobów, których zasadniczymi funkcjami nie są zastosowania wymienione w ust. 1, w tym latarni ulicznych, płotów i ogrodzeń, drabin, zegarów, wyposażenia placów zabaw, stojących lub wiszących luster, przewodów elektrycznych, słupków drogowych i artykułów budowlanych, takich jak stopnie, drzwi, okna, pokrycia i okładziny podłogowe;

c) używanych, odnowionych, wyremontowanych lub przerobionych wyrobów meblarskich;

d) mebli montowanych w pojazdach wykorzystywanych do transportu publicznego lub prywatnego;

e) wyrobów meblarskich składających się w ponad 5 % (wagowo) z materiałów nieujętych w poniższym wykazie: drewna litego, płyty drewnopochodnej, korka, bambusa, rattanu, tworzyw sztucznych, metali, skóry, tkanin powlekanych, wyrobów włókienniczych, szkła i materiałów wypełniających/wyścielających.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

a) „skóra anilinowa" oznacza skórę, której naturalne pory są wyraźne i w pełni widoczne, a grubość którejkolwiek powłoki wykończeniowej bez pigmentu wynosi maksymalnie 0,01 mm, zgodnie z normą EN 15987;

b) „skóra półanilinowa" oznacza skórę, która została pokryta wykończeniem zawierającym niewielką ilość pigmentu, tak aby naturalne pory były wyraźnie widoczne, zgodnie z normą EN 15987;

c) „skóra pigmentowana i dwoina pigmentowana" oznacza skórę lub dwoinę, której naturalne pory są całkowicie ukryte pod wykończeniem zawierającym pigment, zgodnie z normą EN 15987;

d) „skóra lakierowana i dwoina lakierowana" oznacza skórę lub dwoinę o na ogół lustrzanym połysku, uzyskiwanym dzięki nałożeniu warstwy lakieru z pigmentem lub bez pigmentu, lub warstwy żywicy syntetycznej, której grubość nie przekracza jednej trzeciej całkowitej grubości produktu, zgodnie z normą EN 15987;

e) „skóra powlekana i dwoina powlekana" oznacza skórę lub dwoinę, której zewnętrzną stronę pokryto powłoką, której grubość nie przekracza jednej trzeciej całkowitej grubości produktu, ale przekracza 0,15 mm, zgodnie z normą EN 15987;

f) „lotny związek organiczny" (LZO) oznacza każdy związek organiczny o początkowej temperaturze wrzenia nieprzekraczającej 250 °C, mierzonej przy normalnym ciśnieniu 101,3 kPa zgodnie z definicją podaną w dyrektywie 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]), który w kolumnie kapilarnej eluuje do tetradekanu ($C_{14}H_{30}$);

([1]) Decyzja Komisji 2014/391/UE z dnia 23 czerwca 2014 r. ustalająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego materacom łóżkowym (Dz.U. L 184 z 25.6.2014, s. 18).

([2]) Dyrektywa 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ograniczeń emisji lotnych związków organicznych w wyniku stosowania rozpuszczalników organicznych w niektórych farbach i lakierach oraz produktach do odnawiania pojazdów, a także zmieniająca dyrektywę 1999/13/WE (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 87).

g) „półlotny związek organiczny" (SVOC) oznacza każdy związek organiczny o temperaturze wrzenia wyższej niż 250 °C i niższej niż 370 °C, mierzonej przy normalnym ciśnieniu 101,3 kPa, który w kolumnie kapilarnej eluuje w przedziale retencji po n-tetradekanie ($C_{14}H_{30}$) do n-dokozanu ($C_{22}H_{46}$);

h) „zawartość materiałów z recyklingu" oznacza część (wagowo) materiałów pochodzących z recyklingu zawartych w produkcie lub opakowaniu; za materiały z recyklingu uważa się jedynie materiały przedkonsumenckie i pokonsumenckie, zgodnie z normą ISO 14021;

i) „materiał przedkonsumencki" oznacza materiał odzyskany ze strumienia odpadów podczas procesu wytwarzania, ale z wyłączeniem ponownego wykorzystania materiałów, na przykład materiałów przerobionych, przeszlifowanych albo odpadów wytworzonych w danym procesie, które można odzyskać w ramach tego samego procesu, w którym powstały, zgodnie normą ISO 14021; materiał ten nie obejmuje także odpadów drzewnych, zrębków i włókien z pozyskiwania drewna oraz produkcji tartacznej;

j) „materiał pokonsumencki" oznacza materiał wytwarzany przez gospodarstwa domowe lub obiekty handlowe, przemysłowe lub instytucje będące użytkownikami końcowymi produktu, który nie może już dłużej być używany zgodnie ze swoim przeznaczeniem; obejmuje to zwroty materiałów z łańcucha dystrybucji, zgodnie z normą ISO 14021;

k) „materiał pochodzący z odzysku / z regeneracji" oznacza materiał, który w innym przypadku zostałby usunięty jako odpad lub wykorzystany do odzysku energii, lecz zamiast tego został zebrany i odzyskany/regenerowany jako surowiec, zamiast nowego surowca pierwotnego, do celów procesu recyklingu lub wytwarzania, zgodnie z normą ISO 14021;

l) „materiał pochodzący z recyklingu" oznacza materiał pochodzący z odzysku lub regeneracji, który został przetworzony w procesie produkcyjnym i przekształcony w produkt końcowy lub w komponent, który ma zostać częścią składową produktu, zgodnie z normą ISO 14021, z wyjątkiem odpadów drzewnych, zrębków i włókien powstałych przy pozyskiwaniu drewna i produkcji tartacznej;

m) „płyty drewnopochodne" oznaczają płyty wykonane z włókien drzewnych w jednym z kilku różnych procesów, które mogą obejmować stosowanie podwyższonych temperatur, ciśnień i żywic wiążących lub klejów;

n) „płyta o wiórach orientowanych" (OSB) oznacza wielowarstwową płytę wykonaną głównie z wiórów drzewnych wraz ze spoiwem, zgodnie z normą EN 300; Pasma wiórów w warstwie zewnętrznej są wyrównane i przebiegają równolegle do długości lub szerokości płyty. Wióry w warstwach wewnętrznych mogą być zorientowane losowo lub wyrównane, zazwyczaj pod kątem prostym do wiórów warstwy zewnętrznej;

o) „płyta wiórowa" oznacza materiał panelowy wyprodukowany pod ciśnieniem i z użyciem ciepła ze zrębków drewna (płatki, wióry, trociny itp.) i/lub inny materiał lignocelulozowy w postaci zrębków (zdrewniałe części lnu, konopi, fragmenty wytłoczyn z trzciny cukrowej itp.), z dodatkiem kleju, zgodnie z definicją w normie EN 309;

p) „sklejka" oznacza płyty drewnopochodne składające się ze sklejonych ze sobą warstw, przy czym włókna w sąsiadujących warstwach zazwyczaj przebiegają względem siebie pod kątem prostym, zgodnie z normą EN 313. Różne kategorie sklejki można określić według struktury sklejki (np. sklejka fornirowana, płyta stolarska, sklejka symetryczna) lub jej głównego zastosowania (np. sklejka wodoodporna);

q) „płyty pilśniowe" oznaczają szeroką gamę płyt, które określono w normach EN 316 i EN 622 i które można podzielić na podkategorie, takie jak twarde płyty pilśniowe, średnie płyty pilśniowe, miękkie płyty pilśniowe i płyty pilśniowe o średniej gęstości – według ich właściwości fizycznych i procesów produkcyjnych;

r) „substancja łatwo biodegradowalna" oznacza substancję, która wykazuje 70 % degradacji rozpuszczonego węgla organicznego w ciągu 28 dni lub ubytek tlenu lub wytwarzanie dwutlenku węgla na poziomie 60 % teoretycznego maksymalnego poziomu w ciągu 28 dni przy zastosowaniu jednej z poniższych metod badawczych: OECD 301 A, ISO 7827, OECD 301 B, ISO 9439, OECD 301 C, OECD 301 D, ISO 10708, OECD 301 E, OECD 301 F, ISO 9408;

s) „substancja naturalnie biodegradowalna" oznacza substancję, która wykazuje 70 % degradacji rozpuszczonego węgla organicznego w ciągu 28 dni lub ubytek tlenu lub wytwarzanie dwutlenku węgla na poziomie 60 % teoretycznego maksymalnego poziomu w ciągu 28 dni przy zastosowaniu jednej z poniższych metod badawczych: ISO 14593, OECD 302 A, ISO 9887, OECD 302 B, ISO 9888, OECD 302 C;

t) „obróbka wykończeniowa" oznacza metody nakładania warstwy wierzchniej lub powłoki na powierzchnię materiału. Metody te mogą obejmować stosowanie farb, nadruków, lakierów, oklein, laminatów, papieru impregnowanego oraz folii wykończeniowych;

u) „produkt biobójczy" w rozumieniu rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 ([1]) oznacza:

— każdą substancję lub mieszaninę w postaci, w jakiej jest dostarczana użytkownikowi, składającą się z jednej lub kilku substancji czynnych lub zawierającą lub wytwarzającą jedną lub więcej substancji czynnych, której przeznaczeniem jest niszczenie, odstraszanie, unieszkodliwianie organizmów szkodliwych, zapobieganie ich działaniu lub zwalczanie ich w jakikolwiek sposób inny niż działanie czysto fizyczne lub mechaniczne,

— każdą substancję lub mieszaninę, wytwarzaną z substancji lub mieszanin, które same nie są objęte zakresem tiret pierwszego, przeznaczoną do niszczenia, odstraszania, unieszkodliwiania organizmów szkodliwych, zapobiegania ich działaniu lub zwalczaniu ich w jakikolwiek sposób inny niż działanie czysto fizyczne lub mechaniczne, oraz

— poddany działaniu produktów biobójczych wyrób o podstawowej funkcji biobójczej;

v) „środki konserwacji i impregnacji drewna" oznaczają produkty biobójcze, które są stosowane w drodze obróbki powierzchni (np. rozpylania, szczotkowania) lub procesów penetracyjnych (np. procesu ciśnieniowo-próżniowego, podwójnego procesu próżniowego) drewna (tj. kłód pozyskanych w tartaku do użytku komercyjnego i do wszystkich przyszłych zastosowań drewna i produktów drewnopochodnych) lub produktów drewnopochodnych, lub które są stosowane na substratach niedrzewnych (np. wyrobach murarskich i budowlanych) wyłącznie w celu zabezpieczenia przylegających produktów drewnianych i drewnopochodnych przed atakiem organizmów niszczących drewno (np. suchego murszu i termitów) zgodnie z definicją przyjętą przez Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN/TC 38 „Trwałość drewna i materiałów drewnopochodnych");

w) „E1" oznacza klasyfikację płyt drewnopochodnych zawierających formaldehyd, przyjętą w państwach członkowskich UE na podstawie emisji formaldehydu. Zgodnie z definicją podaną w załączniku B do normy EN 13986 płytę drewnopochodną klasyfikuje się jako E1, jeżeli emisje są równoważne stężeniom w stanie równowagi mniejszym lub równym 0,1 ppm (0,124 mg/m^3) formaldehydu po 28 dniach badania metodą komorową przeprowadzonego zgodnie z normą EN 717-1, lub jeżeli oznaczona zawartość formaldehydu jest mniejsza lub równa 8 mg/100 g płyty całkowicie wysuszonej przy pomiarze zgodnie z normą EN 120, lub jeżeli poziomy emisji formaldehydu są mniejszelub równe 3,5 mg/m^2·h przy pomiarze zgodnie z normą EN 717-2 albo mniejsze lub równe 5,0 mg/m^2·h przy pomiarze tą samą metodą, lecz wciągu 3 dni od wyprodukowania;

x) „tkaniny powlekane" oznaczają tkaniny, których jedna lub obie strony pokryte są przylegającą, niewidoczną, ciągłą warstwą materiału na bazie kauczuku i/lub tworzywa sztucznego zgodnie z definicją w normie EN 13360, w tym materiały tapicerskie określane powszechnie jako „sztuczna skóra";

y) „materiały włókiennicze" oznaczają włókna naturalne, włókna syntetyczne i sztuczne włókna celulozowe;

z) „włókna naturalne" oznaczają bawełnę i inne naturalne celulozowe włókna nasienne, len i inne włókna łykowe, wełnę i inne włókna keratynowe;

aa) „włókna syntetyczne" oznaczają włókna akrylowe, elastanowe, poliamidowe, poliestrowe i polipropylenowe;

bb) „sztuczne włókna celulozowe" oznaczają lyocell, modal i wiskozę;

cc) „materiały tapicerskie" oznaczają materiały wykorzystywane do pokrywania, wyścielania i wypełnienia siedzisk, powierzchni łóżek lub innych wyrobów meblarskich i mogą obejmować materiały pokryciowe, takie jak skóra, tkaniny powlekane oraz materiały włókiennicze, a także materiały wyścielające, takie jak elastyczne polimerowe materiały porowate na bazie lateksu kauczukowego i poliuretanu;

dd) „substancja" oznacza pierwiastek chemiczny i jego związki w stanie, w jakim występują w przyrodzie lub zostają uzyskane w procesie produkcyjnym, z wszelkimi dodatkami wymaganymi do zachowania ich trwałości oraz wszelkimi zanieczyszczeniami powstałymi w wyniku zastosowanego procesu, wyłączając rozpuszczalniki, które można oddzielić bez wpływu na stabilność i skład substancji zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]);

ee) „mieszanina" oznacza mieszaninę lub roztwór składający się z dwóch lub większej liczby substancji zgodnie z definicją w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).

([2]) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

ff) „część składowa" oznacza nieelastyczną i odrębną jednostkę, której kształt i forma nie wymagają zmian przed montażem produktu końcowego w jego w pełni funkcjonalnej formie, chociaż jej pozycja może ulec zmianie podczas użytkowania produktu końcowego; obejmuje zawiasy, wkręty, ramy, szuflady, koła i półki;

gg) „materiał składowy" oznacza materiał, którego kształt i forma może zmieniać się przed montażem mebla lub podczas korzystania z produktu końcowego, i obejmuje wyroby włókiennicze, skórę, tkaniny powlekane i pianki poliuretanowe stosowane do obić tapicerskich. Dostarczone drewno może być uznane za materiał składowy, ale po późniejszym przetarciu i obróbce przekształca się w część składową.

Artykuł 3

Aby uzyskać oznakowanie ekologiczne UE na mocy rozporządzenia (WE) nr 66/2010, produkt musi należeć do grupy produktów „meble" określonej w art. 1 niniejszej decyzji oraz musi spełniać kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów „meble" oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują przez sześć lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Do celów administracyjnych grupie produktów „meble" przydziela się numer kodu „049".

Artykuł 6

Decyzja 2009/894/WE traci moc.

Artykuł 7

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 6 wnioski o przyznanie oznakowania ekologicznego UE produktom należącym do grupy produktów „meble drewniane", złożone przed datą przyjęcia niniejszej decyzji, podlegają ocenie zgodnie z warunkami określonymi w decyzji 2009/894/WE.

2. Wnioski o przyznanie oznakowania ekologicznego UE produktom należącym do grupy produktów „meble drewniane", złożone w ciągu dwóch miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji, mogą być przygotowane według kryteriów określonych w decyzji 2009/894/WE albo według kryteriów określonych w niniejszej decyzji.

Wnioski ocenia się zgodnie z kryteriami, według których zostały przygotowane.

3. Oznakowania ekologiczne UE przyznane zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2009/894/WE mogą być używane przez 12 miesięcy po dacie przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lipca 2016 r.

W imieniu Komisji
Karmenu VELLA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

RAMY

KRYTERIA OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE meblom:

1. Opis produktu
2. Wymogi ogólne dotyczące substancji i mieszanin stwarzających zagrożenie
3. Drewno, korek, bambus i rattan
4. Tworzywa sztuczne
5. Metale
6. Tapicerskie materiały pokryciowe
7. Tapicerskie materiały wyścielające
8. Szkło: stosowanie metali ciężkich
9. Wymogi dotyczące produktu końcowego
10. Informacje dla konsumentów
11. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

WYMOGI W ZAKRESIE OCENY I WERYFIKACJI

W ramach każdego kryterium wskazano szczegółowe wymogi w zakresie oceny i weryfikacji.

W przypadku gdy wnioskodawca jest zobowiązany do przedstawienia deklaracji, dokumentacji, analiz, sprawozdań z badań lub innych dowodów wykazujących zgodność z kryteriami, dokumenty te mogą pochodzić, stosownie do przypadku, od wnioskodawcy lub jego dostawców lub ich poddostawców itd.

Właściwe organy uznają na zasadzie preferencyjnej zaświadczenia wydane przez organy akredytowane zgodnie z odpowiednią normą zharmonizowaną dla laboratoriów badawczych i wzorcujących, a także weryfikacje przeprowadzone przez organy akredytowane zgodnie z odpowiednią normą zharmonizowaną dla organów certyfikujących produkty, procesy i usługi.

W stosownych przypadkach można stosować metody badania inne niż te wskazane dla każdego z kryteriów, jeżeli właściwy organ oceniający wniosek uzna je za metody równoważne.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji uzupełniającej i mogą przeprowadzać niezależne weryfikacje.

Warunkiem wstępnym jest spełnienie przez produkt wszystkich odpowiednich wymogów prawnych państwa (państw), w którym(-ych) produkt ma zostać wprowadzony do obrotu. Wnioskodawca oświadcza, że produkt jest zgodny z tymi wymogami.

Kryteria oznakowania ekologicznego UE odzwierciedlają produkty o najlepszym wskaźniku efektywności środowiskowej na rynku meblarskim. Dla ułatwienia oceny kryteria dotyczą głównie poszczególnych materiałów, zważywszy że wiele wyrobów meblarskich zawiera tylko jeden lub dwa spośród wymienionych wyżej materiałów.

Chociaż stosowanie chemikaliów i uwalnianie zanieczyszczeń stanowi część procesu produkcyjnego, substancje stwarzające zagrożenie są wyłączone ze stosowania na tyle, na ile jest to możliwe, albo ich stosowanie jest ograniczane do minimum niezbędnego do zapewnienia odpowiedniego funkcjonowania, a jednocześnie do przestrzegania rygorystycznych norm jakości i bezpieczeństwa w odniesieniu do wyrobów meblarskich. W tym celu warunki odstępstwa dla określonych substancji lub grup substancji przyznaje się w wyjątkowych okolicznościach, aby nie przenosić obciążeń środowiska naturalnego na inne etapy cyklu życia produktów lub rodzaje oddziaływania, i tylko wówczas, gdy na rynku nie są dostępne możliwe do zastosowania rozwiązania alternatywne.

Kryterium 1 – Opis produktu

Właściwemu organowi przedstawia się rysunki techniczne ilustrujące montaż części/materiałów składowych i elementów części/materiałów składowych tworzących końcowy wyrób meblarski oraz jego wymiary wraz z wykazem podstawowych materiałów dotyczącym danego wyrobu, gdzie podana jest całkowita waga samego wyrobu z podziałem na wagi poszczególnych materiałów wchodzących w skład końcowego wyrobu: drewna litego, płyt drewnopochodnych, korka, bambusu, rattanu, tworzyw sztucznych, metali, skóry, tkanin powlekanych, materiałów włókienniczych, szkła oraz materiałów wyścielających/wypełniających.

Wszelkie pozostałe rodzaje materiałów, które nie są objęte zakresem wskazanych powyżej kategorii, wymienia się jako „inne" materiały.

Łączna zawartość „innych" materiałów nie może przekraczać 5 % całkowitej masy wyrobu.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi dokumentację obejmującą:

(i) rysunki techniczne ilustrujące różne części/materiały składowe i elementy części/materiałów składowych stosowane do montażu danego wyrobu meblarskiego;

(ii) ogólny wykaz podstawowych materiałów, w którym przedstawia się całkowitą wagę jednostkową wyrobu z podziałem na wagi poszczególnych materiałów wchodzących w skład końcowego wyrobu: drewna litego, płyt drewnopochodnych, korka, bambusu, rattanu, tworzyw sztucznych, metali, skóry, tkanin powlekanych, materiałów włókienniczych, szkła, materiałów wyścielających/wypełniających oraz „innych" materiałów. Waga poszczególnych materiałów jest wyrażona w gramach lub kilogramach oraz jako procent całkowitej wagi jednostkowej wyrobu.

Kryterium 2 – Wymogi ogólne dotyczące substancji i mieszanin stwarzających zagrożenie

Obecność w danym wyrobie i w jego poszczególnych częściach/materiałach składowych substancji określonych zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 jako substancje wzbudzające szczególnie duże obawy (SVHC) lub substancje i mieszaniny spełniające kryteria klasyfikacji, oznakowania i pakowania (CLP) zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ([1]) w odniesieniu do zagrożeń wymienionych w tabeli 1 podlega ograniczeniu w ramach kryteriów 2.1, 2.2 a) i 2.2 b).

Do celów tego kryterium lista kandydacka SVHC i klasyfikacja według zagrożeń CLP zostały zgrupowane w tabeli 1 zgodnie z ich właściwościami niebezpiecznymi.

Tabela 1

Grupy zagrożeń substancji objętych ograniczeniem

Grupa 1zagrożeń – substancje SVHC i CLP
Zagrożenia, w związku z którymi substancja lub mieszanina jest klasyfikowana do grupy 1:
Substancje ujęte na liście kandydackiej SVHC
Substancje rakotwórcze, mutagennne lub działające szkodliwie na rozrodczość (CMR) kategoria 1 A lub 1B: H340, H350, H350i, H360, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

Grupa 2 zagrożeń – CLP

Zagrożenia, w związku z którymi substancja lub mieszanina jest klasyfikowana do grupy 2:

CMR kategoria 2: H341, H351, H361f, H361d, H361fd, H362

Toksyczność dla organizmów wodnych kategoria 1: H400, H410

Ostra toksyczność kategoria 1 i 2: H300, H310, H330

Toksyczność przy aspiracji kategoria 1: H304

Działanie toksyczne na narządy docelowe (STOT) kategoria 1: H370, H372

Działanie uczulające na skórę kategoria 1: H317

Grupa 3 zagrożeń – CLP

Zagrożenia, w związku z którymi substancja lub mieszanina jest klasyfikowana jako należąca do grupy 3:

Toksyczność dla organizmów wodnych kategoria 2, 3 i 4: H411, H412, H413

Toksyczność ostra kategoria 3: H301, H311, H331, EUH070

STOT kategoria 2: H371, H373

2.1. *Ograniczenie stosowania SVHC*

Produkt i jego wszystkie części/materiały składowe nie mogą zawierać substancji SVHC w stężeniach wyższych niż 0,10 % (wagowo).

Nie przewiduje się odstępstw od tego wymogu w stosunku do substancji uwzględnionych na liście kandydackiej SVHC, które są obecne w produkcie lub w jakichkolwiek jego częściach/materiałach składowych w stężeniu powyżej 0,10 % (wagowo).

Materiały włókiennicze, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE na podstawie kryteriów ekologicznych ustanowionych w decyzji Komisji 2014/350/UE ([1]), uznaje się za spełniające kryterium 2.1.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przygotowuje deklaracje potwierdzające, że żadne części składowe/materiały składowe wykorzystane do montażu produktu nie zawierają substancji SVHC w podanych stężeniach granicznych lub wyższych. Deklaracje muszą odnosić się do najnowszej wersji listy kandydackiej opublikowanej przez ECHA ([2]).

W przypadku materiałów włókienniczych, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE zgodnie z decyzją 2014/350/UE, jako dowód zgodności należy przedstawić kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE.

2.2. *Ograniczenie stosowania w wyrobach meblarskich substancji i mieszanin sklasyfikowanych zgodnie z CLP*

Wymogi podzielono na dwie części stosownie do etapu produkcji danego wyrobu meblarskiego. Część a) dotyczy substancji i mieszanin stosowanych podczas wszelkich czynności wykończeniowych lub montażowych przeprowadzanych bezpośrednio przez producenta mebli. Część b) dotyczy substancji i mieszanin stosowanych podczas produkcji dostarczanych części/materiałów składowych.

Materiały włókiennicze, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE na podstawie kryteriów ekologicznych ustanowionych w decyzji 2014/350/UE, uznaje się za spełniające kryteria 2.2 a) i 2.2 b).

2.2 a) Substancje i mieszaniny stosowane przez producenta mebli

Żadne z klejów, lakierów, farb, podkładów, bejc, produktów biobójczych (takich jak środki do konserwacji i impregnacji drewna), środków zmniejszających palność, wypełniaczy, wosków, olejów, wypełniaczy szczelin, szczeliw, barwników, żywic lub olejów smarowych stosowanych bezpośrednio przez producenta mebli nie mogą być sklasyfikowane zwrotami określającymi zagrożenie według CLP, wyszczególnionymi w tabeli 1, chyba że ich stosowanie jest objęte specjalnym odstępstwem zgodnie z tabelą 2.

2.2 b) Substancje i mieszaniny stosowane przez dostawców określonych części/materiałów składowych

Kryterium to nie ma zastosowania do poszczególnych dostarczonych od dostawców części/materiałów składowych, (i) których waga jest niższa niż 25 g oraz (ii) które nie mają bezpośredniego kontaktu z użytkownikami podczas normalnego użytkowania.

([1]) Decyzja Komisji 2014/350/UE z dnia 5 czerwca 2014 r. ustalająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla wyrobów włókienniczych (Dz.U. L 174 z 13.6.2014, s. 45).

([2]) ECHA, Candidate List of substances of very high concern for Authorisation (Lista kandydacka substancji stanowiących bardzo duże zagrożenie, oczekujących na pozwolenie), http://www.echa.europa.eu/pl/web/guest/candidate-list-table.

Żadne ze stosowanych przez dostawców substancji lub mieszanin określonych poniższym zakresem nie mogą być klasyfikowane zwrotami określającymi zagrożenie wg CLP wymienionymi w tabeli 1, chyba że ich stosowanie podlega specjalnemu odstępstwu według tabeli 2.

— Drewno lite i płyty drewnopochodne: stosowane kleje, lakiery, farby, bejce, produkty biobójcze (takie jak środki do konserwacji i impregnacji drewna), podkłady, środki zmniejszające palność, wypełniacze, woski, oleje, wypełniacze szczelin, szczeliwa i żywice.

— Tworzywa sztuczne: pigmenty, plastyfikatory, produkty biobójcze i środki zmniejszające palność wykorzystywane jako dodatki.

— Metale: farby, podkłady lub lakiery stosowane na powierzchni metalowej.

— Tapicerki wykonane z materiałów włókienniczych, skóry i tkanin powlekanych: stosowane barwniki, lakiery, wybielacze optyczne, stabilizatory, związki pomocnicze, środki zmniejszające palność, plastyfikatory, produkty biobójcze lub środki uodparniające na wodę/brud/plamy.

— Tapicerskie materiały wyścielające produkty biobójcze, środki zmniejszające palność lub plastyfikatory stosowane w materiałach.

Tabela 2

Wykaz odstępstw w odniesieniu do ograniczeń dotyczących zagrożeń wymienionych w tabeli 1 i warunki ich stosowania

Rodzaj substancji/ mieszaniny	Zastosowanie	Klasyfikacja będąca przedmiotem odstępstwa	Warunki odstępstwa
a) produkty biobójcze (takie jak środki do konserwacji i impregnacji drewna)	Obróbka części składowych wyrobów meblarskich lub materiałów tapicerskich, które zostaną wykorzystane w wyrobie końcowym	Wszystkie zagrożenia należące do grupy 2 i 3 wymienione w tabeli 1 oprócz zagrożeń CMR	Tylko wówczas, gdy substancja czynna zawarta w produkcie biobójczym jest zatwierdzona lub oczekuje na decyzję w sprawie zatwierdzenia na podstawie rozporządzenia (UE) nr 528/2012 lub znajduje się w załączniku I do tego rozporządzenia, oraz w stosownych przypadkach w następujących okolicznościach: (i) w przypadku puszkowanych środków konserwujących, obecnych w preparatach powłokowych, stosowanych na wewnętrzne lub zewnętrzne części/materiały składowe mebli; (ii) w przypadku środków do konserwacji suchych powłok obecnych w powłokach nakładanych wyłącznie na meble przeznaczone do użytku zewnętrznego; (iii) w przypadku obróbki polegającej na konserwacji i impregnacji drewna, które ma zostać wykorzystane do produkcji mebli przeznaczonych do użytku zewnętrznego, lecz wyłącznie jeżeli pierwotne drewno nie spełnia wymogów dotyczących klasy odporności 1 lub 2 zgodnie z normą EN 350; (iv) w przypadku materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych wykorzystywanych do produkcji wyrobów meblarskich przeznaczonych do użytku zewnętrznego. Weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację w odniesieniu do tych substancji czynnych zawartych w produkcie biobójczym, które zostały wykorzystane, o ile w ogóle, w produkcji różnych części/materiałów składowych wyrobów meblarskich, uzupełniając ją w odpowiednich przypadkach deklaracjami dostawców, odpowiednimi kartami charakterystyki, podając numery CAS oraz załączając wyniki badań wykonanych według normy EN 350.

Rodzaj substancji/ mieszaniny	Zastosowanie	Klasyfikacja będąca przedmiotem odstępstwa	Warunki odstępstwa
b) środki zmniejszające palność	Materiały włókiennicze, skóra, tkaniny powlekane w tapicerskich materiałach pokryciowych, a także materiałach wyścielających	H317, H373, H411, H412, H413	Wyrób musi być przeznaczony do zastosowań, które podlegają obowiązkowi spełnienia wymogów w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego określonych w normach ISO, EN lub normach i regulacjach państw członkowskich lub sektora zamówień publicznych.
c) środki zmniejszające palność/tritlenek antymonu (ATO)		H351	Stosowanie ATO jest dozwolone, wyłącznie jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki: (i) wyrób musi być przeznaczony do zastosowań, które podlegają obowiązkowi spełnienia wymogów w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego określonych w normach ISO, EN lub normach i regulacjach państw członkowskich lub sektora zamówień publicznych; (ii) jest stosowany jako synergetyk z materiałami włókienniczymi lub tkaninami powlekanymi; (iii) poziom emisji do powietrza w miejscu pracy, w którym stosuje się środki zmniejszające palność do materiałów włókienniczych, nie może przekraczać dopuszczalnej wartości narażenia zawodowego wynoszącej 0,50 mg/m^3 w czasie ośmiu godzin.
d) nikiel	Metalowe części składowe	H317, H351, H372	Dopuszczony tylko do zastosowań w częściach składowych ze stali nierdzewnej lub powleczonych niklem i w przypadku gdy tempo uwalniania niklu jest niższe niż 0,5 µg/cm^2/tydzień zgodnie z normą EN 1811.
e) związki chromu		H317, H411	Odstępstwo to ma zastosowanie wyłącznie do związków chromu (III) wykorzystywanych w procesach powlekania elektrolitycznego (np. chlorek chromu (III)).
f) związki cynku		H300, H310, H330, H400, H410	Odstępstwo ma zastosowanie wyłącznie do związków cynku wykorzystywanych w procesach powlekania elektrolitycznego lub cynkowania na gorąco (np. tlenek cynku, chlorek cynku i cyjanek cynku).
g) barwniki do barwienia i nadrukowywania bez użycia pigmentów	Materiały włókiennicze, skóra i tkaniny powlekane w materiałach tapicerskich do mebli	H301, H311, H317, H331	Jeżeli w farbiarniach i drukarniach stosuje się preparaty barwnikowe bezpyłowe lub automatyczne dozowanie i rozprowadzanie barwników w celu ograniczenia narażenia pracowników.

Rodzaj substancji/ mieszaniny	Zastosowanie	Klasyfikacja będąca przedmiotem odstępstwa	Warunki odstępstwa
		H411, H412, H413	W procesach barwienia, w których wykorzystuje się barwniki reaktywne, działające bezpośrednio, kadziowe lub siarkowe objęte tymi klasyfikacjami, należy spełnić co najmniej jeden z następujących warunków: (i) zastosowanie barwników o wysokim stopniu powinowactwa; (ii) uzyskanie wartości wskaźnika odrzuceń poniżej 3,0 %; (iii) zastosowanie oprzyrządowania do dopasowywania barw; (iv) wdrożenie standardowych procedur operacyjnych na potrzeby procesu barwienia; (v) stosowanie środków do usuwania barwników przy oczyszczaniu ścieków (*). Te warunki nie dotyczą stosowania barwienia roztworem i/lub druku cyfrowego.
h) rozjaśniacze optyczne	Materiały włókiennicze, skóra i tkaniny powlekane w materiałach tapicerskich do mebli	H411, H412, H413	Rozjaśniacze optyczne można stosować wyłącznie w następujących przypadkach: (i) przy wykonywaniu nadruków w kolorze białym; (ii) jako dodatki w procesie produkcji akrylu, poliamidu lub poliestru z udziałem materiałów pochodzących z recyklingu.
i) środki uodparniające na wodę, brud i plamy	Stosowanie we wszelkiej obróbce powierzchniowej części/ materiałów składowych wyrobów meblarskich	H413	Środek uodparniający i produkty jego degradacji muszą: (i) być łatwo i/lub naturalnie biodegradowalne; albo (ii) mieć niski potencjał biokumulacji (współczynnik podziału n-oktanol/woda log Kow ≤ 3,2 lub współczynnik biokoncentracji (BCF) < 100) w środowisku wodnym, w tym w osadach wodnych.
j) stabilizatory i lakiery	Stosowane w produkcji tkanin powlekanych	H411, H412, H413	Aby ograniczyć narażenie pracowników, należy stosować automatyczne dozowniki lub środki ochrony indywidualnej. Co najmniej 95 % tych dodatków musi wykazywać 80 % degradacji rozpuszczalnego węgla organicznego w ciągu 28 dni, przy użyciu metody badawczej OECD 303 A/B lub ISO 11733.
k) środki pomocnicze (obejmujące nośniki, środki wyrównujące, środki dyspergujące, środki powierzchniowo czynne, zagęszczacze, substancje wiążące)	Stosowane w obróbce materiałów tapicerskich przeznaczonych do wyrobów meblarskich (materiałów włókienniczych, skóry lub tkanin powlekanych)	H301, H311, H317, H331, H371, H373, H411, H412, H413, EUH070	Receptury są przygotowywane przy użyciu automatycznych systemów dozowania, a procesy są zgodne ze standardowymi procedurami operacyjnymi. Substancje zaklasyfikowane jako H311 lub H331 nie mogą być obecne na materiałach w stężeniach większych niż 1,0 % (w/w).

Rodzaj substancji/ mieszaniny	Zastosowanie	Klasyfikacja będąca przedmiotem odstępstwa	Warunki odstępstwa
l) farby, lakiery, żywice i kleje	Wszelkie części/materiały składowe wyrobów meblarskich	H304, H317, H412, H413, H371, H373	Należy przedstawić kartę charakterystyki (SDS) mieszaniny chemicznej, w której są wyraźnie wskazane odpowiednie środki ochrony indywidualnej i właściwe procedury dotyczące przechowywania, przenoszenia, użytkowania i usuwania tych mieszanin podczas stosowania oraz deklarację zawierającą dowód zgodności z wymienionymi środkami.
		H350	Ma zastosowanie wyłącznie do żywic na bazie formaldehydu, w przypadku gdy zawartość wolnego formaldehydu w preparacie z żywicy (żywice, kleje i utwardzacze) nie przekracza 0,2 % (w/w) na podstawie badania metodą określoną w ISO 11402 lub metodą równoważną.
m) oleje smarowe	W częściach składowych wykonujących powtarzalne ruchy podczas normalnego użytkowania	Wszystkie zagrożenia należące do grupy 2 oprócz CMR oraz wszystkie zagrożenia należące do grupy 3 wymienione w tabeli 1	Stosowanie smarów jest dozwolone wyłącznie wtedy, gdy można wykazać w drodze odpowiednich testów OECD lub ISO, że są one szybko lub pierwotnie biodegradowalne w środowisku wodnym, w tym w osadach wodnych.

(*) Uznaje się, że barwnik zostaje usunięty w trakcie oczyszczania ścieków, gdy odpływy z farbiarni wykazują zgodność z następującymi współczynnikami widmowymi: (i) 7 m^{-1} przy 436 nm, 5 m^{-1} przy 525 nm oraz 3 m^{-1} przy 620 nm.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności z kryterium 2.2 a) i 2.2 b) w stosownych przypadkach popartą deklaracjami dostawców. Do deklaracji należy załączyć wykazy stosowanych mieszanin lub substancji wraz z informacjami dotyczącymi zaklasyfikowania lub niezaklasyfikowania do określonego zwrotu zagrożenia.

W celu uzupełnienia deklaracji dotyczącej klasyfikacji lub braku klasyfikacji poszczególnych substancji lub mieszanin należy przedstawić następujące informacje:

(i) numer CAS, WE lub numer z wykazu (w stosownych przypadkach w odniesieniu do mieszanin);

(ii) postać fizyczną i stan, w jakich dana substancja lub mieszanina jest stosowana;

(iii) zharmonizowane klasyfikacje zagrożeń CLP w odniesieniu do substancji;

(iv) wpisy z dokonanej samoklasyfikacji w bazie danych substancji zarejestrowanych REACH prowadzonej przez ECHA ([1]) (jeżeli klasyfikacja zharmonizowana nie jest dostępna);

(v) klasyfikacje mieszanin zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu CLP.

Przy uwzględnianiu wpisów samoklasyfikacji w bazie danych substancji zarejestrowanych REACH pierwszeństwo mają wpisy będące przedmiotem wspólnych wniosków.

W przypadku gdy klasyfikacja została zarejestrowana jako „zawierająca niekompletne dane" lub „niejednoznaczna" według zapisu w bazie danych substancji zarejestrowanych REACH lub gdy substancja nie została jeszcze zarejestrowana w systemie REACH, należy przedstawić takie dane toksykologiczne zgodne z wymogami określonymi w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, które umożliwią dokonanie jednoznacznej samoklasyfikacji zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 oraz wytycznymi ECHA. W przypadku zawierających „niekompletne dane" lub „niejednoznacznych"zapisów w bazie danych samoklasyfikacja wymaga weryfikacji, przy czym akceptuje się następujące źródła informacji:

(i) badania toksykologiczne i oceny zagrożenia przeprowadzone przez partnerskie agencje regulacyjne ECHA ([2]), organy regulacyjne państw członkowskich lub organy międzyrządowe;

([1]) ECHA, baza danych substancji zarejestrowanych REACH: http://www.echa.europa.eu/information-on-chemicals/registered-substances.
([2]) ECHA, Współpraca z agencjami regulacyjnymi, http://echa.europa.eu/about-us/partners-and-networks/international-cooperation/cooperation-with-peer-regulatory-agencies.

(ii) karta charakterystyki (SDS) w pełni uzupełniona zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;

(iii) udokumentowana ekspertyza dostarczona przez specjalistę toksykologa. Opiera się ona na przeglądzie literatury naukowej i danych badawczych oraz, w razie potrzeby, na wynikach nowych badań przeprowadzonych przez niezależne laboratoria stosujące metody zatwierdzone przez ECHA;

(iv) zaświadczanie, w stosownych przypadkach oparte na ekspertyzie, wydane przez akredytowaną jednostkę oceniającą zgodność, która przeprowadza oceny zagrożeń zgodnie z Globalnie Zharmonizowanym Systemem Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów (GHS) lub systemami klasyfikacji zagrożeń CLP.

Informacje o niebezpiecznych właściwościach substancji lub mieszanin zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 mogą być generowane w inny sposób niż na podstawie badań, np. za pomocą alternatywnych metod, takich jak metody in vitro, ilościowe modele zależności struktura-aktywność lub też grupowanie substancji lub korzystanie z danych dla innych substancji.

W odniesieniu do podlegających odstępstwu substancji i mieszanin wymienionych w tabeli 2 wnioskodawca przedstawia dowód potwierdzający, że spełnione są wszystkie warunki dotyczące odstępstwa.

Uznaje się, że materiały włókiennicze, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE zgodnie z decyzją 2014/350/UE, są zgodne z tym kryteriami 2.2 a) i 2.2 b), jednakże należy dostarczyć kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE.

Kryterium 3 – Drewno, korek, bambus i rattan

Termin „drewno" stosuje się nie tylko do drewna litego, lecz również do zrębków i włókien drzewnych. Jeżeli kryteria dotyczą wyłącznie płyt drewnopochodnych, jest to wskazane w tytułach tych kryteriów.

W żadnej części wyrobu meblarskiego nie stosuje się folii z tworzywa sztucznego wyprodukowanych z wykorzystaniem chlorku winylu.

3.1. *Zrównoważone wykorzystanie drewna, korka, bambusu i rattanu*

Kryterium to ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy zawartość drewna lub płyt drewnopochodnych przekracza 5 % w/w wagi produktu końcowego (bez opakowania).

Wszelkie rodzaje drewna, korka, bambusu i rattanu muszą być objęte certyfikatami kontroli pochodzenia produktu wydawanymi w ramach niezależnego systemu certyfikacji prowadzonego przez osoby trzecie, takie jak rada ds. zrównoważonej gospodarki leśnej (ang. Forest Stewardship Council, FSC), program uznawania systemów certyfikacji lasów (Programme for the Endorsement of Forest Certification, PEFC) lub równoważne.

Drewno, korek, bambus i rattan nie pochodzą od gatunków modyfikowanych genetycznie i muszą być objęte ważnymi certyfikatami zrównoważonej gospodarki leśnej wydawanymi w ramach niezależnego systemu certyfikacji prowadzonego przez osoby trzecie, takie jak FSC, PEFC lub równoważne.

Jeżeli system certyfikacji dopuszcza mieszanie materiałów niecertyfikowanych z materiałami posiadającymi certyfikaty lub pochodzącymi z recyklingu w produkcie lub linii produkcyjnej, wówczas co najmniej 70 % materiału z drewna, korka, bambusu lub rattanu, stosownie do przypadku, musi stanowić certyfikowany materiał pierwotny lub materiał pochodzący z recyklingu.

Materiały niecertyfikowane podlegają systemowi weryfikacji, który zapewnia ich legalne pozyskanie oraz ich zgodność z wszelkimi pozostałymi wymogami systemu certyfikacji w odniesieniu do materiałów niecertyfikowanych.

Jednostki certyfikujące wydające certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej lub certyfikaty kontroli pochodzenia produktu są akredytowane lub uznawane w ramach tego systemu certyfikacji.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca lub dostawca materiału, stosownie do przypadku, dostarcza deklarację zgodności popartą ważnym(-i) certyfikatem(-ami) kontroli pochodzenia produktu wydanym(-i) przez niezależną jednostkę w odniesieniu do wszystkich rodzajów materiału z drewna, korka, bambusu lub rattanu wykorzystywanego w produkcie lub na linii produkcyjnej oraz wykazuje, że co najmniej 70 % tego materiału pochodzi z lasów lub obszarów zarządzanych zgodnie z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej lub ze źródeł wtórnych spełniających wymogi określone w ramach właściwego niezależnego systemu kontroli pochodzenia produktu. Jako niezależne systemy certyfikacji prowadzone przez strony trzecie przyjmuje się FSC, PEFC lub systemy równoważne. W przypadku gdy dany system nie wymaga jednoznacznie, aby cały materiał pierwotny pochodził od gatunków niemodyfikowanych genetycznie, należy to wykazać za pomocą dodatkowych dowodów.

Jeżeli w produkcie lub na linii produkcyjnej znajduje się niecertyfikowany materiał pierwotny, należy przedstawić dowód potwierdzający, że zawartość niecertyfikowanego materiału pierwotnego nie przekracza 30 % oraz że podlega on systemowi weryfikacji gwarantującemu jego legalne pochodzenie oraz zgodność z wszelkimi pozostałymi wymogami systemu certyfikacji w odniesieniu do materiałów niecertyfikowanych.

3.2. *Substancje objęte ograniczeniami*

Oprócz warunków ogólnych dotyczących substancji stwarzających zagrożenie określonych w ramach kryterium 2 poniższe warunki mają szczególne zastosowanie do wszelkich części składowych wyrobów meblarskich wykonanych z drewna, korka, bambusu lub ratanu lub w szczególności wyłącznie do płyt drewnopochodnych, w przypadku gdy termin „płyty drewnopochodne" pojawia się w tytule danego kryterium:

3.2 a) Zanieczyszczenia obecne w drewnie pochodzącym z recyklingu wykorzystanym w płytach drewnopochodnych

Wszelkie włókna lub zrębki drzewne pochodzące z recyklingu wykorzystywane w produkcji płyt drewnopochodnych poddaje się badaniom zgodnie z normą Europejskiej Federacji Producentów Paneli (ang. European Panel Federation, EPF) dotyczącą warunków dostaw drewna pochodzącego z recyklingu ([1]) i muszą one odpowiadać wartościom granicznym dotyczącym zanieczyszczeń wskazanym w tabeli 3.

Tabela 3

Wartości graniczne dotyczące zanieczyszczeń w drewnie pochodzącym z recyklingu

Zanieczyszczenie	Wartości graniczne (mg/kg drewna pochodzącego z recyklingu)	Zanieczyszczenie	Wartości graniczne (mg/kg drewna pochodzącego z recyklingu)
Arsen (As)	25	Rtęć (Hg)	25
Kadm (Cd)	50	Fluor (F)	100
Chrom (Cr)	25	Chlor (Cl)	1 000
Miedź (Cu)	40	Pentachlorofenol (PCP)	5
Ołów (Pb)	90	Kreozot (benzo(a)piren)	0,5

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza:

(i) deklarację producenta płyt drewnopochodnych, że do produkcji płyt nie zostały wykorzystane żadne włókna drzewne pochodzące z recyklingu; lub

(ii) deklarację producenta płyt drewnopochodnych, że wszelkie wykorzystane włókna drzewne z recyklingu zostały poddane badaniom na reprezentatywnych próbkach zgodnie z normą EPF z 2002 r. dotyczącą warunków dostaw drewna pochodzącego z recyklingu, popartą odpowiednimi sprawozdaniami z badań potwierdzającymi zgodność próbek drewna pochodzącego z recyklingu z wartościami granicznymi określonymi w tabeli 3;

(iii) deklarację producenta płyt drewnopochodnych, że wszelkie wykorzystane włókna drzewne z recyklingu zostały poddane badaniom na reprezentatywnych próbkach zgodnie z innymi równoważnymi normami, w których określono równoważne lub bardziej restrykcyjne wartości graniczne wobec normy EPF z 2002 r. dotyczącej warunków dostaw drewna pochodzącego z recyklingu, popartą odpowiednimi sprawozdaniami z badań potwierdzającymi zgodność próbek drewna pochodzącego z recyklingu z wartościami granicznymi określonymi w tabeli 3.

3.2 b) Metale ciężkie w farbach, podkładach i lakierach

Farby, podkłady i lakiery stosowane na powierzchni drewna lub materiałów drewnopochodnych nie mogą zawierać substancji na bazie kadmu, ołowiu, chromu (VI), rtęci, arsenu lub selenu w stężeniach przekraczających 0,010 % w/w w odniesieniu do poszczególnych metali zawartych w puszce farby, w preparacie podkładowym lub lakierniczym.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca lub dostawca materiału, stosownie do przypadku, przedkłada deklarację zgodności z niniejszym kryterium i przedstawia odpowiednie karty charakterystyki przekazane przez dostawców stosowanych farb, podkładów lub lakierów.

([1]) „EPF Standard for delivery conditions of recycled wood" (Norma EPF dotycząca warunków dostaw drewna pochodzącego z recyklingu), październik 2002 r. Dostępna pod adresem: http://www.europanels.org/upload/EPF-Standard-for-recycled-wood-use.pdf.

3.2 c) Zawartość LZO w farbach, podkładach i lakierach

Niniejsze kryterium nie ma zastosowania do surowych powierzchni drewnianych lub do naturalnych powierzchni drewnianych pokrytych mydłem, woskiem lub olejem.

Niniejsze kryterium ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy zawartość drewna lub płyt drewnopochodnych z nałożoną powłoką (z wyłączeniem surowych powierzchni drewnianych lub naturalnych powierzchni drewnianych pokrytych mydłem, woskiem lub olejem) przekracza 5 % w/w końcowego wyrobu meblarskiego (z wyłączeniem opakowania).

Spełnienie wymogów niniejszego kryterium nie jest konieczne, jeżeli można wykazać zgodność z wymogami kryterium 9.5.

Zawartość LZO we wszelkich farbach, podkładach lub lakierach wykorzystywanych do powlekania drewna lub płyt drewnopochodnych stosowanych w danym wyrobie meblarskim nie może przekraczać 5 % (stężenie w puszce).

Powłoki o wyższej zawartości LZO mogą być jednak stosowane, jeżeli można wykazać, że:

— całkowita ilość LZO w farbie, podkładzie lub lakierze stosowanych podczas nakładania powłoki wynosi mniej niż 30 g/m² pokrywanej powierzchni; albo

— całkowita ilość LZO w farbie, podkładzie lub lakierze stosowanych podczas nakładania powłoki wynosi 30–60 g/m² pokrywanej powierzchni, a jakość wykończenia powierzchni spełnia wszystkie wymogi określone w tabeli 4.

Tabela 4

Wymogi w zakresie jakości wykończenia powierzchni, w przypadku gdy stosowana ilość LZO wynosi 30–60 g/m²

Norma badania	Stan	Wymagany wynik
EN 12720. Meble – Ocena odporności powierzchni na zimne płyny	Kontakt z wodą	Brak zmian po 24-godzinnym kontakcie
	Kontakt z tłuszczem	Brak zmian po 24-godzinnym kontakcie
	Kontakt z alkoholem	Brak zmian po 1-godzinnym kontakcie
	Kontakt z kawą	Brak zmian po 1-godzinnym kontakcie
EN 12721. Meble – Ocena odporności powierzchni na ciepło w próbie na mokro	Kontakt ze źródłem ciepła o temperaturze 70 °C	Brak zmian po badaniu
EN 12722. Meble – Ocena odporności powierzchni na ciepło w próbie na sucho	Kontakt ze źródłem ciepła o temperaturze 70 °C	Brak zmian po badaniu
EN 15186. Meble – Ocena odporności powierzchni na zarysowanie	Kontakt z końcówką diamentową rylca do zarysowań	metoda A: brak zarysowań ≥ 0,30 mm przy zastosowaniu siły 5N; lub metoda B: brak widocznych zarysowań w ≥ 6 szczelinach szablonu wziernikowego przy zastosowaniu siły 5N

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności określającą, czy zgodność została osiągnięta, ponieważ dany wyrób meblarski podlega zwolnieniu z obowiązku spełnienia tego kryterium, bądź też czy została osiągnięta poprzez kontrolowane stosowanie LZO podczas nakładania powłoki.

W tym drugim przypadku deklaracja wnioskodawcy musi zostać poparta dostarczonymi przez dostawcę farby, podkładu lub lakieru informacjami o zawartości LZO i gęstości farby, podkładu lub lakieru (obie wartości podaje się w g/L) oraz wyliczeniem faktycznej zawartości procentowej LZO.

Jeżeli zawartość LZO w farbie, podkładzie lub lakierze przekracza 5 % (stężenie w puszce), wówczas wnioskodawca:

(i) przedstawia obliczenia wykazujące, że faktyczna ilość LZO w powłoce nałożonej na powierzchnię końcowego wyrobu meblarskiego po montażu wynosi mniej niż 30 g/m^2, zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w dodatku I;

(ii) przedstawia obliczenia wykazujące, że faktyczna ilość LZO w powłoce nałożonej na powierzchnię końcowego wyrobu meblarskiego po montażu wynosi mniej niż 60 g/m^2, zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w dodatku I, oraz dostarcza sprawozdania z badań potwierdzające zgodność wykończeń powierzchni z wymogami określonymi w tabeli 4.

3.3. *Emisje formaldehydu z płyt drewnopochodnych*

Niniejsze kryterium ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy zawartość płyt drewnopochodnych w końcowym wyrobie meblarskim (z wyłączeniem opakowania) przekracza 5 % w/w.

Emisje formaldehydu ze wszystkich dostarczonych płyt drewnopochodnych w formie, w jakiej są wykorzystane w wyrobie meblarskim (innymi słowy, niepowlekane, powlekane, licowane, fornirowane), i które zostały wyprodukowane z wykorzystaniem żywic na bazie formaldehydu:

— nie przekraczają 50 % wartości progowej, która pozawala na zaklasyfikowanie ich do klasy E1, albo

— w przypadku płyt pilśniowych o średniej gęstości (płyt MDF), nie przekraczają 65 % wartości progowej, która pozwala na zaklasyfikowanie ich do klasy E1, albo

— są niższe od wartości progowych dla etapu II określonych przez CARB lub wartości granicznych określonych w japońskich normach F-3 star lub F-4 star.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium, która potwierdza, że wnioskodawca nie zastosował żadnej dalszej obróbki płyt ani nie poddał ich modyfikacji, które doprowadziłyby do naruszenia zgodności z dopuszczalnymi wartościami emisji formaldehydu z dostarczonych płyt. Ocena i weryfikacja płyt o niskiej emisji formaldehydu zależą od systemu certyfikacji, jakim podlegają. Dokumenty weryfikacyjne wymagane w przypadku poszczególnych systemów opisano w tabeli 5.

Tabela 5

Ocena i weryfikacja płyt o niskiej emisji formaldehydu

Systemy certyfikacji	Dokumenty weryfikacyjne
Klasa E1 (określona w załączniku B do normy EN 13986)	Deklaracja producenta płyt drewnopochodnych, w której stwierdza się, że płyta spełnia wymóg 50 % dopuszczalnej wartości emisji klasy E1 lub, w przypadku płyt MDF, 65 % dopuszczalnej wartości emisji klasy E1, poparta sprawozdaniami z badań przeprowadzonych zgodnie z normami EN 717-2, EN 120, EN 717-1 albo równoważnymi metodami.
CARB – Kalifornijska Rada ds. Zasobów Powietrza (ang. California Air Resources Board): wartości graniczne dla etapu II	Deklaracja producenta płyt drewnopochodnych poparta wynikami badań przeprowadzonych zgodnie z normą ASTM E1333 lub ASTM D6007 poświadczającymi zgodność płyt z dopuszczalnymi wartościami emisji formaldehydu dla etapu II określonymi w kalifornijskim rozporządzeniu dotyczącym złożonych wyrobów drewnianych nr 93120 (ang. California Composite Wood Products Regulation 93120) ([1]). Zgodnie z sekcją 93120.3(e), płyty drewnopochodne mogą być oznakowane etykietą, która zawiera szczegółowe informacje obejmujące nazwę producenta, numer serii produktów lub wyprodukowanej partii, a także numer przypisany jednostce certyfikującej będącej osobą trzecią przez CARB (ta część nie jest obowiązkowa, jeżeli produkty są sprzedawane poza Kalifornią lub jeżeli zostały wyprodukowane bez dodatku formaldehydu lub z wykorzystaniem niektórych żywic na bazie formaldehydu o bardzo niskim poziomie emisji).

Systemy certyfikacji	Dokumenty weryfikacyjne
Dopuszczalne wartości emisji według norm F-3 star lub F-4 star	Deklaracja producenta płyt drewnopochodnych dotycząca zgodności z dopuszczalnymi wartościami emisji formaldehydu określonymi w normach JIS A 5905 (w odniesieniu do płyt pilśniowych) lub JIS A 5908 (w odniesieniu do płyt wiórowych i sklejki) poparta danymi z badań przeprowadzonych z wykorzystaniem eksykatora metodą zgodną z normą JIS A 1460.

([1]) Rozporządzenie nr 93120 „Airborne toxic control measure to reduce formaldehyde emissions from composite wood products", kalifornijski kodeks rozporządzeń (ang. California Code of Regulations).

Kryterium 4 – Tworzywa sztuczne

W żadnej części wyrobu meblarskiego nie stosuje się tworzyw sztucznych wyprodukowanych z wykorzystaniem chlorku winylu.

4.1. *Znakowanie części składowych wykonanych z tworzywa sztucznego*

Części wykonane z tworzywa sztucznego o wadze większej niż 100 g znakuje się zgodnie z normami EN ISO 11469 i EN ISO 1043 (części 1–4). Wysokość liter stosowanych w oznakowaniach wynosi co najmniej 2,5 mm.

Jeżeli do danego tworzywa sztucznego celowo dodane są jakiekolwiek wypełniacze, środki zmniejszające palność lub plastyfikatory w proporcjach przekraczających 1 % w/w, ich obecność uwzględnia się na oznakowaniu zgodnie z częściami 2–4 normy EN ISO 1043.

W wyjątkowych przypadkach części wykonane z tworzywa sztucznego o wadze większej niż 100 g mogą pozostać nieoznakowane, jeżeli:

— oznakowanie wpłynęłoby na parametry lub funkcjonalność danej części z tworzywa sztucznego,

— oznakowanie jest technicznie niemożliwe ze względu na metodę produkcji,

— części nie można oznakować, ponieważ nie mają wystarczającej powierzchni umożliwiającej umieszczenie czytelnego oznakowania, które może być odczytane przez podmiot prowadzący recykling.

W powyższych przypadkach, jeżeli dopuszcza się nieznakowanie, dalsze informacje na temat rodzaju polimerów i wszelkich dodatków zgodnie z wymogami normy EN ISO 11469 lub EN ISO 1043 (części 1–4) podaje się w informacjach dla konsumentów, o których mowa w kryterium 10.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności z niniejszym kryterium zawierającą wykaz wszystkich części składowych wyrobu meblarskiego wykonanych z tworzywa sztucznego, których waga przekracza 100 g, oraz określającą, czy części te zostały oznakowane zgodnie z wymogami normy EN ISO 11469 i EN ISO 1043 (części 1–4).

Oznakowanie poszczególnych części składowych wykonanych z tworzywa sztucznego musi być wyraźnie widoczne w trakcie oględzin danej części składowej wykonanej z tworzywa sztucznego. Oznakowanie niekoniecznie musi być wyraźnie widoczne na końcowym zmontowanym wyrobie meblarskim.

Jeżeli którekolwiek części wykonane z tworzywa sztucznego o wadze powyżej 100 g nie są oznakowane, wnioskodawca przedstawia uzasadnienie braku takiego oznakowania i wskazuje, gdzie w informacjach dla konsumentów podano odpowiednie informacje.

W razie wątpliwości co do charakteru tworzywa sztucznego użytego w produkcji części składowych o wadze powyżej 100 g oraz w przypadku gdy dostawcy nie zapewnią wymaganych informacji, jako dowody potwierdzające znakowanie na podstawie normy EN ISO 11469 i EN ISO 1043 przedstawia się dane z badań laboratoryjnych wykonanych w podczerwieni lub za pomocą spektroskopii Ramana lub przy użyciu dowolnych innych odpowiednich technik analitycznych w celu zidentyfikowania charakteru polimeru w tworzywie sztucznym oraz ilości wypełniaczy lub innych dodatków.

4.2. *Substancje objęte ograniczeniami*

Oprócz ogólnych wymogów dotyczących substancji stwarzających zagrożenie ustalonych w kryterium 2, do części składowych wykonanych z tworzywa sztucznego mają zastosowanie poniższe warunki.

4.2 a) Metale ciężkie w dodatkach do tworzyw sztucznych

Części składowe i warstwy powierzchniowe wykonane z tworzywa sztucznego nie mogą być produkowane przy zastosowaniu dodatków zawierających związki kadmu (Cd), chromu (VI) (CrVI), ołowiu (Pb), rtęci (Hg) lub cyny (Sn).

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium.

W przypadku stosowania wyłącznie pierwotnego tworzywa sztucznego akceptuje się deklarację dostawcy pierwotnego tworzywa sztucznego poświadczającą, że nie wykorzystano żadnych dodatków zawierających kadm (Cd), chrom (VI) (CrVI), ołów (Pb), rtęć (Hg) lub cynę (Sn).

W przypadku połączenia pierwotnego tworzywa sztucznego z przedkosumenckimi recyklatami tworzyw sztucznych pochodzącymi ze znanych źródeł lub z pokonsumenckim politereftalanem etylenu (PET), polistyrenu (PS), polietylenu (PE) lub polipropylenu (PP) pochodzącymi z miejskich systemów zbiórki, akceptuje się deklarację dostawcy tworzywa sztucznego pochodzącego z recyklingu poświadczającą, że nie zostały celowo dodane żadne związki zawierające kadm, chrom (VI), ołów, rtęć lub cynę.

W przypadku niedostarczenia przez dostawcę odpowiednich deklaracji lub jeżeli pierwotne tworzywo sztuczne jest połączone z przedkosumenckimi recyklatami pochodzącymi ze źródeł mieszanych lub nieznanych, w drodze badań na reprezentatywnych próbkach części składowych z tworzywa sztucznego należy wykazać zgodność z warunkami określonymi w tabeli 6.

Tabela 6

Ocena i weryfikacja zanieczyszczeń tworzyw sztucznych metalami ciężkimi

Metal	Metoda	Wartość graniczna (mg/kg)	
		Tworzywo pierwotne	Tworzywo pochodzące z recyklingu
Cd	Fluorescencja rentgenowska (XRF) lub rozpuszczanie kwasem, a następnie spektrometria z jonizacją w plazmie sprzężonej indukcyjnie lub spektrofotometria absorpcji atomowej lub inne równoważne metody pomiaru całkowitej zawartości metali	100	1 000
Pb		100	1 000
Sn		100	1 000
Hg		100	1 000
CrVI	EN 71-3	0,020	0,20

4.3. *Zawartość tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu*

Niniejsze kryterium ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy całkowita zawartość tworzywa sztucznego w wyrobie meblarskim przekracza 20 % całkowitej wagi wyrobu (z wyłączeniem opakowania).

Średnia zawartość materiałów pochodzących z recyklingu w częściach wykonanych z tworzyw sztucznych (nie uwzględniając opakowania) wynosi co najmniej 30 % w/w.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację dostawcy(-ów) tworzyw sztucznych, w której podana jest średnia zawartość materiałów pochodzących z recyklingu w końcowym wyrobie meblarskim. Jeżeli części składowe wykonane z tworzywa sztucznego pochodzą z różnych źródeł lub od różnych dostawców, średnią zawartość materiałów pochodzących z recyklingu oblicza się w odniesieniu do każdego źródła pochodzenia danego tworzywa sztucznego i podaje się ogólną zawartość tworzywa sztucznego pochodzącego z recyklingu w końcowym wyrobie meblarskim.

Do deklaracji producenta(-ów) tworzyw sztucznych poświadczającej zawartość materiałów pochodzących z recyklingu dołącza się dokumentację identyfikowalności recyklatów tworzyw sztucznych. Ewentualnie można dostarczyć informacje na temat partii dostawy zgodnie z ramami określonymi w tabeli 1 w normie EN 15343.

Kryterium 5 – Metale

Oprócz ogólnych wymogów dotyczących substancji stwarzających zagrożenie określonych w ramach kryterium 2, do metalowych części składowych wyrobu meblarskiego mają zastosowanie poniższe warunki.

5.1. *Ograniczenia dotyczące powlekania elektrolitycznego*

Nie wykorzystuje się chromu (VI) ani kadmu do celów powlekania elektrolitycznego metalowych części składowych stosowanych w końcowym wyrobie meblarskim.

Nikiel dopuszcza się do celów powlekania elektrolitycznego jedynie w przypadku gdy tempo uwalniania niklu z powleczonej elektrolitycznie części składowej jest niższe niż 0,5 μg/cm²/tydzień zgodnie z normą EN 1811.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację dostawcy metalowych części składowych, w której dostawca stwierdza, że w odniesieniu do żadnej części składowej nie zastosowano procesu powlekania galwanicznego z wykorzystaniem substancji zawierających chrom (VI) lub kadm.

W przypadku zastosowania niklu do powlekania elektrolitycznego wnioskodawca dostarcza deklarację od dostawcy metalowej(-ych) części składowej(-ych) popartą sprawozdaniem z badań zgodnych z normą EN 1811, których wyniki potwierdzają, że tempo uwalniania niklu jest niższe niż 0,5 μg/cm²/tydzień.

5.2. *Metale ciężkie w farbach, podkładach i lakierach*

Farby, podkłady i lakiery stosowane do powlekania metalowych części składowych nie mogą zawierać dodatków na bazie kadmu, ołowiu, chromu (VI), rtęci, arsenu lub selenu w stężeniach przekraczających 0,010 % w/w w odniesieniu do poszczególnych metali zawartych w puszce farby, w preparacie podkładowym lub lakierniczym.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium i przedstawia odpowiednie karty charakterystyki otrzymane od dostawców wykorzystywanych farb, podkładów lub lakierów.

5.3. *Zawartość LZO w farbach, podkładach i lakierach*

Niniejsze podkryterium ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy zawartość pokrytych metalowych części składowych przekracza 5 % w/w w końcowym wyrobie meblarskim (z wyłączeniem opakowania).

Spełnienie wymogów niniejszego podkryterium nie jest konieczne, jeżeli można wykazać zgodność z wymogami kryterium 9.5.

Zawartość LZO we wszelkich farbach, podkładach lub lakierach wykorzystywanych do pokrywania jakichkolwiek metalowych części składowych stosowanych w danym wyrobie meblarskim nie może przekraczać 5 % (stężenie w puszce).

Powłoki o wyższej zawartości LZO mogą być jednak stosowane, jeżeli można wykazać, że:

— całkowita ilość LZO w farbie, podkładzie lub lakierze stosowanych podczas nakładania powłoki wynosi mniej niż 30 g/m² pokrywanej powierzchni, albo

— całkowita ilość LZO w objętości farby, podkładu lub lakieru stosowanych podczas nakładania powłoki wynosi 30–60 g/m² pokrywanej powierzchni, a jakość wykończenia powierzchni spełnia wszystkie wymogi określone w tabeli 7.

Tabela 7

Wymogi w zakresie jakości wykończenia powierzchni, w przypadku gdy stosowana ilość LZO wynosi 30–60 g/m²

Norma badania	Stan	Wymagany wynik
EN 12720. Meble – Ocena odporności powierzchni na zimne płyny	Kontakt z wodą	Brak zmian po 24-godzinnym kontakcie
	Kontakt z tłuszczem	Brak zmian po 24-godzinnym kontakcie
	Kontakt z alkoholem	Brak zmian po 1-godzinnym kontakcie
	Kontakt z kawą	Brak zmian po 1-godzinnym kontakcie

Norma badania	Stan	Wymagany wynik
EN 12721. Meble – Ocena odporności powierzchni na ciepło w próbie na mokro	Kontakt ze źródłem ciepła o temperaturze 70 °C	Brak zmian po badaniu
EN 12722. Meble – Ocena odporności powierzchni na ciepło w próbie na sucho	Kontakt ze źródłem ciepła o temperaturze 70 °C	Brak zmian po badaniu
EN 15186. Meble – Ocena odporności powierzchni na zarysowanie	Kontakt z końcówką diamentową rylca do zarysowań	metoda A: brak zarysowań ≥ 0,30 mm przy zastosowaniu siły 5N; lub metoda B: brak widocznych zarysowań w ≥ 6 szczelinach szablonu wziernikowego przy zastosowaniu siły 5N

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności określającą, czy zgodność została osiągnięta, ponieważ dany wyrób meblarski podlega zwolnieniu z obowiązku spełnienia tego kryterium, bądź też czy została osiągnięta poprzez kontrolowane stosowanie LZO podczas nakładania powłoki.

W drugim przypadku deklaracja wnioskodawcy musi zostać poparta przekazanymi przez dostawcę farby, podkładu lub lakieru informacjami o zawartości LZO i gęstości farby, podkładu lub lakieru (obie wartości podaje się w g/L) oraz faktycznej zawartości procentowej LZO.

Jeżeli zawartość LZO w farbie, podkładzie lub lakierze przekracza 5 % (stężenie w puszce), wówczas wnioskodawca:

— przedstawia obliczenia wykazujące, że faktyczna ilość LZO w powłoce nałożonej na powierzchnię końcowego wyrobu meblarskiego po montażu wynosi mniej niż 30 g/m², zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w dodatku I,

— przedstawia obliczenia wykazujące, że faktyczna ilość LZO w powłoce nałożonej na powierzchnię końcowego wyrobu meblarskiego po montażu wynosi mniej niż 60 g/m², zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w dodatku I, oraz dostarcza sprawozdania z badań potwierdzające zgodność wykończenia powierzchni z wymogami określonymi w tabeli 7.

Kryterium 6 – Tapicerskie materiały pokryciowe

W żadnej części wyrobu meblarskiego nie stosuje się tapicerskich materiałów pokryciowych wyprodukowanych z wykorzystaniem chlorku winylu.

6.1. *Wymogi dotyczące właściwości fizycznych*

Wszelkie rodzaje skóry wykorzystywane jako tapicerski materiał pokryciowy muszą być zgodne z wymogami dotyczącymi właściwości fizycznych przedstawionymi w dodatku II.

Wszelkie materiały włókiennicze wykorzystywane jako tapicerski materiał pokryciowy muszą być zgodne z wymogami dotyczącymi właściwości fizycznych przedstawionymi w tabeli 8.

Wszelkie tkaniny powlekane wykorzystywane jako tapicerski materiał pokryciowy muszą być zgodne z wymogami dotyczącymi właściwości fizycznych przedstawionymi w tabeli 9.

Tabela 8

Wymogi dotyczące właściwości fizycznych materiałów włókienniczych wykorzystywanych jako tapicerski materiał pokryciowy w wyrobach meblarskich

Badany czynnik	Metoda	Pokrycia zdejmowalne i nadające się do prania	Pokrycia niezdejmowalne i nienadające się do prania
Zmiany wymiarowe zachodzące podczas prania i suszenia	Pranie domowe: ISO 6330 + EN ISO 5077 (trzy prania w temperaturach oznaczonych na wyrobie z odwirowaniem po każdym cyklu prania) Pranie przemysłowe: ISO 15797 + EN ISO 5077 (w temperaturze minimalnej 75 °C)	tkaniny tapicerskie meblowe: ± 2,0 % tkaniny na obicia meblarskie: ± 3,0 % włókniny na obicia meblarskie: ± 5,0 % włókniny tapicerskie meblowe: ± 6,0 %	nie dotyczy
Odporność kolorów na pranie	Pranie domowe: ISO 105-C06 Pranie przemysłowe: ISO 15797 + EN ISO 105-C06 (w temperaturze minimalnej 75 °C)	≥ poziom 3–4 w odniesieniu do zmiany koloru ≥ poziom 3–4 w odniesieniu do barwienia	nie dotyczy
Odporność kolorów na tarcie mokre (*)	ISO 105 X12	≥ poziom 2–3	≥ poziom 2–3
Odporność kolorów na tarcie suche (*)	ISO 105 X12	≥ poziom 4	≥ poziom 4
Odporność kolorów na światło	ISO 105 B02	≥ poziom 5 (**)	≥ poziom 5 (**)
Odporność tkanin na pilling i ścieranie	Wyroby z dzianiny i włókniny: ISO 12945-1 Tkaniny: ISO 12945-2	ISO 12945-1 wynik > 3 ISO 12945-2 wynik > 3	ISO 12945-1 wynik > 3 ISO 12945-2 wynik > 3

(*) Nie ma zastosowania do produktów białych lub produktów niebarwionych i bez nadruków.
(**) W przypadku tkanin obiciowych o jasnych kolorach (standardowa głębia koloru < 1/12) oraz wykonanych w ponad 20 % z wełny lub innych włókien keratynowych lub w ponad 20 % z lnu lub pozostałych włókien łykowych dopuszcza się poziom 4.

Tabela 9

Wymogi dotyczące właściwości fizycznych tapicerskich materiałów pokryciowych z tkanin powlekanych

Właściwość	Metoda	Wymóg
Wytrzymałość na rozciąganie	ISO 1421	CH ≥ 35daN i TR ≥ 20daN
Wytrzymałość tkanin powlekanych na rozdzieranie metodą rozdzierania próbek roboczych w kształcie nogawek spodni (metoda pojedynczego rozdzierania)	ISO 13937/2	CH ≥ 2,5daN i TR ≥ 2daN

Właściwość	Metoda	Wymóg
Odporność wybarwień na działanie światła sztucznego: Test płowienia w świetle łukowej lampy ksenonowej	EN ISO 105-B02	Zastosowania wewnętrzne ≥ 6 Zastosowania zewnętrzne ≥ 7
Materiały włókiennicze – wyznaczanie odporności na ścieranie metodą Martindale'a	ISO 5470/2	≥ 75 000
Wyznaczanie przyczepności powleczenia	EN 2411	CH ≥ 1,5daN i TR ≥ 1,5daN

gdzie: daN = dekaniutony, CH = osnowa oraz TR = wątek

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza w stosownych przypadkach oświadczenia dostawcy skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, poparte właściwymi sprawozdaniami z badań, w których dostawcy stwierdzają, że materiał tapicerski spełnia wymogi dotyczące właściwości fizycznych skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych określone odpowiednio w dodatku II, tabela 8 lub 9.

Uznaje się, że materiały włókiennicze, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE zgodnie z decyzją Komisji 2014/350/UE, są zgodne z tym kryterium, jednakże należy dostarczyć kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE.

6.2. *Wymogi dotyczące badań chemicznych*

Niniejsze kryterium ma zastosowanie do tapicerskich materiałów pokryciowych w końcowej przetworzonej formie, w jakiej mają zostać wykorzystane w danym wyrobie meblarskim. Oprócz ogólnych warunków dotyczących substancji stwarzających zagrożenie określonych w ramach kryterium 2, do materiałów tapicerskich mają w szczególności zastosowanie ograniczenia wymienione w tabeli 10:

Tabela 10

Wymogi dotyczące badań chemicznych materiałów pokryciowych wykonanych ze skóry, materiałów włókienniczych i tkanin powlekanych

Substancja chemiczna	Zastosowanie	Wartości graniczne (mg/kg)		Metoda badania
Objęte ograniczeniami aryloaminy pochodzące z rozszczepienia barwników azowych (*)	Skóra	≤ 30 w odniesieniu do każdej aminy (*)		EN ISO 17234-1
	Materiały włókiennicze i tkaniny powlekane			EN ISO 14362-1 i EN ISO 14362-3
Chrom (VI)	Skóra	< 3 (**)		EN ISO 17075
Wolny formaldehyd	Skóra	≤ 20 (w odniesieniu do mebli dziecięcych) (***) lub ≤ 75 w odniesieniu do innych mebli		EN ISO 17226-1
	Materiały włókiennicze i tkaniny powlekane			EN ISO 14184-1
Ekstrahowalne metale ciężkie	Skóra	Arsen ≤ 1,0	Antymon ≤ 30,0	EN ISO 17072-1
		Chrom ≤ 200,0	Kadm ≤ 0,1	
		Kobalt ≤ 4,0	Miedź ≤ 50,0	
		Ołów ≤ 1,0	Rtęć ≤ 0,02	
		Nikiel ≤ 1,0		

Substancja chemiczna	Zastosowanie	Wartości graniczne (mg/kg)		Metoda badania
	Materiały włókiennicze i tkaniny powlekane	Arsen ≤ 1,0	Antymon ≤ 30,0 (****)	EN ISO 105 E04
		Chrom ≤ 2,0	Kadm ≤ 0,1	
		Kobalt ≤ 4,0	Miedź ≤ 50,0	
		Ołów ≤ 1,0	Rtęć ≤ 0,02	
		Nikiel ≤ 1,0		
Chlorofenole	Skóra	Pentachlorofenol ≤ 0,1 mg/kg Tetrachlorofenol ≤ 0,1 mg/kg		EN ISO 17070
Alkilofenole	Skóra, materiały włókiennicze i tkaniny powlekane	Nonylofenol, mieszanina izomerów (nr CAS 25154-52-3) 4-nonylofenol (nr CAS 104-40-5) 4-nonylofenol, rozgałęziony (nr CAS 84852-15-3) Oktylofenol (nr CAS 27193-28-8) 4-oktylofenol (nr CAS 1806-26-4) 4-tert-oktylofenol (nr CAS 140-66-9) Alkilofenole etoksylowane oraz ich pochodne: polioksyetylowany oktylofenol (nr CAS 9002-93-1) polioksyetylowany nonylofenol (nr CAS 9016-45-9) polioksyetylowany p-nonylofenol (nr CAS 26027-38-3) **Całkowita dopuszczalna zawartość:** **≤ 25 mg/kg – materiały włókiennicze lub tkaniny powlekane** **≤ 100 mg/kg – skóra**		W przypadku skóry: EN ISO 18218-2 (metoda pośrednia) W przypadku materiałów włókienniczych i tkanin powlekanych: EN ISO 18254 w odniesieniu do alkilofenoli etoksylowanych. W odniesieniu do alkilofenoli należy przeprowadzić badania produktu końcowego metodą ekstrakcji rozpuszczalnikowej, a następnie należy wykonać LC/MS lub GC/MS.
Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA)	Materiały włókiennicze, tkaniny powlekane lub skóra	**WWA podlegające ograniczeniom na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006:** chryzen (nr CAS 218-01-9) benzo[a]antracen (nr CAS 56-55-3) benzo[k]fluoranten (nr CAS 207-08-9) benzo[a]piren (nr CAS 50-32-8) dibenzo[a,h]antracen (nr CAS 53-70-3) benzo[j]fluoranten (nr CAS 205-82-3) benzo[b]fluoranten (nr CAS 205-99-2) benzo[e]piren (nr CAS 192-97-2)		AfPS GS 2014:01 PAK

Substancja chemiczna	Zastosowanie	Wartości graniczne (mg/kg)	Metoda badania
		Indywidualne wartości graniczne dotyczące 8 WWA wymienionych powyżej: **≤ 1 mg/kg** **Dodatkowe WWA podlegające ograniczeniom:** naftalen (nr CAS 91-20-3) acenaftylen (nr CAS 208-96-8) acenaften (nr CAS 83-32-9) fluoren (nr CAS 86-73-7) fenantren (nr CAS 85-1-8) antracen (nr CAS 120-12-7) fluoranten (nr CAS 206-44-0) piren (nr CAS 129-00-0) indeno[1,2,3-cd]piren (nr CAS 193-39-5) benzo[g,h,i]perylen (nr CAS 191-24-2) **Całkowita dopuszczalna zawartość 18 WWA wymienionych powyżej:** **≤ 10 mg/kg**	
N,N-dimetyloacetamid (nr CAS 127-19-5)	Materiały włókiennicze na bazie elastanu lub akrylu	Wynik ≤ 0,005 % w/w (≤ 50 mg/kg)	Ekstrakcja rozpuszczalnikiem, a następnie GC/MS lub LC/MS
Chloroalkany	Skóra	C10-C13 (SCCP) chloroalkany niewykrywalne C14-C17 (MCCP) chloroalkany ≤ 1 000 mg/kg	EN ISO 18219

(*) W sumie 22 aryloaminy wymienione w pkt 43 w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 oraz dwa inne związki (pełny wykaz aryloamin, które należy poddać badaniu przedstawiono w tabeli 1 w dodatku III). Granica wykrywalności w odniesieniu do normy EN ISO 17234-1 wynosi 30 mg/kg.
(**) Ogólnie przyjmuje się, że granica wykrywalności w odniesieniu do normy EN ISO 17075 wynosi 3 mg/kg.
(***) Wyroby meblarskie przeznaczone przede wszystkim dla niemowląt i dzieci w wieku poniżej 3 lat.
(****) Jeżeli stanowiące przedmiot badań materiały włókiennicze poddano obróbce przy użyciu tritlenku antymonu jako synergetyku zgodnie z warunkami odstępstwa dotyczącymi stosowania tritlenku antymonu określonymi w lit. c) w tabeli 2, wówczas materiały te są zwolnione z wymogu dotyczącego zgodności z wartością graniczną ługowania w odniesieniu do antymonu.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację, w której potwierdza, że tapicerski materiał pokryciowy wykonany ze skóry, materiału włókienniczego lub tkaniny powlekanej jest zgodny z wartościami określonymi w tabeli 10; deklaracja ta musi być poparta sprawozdaniami z badań.

Uznaje się, że materiały włókiennicze, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE zgodnie z decyzją 2014/350/UE, są zgodne z tym kryterium, jednakże należy dostarczyć kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE.

6.3. *Ograniczenia podczas procesu produkcyjnego*

Jeżeli tapicerskie materiały pokryciowe stanowią więcej niż 1,0 % w/w całkowitej wagi wyrobu meblarskiego (z wyłączeniem opakowania), dostawca materiału musi zapewnić zgodność z ograniczeniami określonymi w tabeli 11 dotyczącymi stosowania substancji stwarzających zagrożenie podczas produkcji.

Tabela 11

Substancje objęte ograniczeniami stosowane na etapach produkcji skóry, materiałów włókienniczych i tkanin powlekanych

1 –	**Substancje stwarzające zagrożenie stosowane na różnych etapach produkcji**	
a)	*Detergenty, środki powierzchniowo czynne, środki zmiękczające i czynniki kompleksujące*	
	Zastosowanie: w procesach farbowania i wykańczania w produkcji materiałów włókienniczych, skóry lub tkanin powlekanych	Wszystkie niejonowe i kationowe środki powierzchniowo czynne muszą ostatecznie ulegać biodegradacji w warunkach beztlenowych. *Ocena i weryfikacja:* wnioskodawca dostarcza deklarację producenta skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, uzupełnioną deklaracją jego dostawcy(-ów) substancji chemicznych i odpowiednimi kartami charakterystyki oraz wynikami badań przeprowadzonych zgodnie z normami EN ISO 11734 lub ECETOC nr 28 OECD 311. Jako punkt odniesienia dla biodegradowalności wykorzysuje się najnowszą wersję bazy danych składników detergentów, która, za zgodą właściwego organu, może zostać dopuszczona jako rozwiązanie alternatywne wobec konieczności dostarczenia sprawozdań z badań. http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_a_en.pdf
		W procesach produkcji nie można stosować perfluoroalkilosulfonianów (≥ C6) i perfluorowanych kwasów karboksylowych (≥ C8) o długich łańcuchach. *Ocena i weryfikacja:* wnioskodawca dostarcza deklarację producenta skór, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych popartą deklaracjami jego dostawcy(-ów) substancji chemicznych i odpowiednimi kartami charakterystyki o niestosowaniu tych substancji w odniesieniu do każdego etapu produkcji.
b)	*Środki pomocnicze (używane w mieszaninach, preparatach i klejach)*	
	Zastosowanie: procesy farbowania i wykańczania w produkcji skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych	Następujących substancji nie stosuje się w żadnych mieszaninach ani preparatach przeznaczonych do farbowania i wykańczania skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych: bis(uwodorniony alkil łojowy) dimetylowego chlorku amoniaku (DTDMAC) distearylowy dimetylowy chlorek amoniaku (DSDMAC) di(łój ulepszony) dimetylowego chlorku amoniaku (DHTDMAC) czterooctan etylenodiaminy (EDTA) pentaoctan dietylenotriaminy (DTPA) 4-(1,1,3,3-tetrametylobutylo)fenol kwas nitrylotrioctowy (NTA) *Ocena i weryfikacja:* wnioskodawca dostarcza deklarację dostawcy skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, uzupełnione odpowiednimi kartami charakterystyki, potwierdzające że związków tych nie wykorzystano w żadnym procesie farbowania ani do wykańczania skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych.
c)	*Rozpuszczalniki*	
	Zastosowanie: przetwarzanie skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych	Następujących substancji nie stosuje się w żadnych mieszaninach ani postaciach użytkowych do przetwarzania skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych: 2-metoksyetanol N,N-dimetyloformamid 1-metylo-2-pyrolidon eter bis(2-metoksyetylowy) 4,4′-diaminodifenylometan 1,2,3-trichloropropan 1,2-dichloroetan (chlorek etylenu) 2-etoksyetanol

		dichlorowodorek 1,4-diaminobenzenu eter bis(2-metoksyetylowy) formamid N-metylo-2-pirolidon trójchloroetylen *Ocena i weryfikacja*:: wnioskodawca dostarcza deklarację producenta skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, uzupełnione odpowiednimi kartami charakterystyki, potwierdzające, że przedmiotowych rozpuszczalników tych nie stosuje się w żadnych procesach produkcji skór, materiałów włókienniczych ani tkanin powlekanych.
2 –	**Barwniki stosowane w procesach barwienia i nadrukowywania**	
(i)	Nośniki stosowane procesie barwienia Zastosowanie: procesy barwienia i nadrukowywania	Przy stosowaniu barwników zawiesinowych nie należy stosować fluorowcowanych nośników barwnikowych przyspieszających barwienie (nośniki) (przykłady nośników: 1,2-dichlorobenzen, 1,2,4-trichlorobenzen, chlorofenoksyetanol). *Ocena i weryfikacja:* wnioskodawca dostarcza deklarację, uzupełnioną deklaracjami producentów skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, ich dostawcy(-ów) substancji chemicznych oraz odpowiednimi kartami charakterystyki, o niestosowaniu fluorowcowanych nośników barwnikowych w procesie barwienia wszelkich skór, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych wykorzystanych w wyrobie meblarskim.
(ii)	Chromowe barwniki zaprawowe Zastosowanie: procesy barwienia i nadrukowywania	Nie stosuje się chromowych barwników zaprawowych. *Ocena i weryfikacja:* wnioskodawca dostarcza deklarację, uzupełnioną deklaracjami producentów skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, ich dostawcy(-ów) substancji chemicznych oraz odpowiednimi kartami charakterystyki, o niestosowaniu chromowych barwników zaprawowych w procesie barwienia wszelkich skór, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych wykorzystanych w wyrobie meblarskim.
(iii)	Pigmenty Zastosowanie: procesy barwienia i nadrukowywania	Nie stosuje się pigmentów na bazie kadmu, ołowiu, chromu (VI), rtęci, arsenu i antymonu. *Ocena i weryfikacja:* wnioskodawca dostarcza deklarację, uzupełnioną deklaracjami producentów skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, ich dostawcy(-ów) substancji chemicznych oraz odpowiednimi kartami charakterystyki, o niestosowaniu pigmentów na bazie wspomnianych metali ciężkich w procesach barwienia lub nadrukowywania stosownych do skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych wykorzystanych w wyrobie meblarskim.
3 –	**Procesy wykończeniowe**	
	Związki fluorowane Zastosowanie: tapicerskie materiały pokryciowe zawierające środki uodparniające na wodę i plamy	Nie stosuje się związków fluorowanych do nasączania elementów wykończeniowych tapicerskich materiałów pokryciowych w celu uodpornienia ich na wodę, plamy lub tłuszcz. Ograniczenie to obejmuje substancje perfluorowane i polifluorowane. Dopuszcza się stosowanie obróbki z użyciem środków niefluorowanych zawierających substancje łatwo lub naturalnie biodegradowalne, lub posiadające niski potencjał biokumulacji w środowisku wodnym. *Ocena i weryfikacja:* wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności, uzupełnioną deklaracjami producentów skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, deklaracjami dostawcy(-ów) śródków chemicznych oraz odpowiednimi kartami charakterystyki, potwierdzającą niestosowanie substancji fluorowanych, perfluorowanych lub polifluorowanych w procesach wykończeniowych stosowanych do skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych. W przypadku braku możliwej do zaakceptowania deklaracji właściwy organ może zwrócić się o przeprowadzenie dalszych badań materiałów pokryciowych zgodnie z metodami opisanymi w CEN/TS 15968. Przy obróbce z użyciem środków niefluorowanych zdolność do ulegania łatwej lub naturalnej biodegradacji można wykazać, przeprowadzając badania zgodnie z następującymi metodami: OECD 301 A, ISO 7827, OECD 301 B, ISO 9439, OECD 301 C, OECD 301 D, ISO 10708, OECD 301 E, OECD 301 F, ISO 9408.

	Niski potencjał bioakumulacji należy wykazać, przeprowadzając badania, na podstawie których współczynniki podziału n-oktanol/woda (log Kow) wynosi < 3,2 lub współczynniki biokoncentracji (BCF) wynoszą < 100. W przypadku obróbki z użyciem środków zdolność do biodegradacji można wykazać na podstawie odniesienia do najnowszej wersji bazy danych składników detergentów, która, za zgodą właściwego organu, może zostać dopuszczona jako rozwiązanie alternatywne zamiast przedstawiania sprawozdań z badań. http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_a_en.pdf

4 – **Jakość odpływów z garbarni i jednostkowe zużycie wody**

Zastosowanie: proces produkcji skóry

(i) Podczas odprowadzania do wód powierzchniowych ścieków z zakładów garbowania skór po ich oczyszczeniu (w zakładowych lub pozazakładowych oczyszczalniach ścieków) wartość ChZT nie może przekraczać 200 mg/l.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca lub dostawca materiału, stosownie do przypadku, dostarcza deklarację zgodności wraz ze szczegółową dokumentacją i sprawozdaniami z badań przeprowadzonych zgodnie z ISO 6060, wykazujące zgodność z tym kryterium na podstawie średnich miesięcznych za okres sześciu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku. Dane muszą potwierdzać spełnienie kryteriów przez zakład produkcyjny lub, jeżeli ścieki są oczyszczane poza tym zakładem, przez podmiot zajmujący się oczyszczaniem ścieków.

(ii) Całkowite stężenie chromu w ściekach z garbarni po oczyszczeniu nie może przekraczać 1,0 mg/l zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji 2013/84/UE [1].

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca lub dostawca materiału, stosownie do przypadku, dostarcza deklarację zgodności uzupełnioną sprawozdaniem z badań przeprowadzonych jedną z następujących metod: ISO 9174 lub EN 1233 lub EN ISO 11885 dla chromu oraz wykazujących zgodność z niniejszym kryterium na podstawie średnich miesięcznych w okresie sześciu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku. Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z BAT 10 oraz BAT 11 albo 12, stosownie do przypadku, zgodnie z decyzją wykonawczą 2013/84/UE dotyczącą ograniczenia zawartości chromu w zrzutach ścieków.

(iii) Zużycie wody, wyrażone jako średnia roczna objętość wody zużytej w przeliczeniu na tonę niegarbowanych skór i skórek, nie może przekraczać podanych poniżej wartości:

Skóry	28 m^3/t
Skórki	45 m^3/t
Skóra garbowana w garbnikami roślinnymi	35 m^3/t
Skóra świńska	80 m^3/t
Skóry owcze	180 l/skórę

Ocena i weryfikacja: w stosownych przypadkach wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności dostawcy skór lub przedsiębiorstwa produkującego skóry. W deklaracji określa się ilość skór produkowanych w ciągu roku oraz związane z tym zużycie wody na podstawie średnich wartości miesięcznych z ostatnich dwunastu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku, mierzonych ilością zrzucanych ścieków.

Jeżeli proces produkcji skór odbywa się na różnych obszarach geograficznych, wnioskodawca lub dostawca półproduktów skórzanych przedstawia dokumentację, w której określa się ilość odprowadzonej wody (w m^3) w odniesieniu do odpowiednio do ilości przetworzonych półproduktów skórzanych w tonach (t) lub do liczby skór w przypadku skór owczych, na podstawie średnich wartości miesięcznych z dwunastu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku.

[1] Decyzja wykonawcza Komisji 2013/84/UE z dnia 11 lutego 2013 r. ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych w odniesieniu do garbowania skór (Dz.U. L 45 z 16.2.2013, s. 13).

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca gromadzi wszystkie odpowiednie deklaracje, karty charakterystyki i sprawozdania z badań uzyskane od producentów skór, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, albo od ich dostawców, które pozwolą wykazać zgodność z wymaganiami o niestosowaniu substancji stwarzających zagrożenie wymienionych w tabeli 11.

Uznaje się, że tapicerskie materiały pokryciowe wykonane z materiałów włókienniczych, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE zgodnie z decyzją 2014/350/UE, są zgodne z przedmiotowym kryterium dotyczącym niestosowania w procesach produkcji wymienionych substancji stwarzających zagrożenie, należy jednak dostarczyć kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE.

6.4. *Bawełna i inne naturalne celulozowe włókna nasienne*

Kryterium 6.4 nie ma zastosowania, jeżeli 70 % (w/w) lub więcej zawartości bawełny to materiały pochodzące z recyklingu.

Bawełna i inne naturalne celulozowe włókna nasienne (zwane dalej bawełną), które nie są włóknami pochodzącymi z recyklingu, muszą zawierać minimalną ilość bawełny ekologicznej (zob. kryterium 6.4 a)) albo bawełny wyprodukowanej zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin (zob. kryterium 6.4 b)).

Materiały włókiennicze, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE na podstawie kryteriów ekologicznych ustanowionych w decyzji 2014/350/UE, uznaje się za spełniające kryterium 6.4.

Ocena i weryfikacja: stosownie do przypadku, wnioskodawca lub dostawca materiałów przedstawia deklarację zgodności.

W przypadku gdy wykorzystywane są materiały włókiennicze, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE, wnioskodawca przedstawia kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE potwierdzającą, że został on przyznany zgodnie z decyzją 2014/350/UE.

W stosownych przypadkach materiały pochodzące z recyklingu są identyfikowalne, począwszy od etapu ponownego przerobu surowca. Taką identyfikowalność potwierdza się na podstawie certyfikatu kontroli pochodzenia wydanego przez niezależny podmiot lub dokumentacji przekazanej przez dostawców i podmioty zajmujące się ponownym przerobem.

6.4 a) Norma dotycząca produkcji ekologicznej

Co najmniej 10 % (w/w) włókien bawełnianych niepochodzących z recyklingu wykorzystywanych w materiałach tapicerskich jest uprawiane zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007 ([1]), w krajowym programie ekologicznym Stanów Zjednoczonych (ang. US National Organic Programme, NOP) lub równoważnych zobowiązaniach prawnych ustanowionych przez partnerów handlowych UE. W skład bawełny ekologicznej może wchodzić bawełna pochodząca z uprawy ekologicznej i bawełna pochodząca z upraw w okresie przejściowym.

W przypadkach gdy bawełna ekologiczna ma być zmieszana z bawełną konwencjonalną lub bawełną wyprodukowaną zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, bawełna musi pochodzić z odmian niemodyfikowanych genetycznie.

Oświadczenia o zawartości bawełny ekologicznej są dopuszczalne tylko w przypadku gdy zawartość bawełny ekologicznej wynosi co najmniej 95 %.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca lub dostawca materiałów, stosownie do przypadku, przedstawia deklarację zgodności w odniesieniu do zawartości bawełny ekologicznej popartą certyfikowanymi przez niezależny organ kontrolny dowodami, że bawełna ta została wyprodukowana zgodnie z wymogami dotyczącymi produkcji i inspekcji określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007, w krajowym programie ekologicznym Stanów Zjednoczonych lub określonymi przez innych partnerów handlowych. Weryfikacja jest prowadzona w odniesieniu do każdego państwa pochodzenia.

Wnioskodawca lub dostawca materiału, stosownie do przypadku, wykazuje zgodność z wymaganiem dotyczącym minimalnej zawartości bawełny ekologicznej na podstawie rocznej ilości bawełny zakupionej w celu wyprodukowania produktu(-ów) końcowego(-ych) oraz na potrzeby poszczególnych linii produkcyjnych. Należy dostarczyć zapisy z transakcji i/lub faktury, potwierdzające ilość zakupionej certyfikowanej bawełny.

W odniesieniu do bawełny konwencjonalnej lub bawełny wyprodukowanej zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, którą stosuje się w mieszankach z bawełną ekologiczną, jako dowód na zgodność z wymogiem dotyczącym odmiany bawełny przyjmuje się badanie przesiewowe na obecność najczęstszych modyfikacji genetycznych.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

6.4 b) Produkcja bawełny zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin oraz zgodnie z ograniczeniami dotyczącymi pestycydów

Co najmniej 20 % (w/w) włókien bawełnianych niepochodzących z recyklingu wykorzystywanych w materiałach tapicerskich musi być uprawiane zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, określonymi w programie integrowanej ochrony roślin Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) lub systemami zintegrowanego zarządzania uprawami obejmującymi zasady integrowanej ochrony roślin.

Bawełnę uprawianą zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, która ma zostać wykorzystana w produkcie końcowym, uprawia się bez stosowania żadnej z następujących substancji: aldikarb, aldryna, chlordan, chlordimeform, cypermetryna, DDT, dieldryna, dinoseb i jego sole, endosulfan, endryna, heptachlor, heksachlorobenzen, heksachlorocykloheksan (suma izomerów), kamfechlor (toksafen), kaptafol, kwas 2,4,5-trichlorofenoksyoctowy, metamidofos, metyloparation, monokrotofos, neonikotynoidy (chlotianidyna, imidachlopryd, tiametoksam), paration, pentachlorofenol.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca lub dostawca materiałów, stosownie do przypadku, przedstawia deklarację zgodności z kryterium 6.4 b), dołączając dowód na to, że co najmniej 20 % (w/w) bawełny niepochodzącej z recyklingu zawartej w produkcie było uprawiane przez rolników, którzy uczestniczyli w formalnych programach szkoleniowych organizowanych przez FAO lub w rządowych programach integrowanej ochrony roślin lub zintegrowanego zarządzania uprawami lub którzy zostali poddani kontroli w ramach programów integrowanej ochrony roślin, certyfikowanych przez osoby trzecie. Weryfikację należy przeprowadzać raz do roku w każdym państwie pochodzenia albo na podstawie certyfikacji całej bawełny uprawianej zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin zakupionej w celu wyprodukowania produktu.

Wnioskodawca lub dostawca materiałów, stosownie do przypadku, deklaruje również, że bawełna uprawiana zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin nie była uprawiana z zastosowaniem żadnej z substancji wymienionych w kryterium 6.4 b). Systemy certyfikacji integrowanej ochrony roślin wykluczające stosowanie wymienionych substancji przyjmuje się jako dowód zgodności.

Kryterium 7 – Tapicerskie materiały wyścielające

7.1. *Pianka lateksowa*

7.1 a) Substancje objęte ograniczeniami

Pianka lateksowa nie może zawierać wymienionych poniżej substancji w stężeniach przekraczających wartości graniczne podane w tabeli 12.

Tabela 12

Substancje objęte ograniczeniami zawarte w piankach lateksowych wykorzystywanych tapicerskich materiałach wyścielających do wyrobów meblarskich

Grupa substancji	Substancja	Wartość graniczna (ppm)	Kryteria oceny i weryfikacji
Chlorofenole	jedno- i dwuchlorowane fenole (sole i estry)	1	A
	inne chlorofenole	0,1	A
Metale ciężkie	As (arsen)	0,5	B
	Cd (kadm)	0,1	B
	Co (kobalt)	0,5	B
	Cr (chrom), ogółem	1	B
	Cu (miedź)	2	B
	Hg (rtęć)	0,02	B
	Ni (nikiel)	1	B
	Pb (ołów)	0,5	B
	Sb (antymon)	0,5	B

Grupa substancji	Substancja	Wartość graniczna (ppm)	Kryteria oceny i weryfikacji
Pestycydy (badane wyłącznie w przypadku pianek składających się w co najmniej 20 % (w/w) z naturalnego lateksu).	aldryna	0,04	C
	o,p-DDE	0,04	C
	p,p-DDE	0,04	C
	o,p-DDD	0,04	C
	p,p-DDD	0,04	C
	o,p-DDT	0,04	C
	p,p-DDT	0,04	C
	diazynon	0,04	C
	dichlorofention	0,04	C
	dichlorfos	0,04	C
	dieldryna	0,04	C
	endryna	0,04	C
	heptachlor	0,04	C
	epoksyd heptachloru	0,04	C
	heksachlorobenzen	0,04	C
	heksachlorocykloheksan	0,04	C
	α-heksachlorocykloheksan	0,04	C
	β-heksachlorocykloheksan	0,04	C
	γ-heksachlorocykloheksan (lindan)	0,04	C
	δ-heksachlorocykloheksan	0,04	C
	malation	0,04	C
	metoksychlor	0,04	C
	mireks	0,04	C
	paration etylowy	0,04	C
	paration metylowy	0,04	C
Inne określone substancje objęte ograniczeniami	butadien	1	D

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z kryterium 7.1 a) oraz w stosownych przypadkach, sprawozdania z badań przeprowadzonych zgodnie z następującymi metodami:

A. W odniesieniu do chlorofenoli wnioskodawca dostarcza sprawozdanie z badań zawierające wyniki następującej procedury badawczej. Próbkę 5 g zmielić i wyekstrahować z niej chlorofenole w formie fenolu (PCP), soli sodowej (SPP) lub estrów. Ekstrakty analizuje się metodą chromatografii gazowej (GC). Wykrywanie przeprowadza się spektrometrem masowym lub detektorem wychwytu elektronów (ECD).

B. W odniesieniu do metali ciężkich wnioskodawca dostarcza sprawozdanie z badań zawierające wyniki następującej procedury badawczej. Zmieloną próbkę materiału eluować zgodnie z DIN 38414-S4 lub równoważną metodą w stosunku 1:10. Uzyskany w ten sposób filtrat przepuścić przez filtr membranowy 0,45 μm (w razie konieczności filtracja pod ciśnieniem). Otrzymany roztwór poddać badaniu na zawartość metali ciężkich przy zastosowaniu optycznej spektrometrii emisyjnej ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-OES), znanej także jako atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES) lub atomowej spektrometrii absorpcyjnej przy użyciu techniki wodorkowej lub zimnych par.

C. W odniesieniu do pestycydów wnioskodawca dostarcza sprawozdanie z badań zawierające wyniki następującej procedury badawczej. 2 g próbki ekstrahować w łaźni ultradźwiękowej w mieszaninie heksan/dichlorometan (85/15). Ekstrakt oczyścić poprzez wstrząsanie acetonitrylu lub przez chromatografię adsorpcyjną na kolumnie z florisilem. Pomiar i kwantyfikacja są dokonywane metodą chromatografii gazowej z wykrywaniem za pomocą detektora wychwytu elektronów lub metodą połączonej chromatografii gazowej/spektrometrii mas. Badania dotyczące pestycydów są wymagane dla pianki lateksowej składającej się w co najmniej 20 % z lateksu naturalnego.

D. W odniesieniu do butadienu wnioskodawca dostarcza sprawozdanie z badań zawierające wyniki następującej procedury badawczej. Po zmieleniu i zważeniu pianki lateksowej należy pobrać próbkę z fazy gazowej. Zawartość butadienu należy oznaczyć chromatografią gazową przy użyciu detektora płomieniowo-jonizacyjnego.

7.1 b) Emisje LZO po upływie 24 godzin

Po upływie 24 godzin stężenia LZO, oznaczone metodą komory badawczej, nie mogą przekraczać wartości podanych w tabeli 13.

Tabela 13

Dopuszczalne wartości emisji LZO dla pianek lateksowych

Substancja	Wartość dopuszczalna (mg/m³)
1,1,1-trichloroetan	0,2
4-fenylocykloheksen	0,02
disiarczek węgla	0,02
formaldehyd	0,005
nitrozoaminy (*)	0,0005
styren	0,01
tetrachloroetylen	0,15
toluen	0,1
trójchloroetylen	0,05
chlorek winylu	0,0001
winylocykloheksen	0,002
węglowodory aromatyczne (ogółem)	0,3
LZO (ogółem)	0,5

(*) N-nitrozodimetyloamina (NDMA), N-nitrozodietyloamina (NDEA), N-nitrozometyloetyloamina (NMEA), N-nitrozodiizopropyloamina (NDiPA), N-nitrozodipropyloamina (NDPA), N-nitrozodibutyloamina (NDBA) N-nitrozopirolidyna (NPYR), N-nitrozopiperydyna (NPIP), N- nitrozomorfolina (NMOR)

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z kryterium 7.1 b), która w stosownych przypadkach jest uzupełniona sprawozdaniami z badań zawierającymi wyniki uzyskane według badania metodą komorową zgodnie z normą ISO 16000-9.

Owiniętą próbkę należy przechowywać w temperaturze pokojowej przez co najmniej 24 godziny. Po upływie tego czasu próbkę należy rozpakować i natychmiast przenieść do komory badawczej. Próbkę umieszcza się w uchwycie na próbki, który umożliwia swobodny dostęp powietrza ze wszystkich stron. Dostosować do czynników klimatycznych zgodnie z normą ISO 16000-9. W celu zagwarantowania porównywalności wyników badań współczynnik wentylacji dla danego miejsca (q = n/l) wynosi 1. Współczynnik wentylacji wynosi od 0,5 do 1. Pobieranie próbek powietrza prowadzić w ciągu 24 ± 1 godz. po zapełnieniu komory przez 1 godzinę w przypadku badania stężenia formaldehydu i innych aldehydów wkładami DNPH (DNPH cartridges) oraz w przypadku badania stężenia innych lotnych związków organicznych przy użyciu Tenax TA. Czas pobierania próbek innych związków może być dłuższy, ale nie powinien przekroczyć 30 godzin.

Analiza stężenia formaldehydu i innych aldehydów musi być zgodna z normą ISO 16000-3. O ile nie zostało to określone inaczej, analiza innych lotnych związków organicznych musi być zgodna z normą ISO 16000-6.

Badanie zgodne z normą CEN/TS 16516 uznaje się za równoważne badaniom zgodnym z normami serii ISO 16000.

Analiza nitrozoamin dokonywana jest metodą chromatografii gazowej w połączeniu z analizą przy użyciu detektora energii cieplnej (GC-TEA), zgodnie z metodą BGI 505-23 (dawniej: ZH 1/120.23) lub równoważną.

7.2. *Pianka poliuretanowa (PUR)*

7.2 a) Substancje i mieszaniny objęte ograniczeniami

Stężenia wymienionych poniżej substancji i mieszanin w piance poliuretanowej nie przekraczają wartości podanych w tabeli 14.

Tabela 14

Wykaz substancji i mieszanin podlegających ograniczeniom zawartych w PUR

Grupa substancji	Substancja (skrót, numer CAS, symbol pierwiastka)	Wartość graniczna	Metoda
Produkty biobójcze		Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
Środki zmniejszające palność		Nie są dodawane (chyba że zgodnie z warunkami określonymi w pkt b) i c) w tabeli 2.)	A
Metale ciężkie	As (arsen)	0,2 ppm	B
	Cd (kadm)	0,1 ppm	B
	Co (kobalt)	0,5 ppm	B
	Cr (chrom), ogółem	1,0 ppm	B
	Cr (VI) (chrom (VI))	0,01 ppm	B
	Cu (miedź)	2,0 ppm	B
	Hg (rtęć)	0,02 ppm	B
	Ni (nikiel)	1,0 ppm	B
	Pb (ołów)	0,2 ppm	B
	Sb (antymon)	0,5 ppm	B
	Se (selen)	0,5 ppm	B

Grupa substancji	Substancja (skrót, numer CAS, symbol pierwiastka)	Wartość graniczna	Metoda
Plastyfikatory	ftalan dibutylu (DBP, 84-74-2) (*)	0,01 % w/w (suma wszystkich 6 ftalanów w wyrobach meblarskich przeznaczonych dla dzieci w wieku poniżej 3 lat)	C
	ftalan di-n-oktylu (DNOP, 117-84-0) (*)		
	ftalan di-2-etyloheksylu (DEHP, 117-81-7) (*)		
	ftalan benzylu-butylu (BBP, 85-68-7) (*)		
	ftalan di-izodecylu (DIDP, 26761-40-0)		
	ftalan di-izononylu (DINP, 28553-12-0)		
	lista kandydacka ECHA (**) ftalany	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
TDA i MDA	2,4 toluenodiamina (2,4-TDA, 95-80-7)	5,0 ppm	D
	4,4′-diaminodifenylometan (4,4′-MDA, 101-77-9)	5,0 ppm	D
Substancje organiczne zawierające cynę	tributylocyna (TBT)	50 ppb	E
	dibutylocyna (DBT)	100 ppb	E
	monobutylocyna (MBT)	100 ppb	E
	tetrabutylocyna (TeBT)	—	—
	monooktylocyna (MOT)	—	—
	dioktylocyna (DOT)	—	—
	tricykloheksylocyna (TcyT)	—	—
	trifenylocyna (TPhT)	—	—
	Suma	500 ppb	E
Inne określone substancje objęte ograniczeniami	chlorowane lub bromowane dioksyny lub furany	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	chlorowane węglowodory: (1,1,2,2-tetrachloroetan, pentachloroetan, 1,1,2-trichloroetan, 1,1-dichloroetylen)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	chlorowane fenole (PCP, TeCP, 87-86-5)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	heksachlorocykloheksan (58-89-9)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	monometylodibromo-difenylometan (99688-47-8)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	monometylodichloro-difenylometan (81161-70-8)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	azotyny	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	polibromowane bifenyle (PBB, 59536-65-1)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	eter pentabromodifenylowy (PeBDE, 32534-81-9)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A

Grupa substancji	Substancja (skrót, numer CAS, symbol pierwiastka)	Wartość graniczna	Metoda
	eter oktabromodifenylowy (OBDE, 32536-52-0)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	polichlorowane bifenyle (PCB, 1336-36-3)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	polichlorowane terfenyle (PCT, 61788-33-8)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	fosforan (V) tris (2,3-dibromopropylu) (TRIS, 126-72-7)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	fosforan (V) trimetylu (512-56-1)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	Fosfinotlenek tris(azirynidylu) (TEPA, 545-55-1)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	fosforan(V) tris(2-chloroetylu) (TCEP, 115-96-8)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	metylofosfonian dimetylu (DMMP, 756-79-6)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A

(*) 0,01 % w/w (suma 4 ftalanów we wszystkich innych wyrobach meblarskich).
(**) Należy odnieść się do najnowszej wersji listy kandydackiej opublikowanej przez ECHA dostępnej w czasie składania wniosku.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z kryterium 7.2 a). Jeżeli wymagane jest przeprowadzenie badań, wnioskodawca przedstawia wyniki z badań i wykazuje zgodność z wartościami podanymi w tabeli 14. W przypadku metod B, C, D i E, w których wymaga się przeprowadzenia analizy, pobiera się sześć próbek zbiorczych spod powierzchni materiału przesłanego do odpowiedniego laboratorium (maksymalnie 2 cm od powierzchni).

A. W odniesieniu do produktów biobójczych, ftalanów i innych określonych substancji objętych ograniczeniami wnioskodawca przedstawia deklarację wraz z deklaracjami dostawców pianki, potwierdzającą, że substancje te nie zostały w sposób zamierzony dodane do składu pianki.

B. W odniesieniu do metali ciężkich wnioskodawca dostarcza sprawozdanie z badań zawierające wyniki opisanej niżej procedury badawczej. Zmieloną próbkę materiału eluować zgodnie z DIN 38414-S4 lub równoważną metodą w stosunku 1:10. Uzyskany w ten sposób filtrat przepuścić przez filtr membranowy 0,45 μm (w razie konieczności filtracja pod ciśnieniem). Otrzymany roztwór poddać badaniu na oznaczenie zawartości metali ciężkich metodą atomowej spektrometrii emisyjnej ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES lub ICP-OES) lub atomowej spektrometrii absorpcyjnej przy użyciu techniki wodorkowej lub zimnych par.

C. W odniesieniu do całkowitej ilości plastyfikatorów wnioskodawca dostarcza sprawozdanie z badań zawierające wyniki opisanej poniżej procedury badawczej. Wykonać ekstrakcję przy użyciu zatwierdzonej metody analitycznej, takiej jak ekstrakcja poddźwiękowa próbki o masie 0,3 g w fiolce zawierającej 9 ml eteru tert-butylowo-metylowego przez jedną godzinę, po czym oznaczyć ftalany metodą chromatografii gazowej z wykorzystaniem selektywnego detektora masowego w trybie monitorowania wybranych jonów (tryb SIM).

D. W odniesieniu do TDA i MDA wnioskodawca dostarcza sprawozdanie z badań zawierające wyniki opisanej poniżej procedury badawczej. Ekstrakcję próbki zbiorczej o masie 0,5 g w strzykawce o pojemności 5 ml przeprowadzić przy użyciu 2,5 ml 1-procentowego wodnego roztworu kwasu octowego. Opróżnić strzykawkę, a następnie pobrać ponownie płyn do strzykawki. Czynność powtórzyć 20 razy. Ekstrakt końcowy zachować do analizy. Następnie do strzykawki dodać 2,5 ml czystego 1-procentowego roztworu kwasu octowego i czynność tę powtórzyć 20 razy. Otrzymany ekstrakt połączyć z pierwszym ekstraktem i rozcieńczyć kwasem octowym w kolbie miarowej do objętości 10 ml. Ekstrakty poddać analizie metodą wysokosprawnej chromatografii cieczowej (HPLC-UV) lub HPLC-MS. Jeżeli przeprowadza się analizę metodą HPLC-UV i występuje podejrzenie interferencji, przeprowadzić kolejną analizę metodą wysokosprawnej chromatografii cieczowej – spektrometrii mas (HPLC-MS).

E. W odniesieniu do substancji organicznych zawierających cynę wnioskodawca dostarcza sprawozdanie z badań zawierające wyniki opisanej poniżej procedury badawczej. Próbkę zbiorczą o masie 1–2 g mieszać z co najmniej 30 ml odczynnika ekstrahującego przez 1 godzinę w łaźni ultradźwiękowej w temperaturze pokojowej. Odczynnikiem ekstrahującym jest mieszanina o następującym składzie: 1 750 ml metanolu + 300 ml kwasu octowego + 250 ml roztworu buforowego (pH 4,5). Roztwór buforowy to roztwór 164 g octanu sodu w 1 200 ml wody i 165 ml kwasu octowego, który należy rozcieńczyć wodą do objętości 2 000 ml. Po ekstrakcji cząsteczki alkilocyny poddać derywatyzacji, dodając 100 µl tetraetyloboranu sodu w tetrahydrofuranie (THF) (200 mg/ml THF). Produkt pochodny ekstrahować n-heksanem, a próbkę poddać kolejnej ekstrakcji. Połączyć oba ekstrakty heksanu, a następnie użyć do związków cynoorganicznych metodą chromatografii gazowej z użyciem detektora selektywnego masy w trybie SIM.

7.2 b) Emisje LZO po upływie 72 godzin

Po upływie 72 godzin stężenia wymienionych poniżej substancji, oznaczone metodą komory badawczej, nie mogą przekraczać wartości granicznych podanych w tabeli 15.

Tabela 15

Dopuszczalne wartości emisji LZO dla pianek PUR po upływie 72 godzin

Substancja (numer CAS)	Wartość dopuszczalna (mg/m³)
formaldehyd (50-00-0)	0,005
toluen (108-88-3)	0,1
styren (100-42-5)	0,005
każdy wykrywalny związek zaklasyfikowany w kategoriach C1 A lub C1B zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008	0,005
suma wszystkich wykrywalnych związków zaklasyfikowanych w kategoriach C1 A lub C1b zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008	0,04
węglowodory aromatyczne	0,5
LZO (ogółem)	0,5

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z kryterium 7.2 b). W stosownych przypadkach deklarację należy uzupełnić wynikami badań, które wykazują zgodność z wartościami podanymi w tabeli 15. Kombinacja próbka badawcza/komora badawcza jest następująca:

1 próbkę o wymiarach 25 × 20 × 15 cm umieszcza się w komorze badawczej o objętości 0,5 m^3 albo

2 próbki o wymiarach 25 × 20 × 15 cm umieszcza się w komorze badawczej o objętości 1,0 m^3.

Próbkę pianki umieścić na dnie komory badawczej i kondycjonować przez 3 dni w temperaturze 23 °C oraz przy wilgotności względnej 50 %, stosując częstotliwość wymiany powietrza n wynoszącą 0,5 na godzinę i zapełnienie komory L wynoszące 0,4 m^2/m^3 (= całkowita odsłonięta powierzchnia próbki w odniesieniu do wymiarów komory badawczej bez krawędzi zamykających i tyłu) zgodnie z normami ISO 16000-9 i ISO 16000-11.

Pobieranie próbek odbywa się po upływie 72 ± 2 godz. po zapełnieniu komory przez 1 godzinę wkładami Tenax TA i DNPH odpowiednio dla badania pod kątem LZO i formaldehydu. Emisje LZO są wychwytywane przez rurki sorbentowe Tenax TA, a następnie analizowane za pomocą termodesorpcji-GC-MS zgodnie z normą ISO 16000-6.

Wyniki są półilościowo wyrażone jako ekwiwalenty toluenu. Wszystkie wymienione poszczególne anality są zapisywane od stężenia granicznego ≥ 1 μg/m³. Całkowita ilość LZO stanowi sumę wszystkich analitów o stężeniu ≥ 1 μg/m³ i eluujących w oknie czasu retencji od n-heksanu (C6) do n-heksadekanu (C16) (włączając oba te związki). Suma wszystkich wykrywalnych związków zaklasyfikowanych do kategorii C1 A lub C1B zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 jest sumą wszystkich tych substancji o stężeniu ≥ 1 μg/m³. W przypadku gdy wyniki badań przekraczają wartości dopuszczalne określone w normach, należy przeprowadzić kwantyfikację w odniesieniu do konkretnych substancji. Obecność formaldehydu może zostać stwierdzona poprzez pobranie próbki powietrza wkładem DNPH i dalszą analizę metodą HPLC/UV zgodnie z normą ISO 16000-3.

Badanie zgodne z normą CEN/TS 16516 uznaje się za równoważne badaniom zgodnym z normami serii ISO 16000.

7.2 c) Środki porotwórcze

Nie dopuszcza się stosowania fluorowcowanych związków organicznych jako środków porotwórczych lub pomocniczych środków porotwórczych.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację producenta pianki o niestosowaniu.

7.3. *Inne materiały wyścielające*

Stosowanie innych materiałów tapicerskich do wyścielania wyrobów meblarskich może być dozwolone, jeżeli spełnione są następujące warunki:

— przestrzegane są ogólne wymogi dotyczące substancji stwarzających zagrożenie, o których mowa w kryterium 2,

— fluorowcowane związki organiczne nie są stosowane jako środki porotwórcze lub pomocnicze środki porotwórcze,

— pióra lub puch, same lub w mieszankach, nie są stosowane jako materiał do wyścielania/wypełniania,

— jeżeli w materiale do wyścielania/wypełniania zastosowano włókno kokosowe gumowane przy użyciu lateksu, wykazana została zgodność z kryteriami 7.1 a) i 7.1 b).

Ocena i weryfikacja:: wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności, poświadczającą:

(i) charakter materiału stosowanego do wyścielania/wypełniania oraz wszelkich innych materiałów mieszanych;

(ii) że materiał nie zawiera żadnych substancji SVHC ani innych substancji stwarzających zagrożenie, których stosowanie nie jest objęte specjalnym odstępstwem wskazanym w tabeli 2;

(iii) że nie zastosowano fluorowcowanych związków organicznych w charakterze środków porotwórczych lub pomocniczych środków porotwórczych;

(iv) że puch lub pióra zwierzęce, same ani w mieszankach, nie zostały zastosowane w materiale do wypełniania/wyścielania;

(v) jeżeli włókno kokosowe gumowano przy użyciu lateksu, wykazuje się zgodność z kryterium 7.1 dotyczącym substancji objętych ograniczeniami i emisji LZO.

Kryterium 8 – Szkło: stosowanie metali ciężkich

Niniejsze kryterium ma zastosowanie do wszystkich materiałów szklanych wchodzących w skład końcowego wyrobu meblarskiego, bez względu na to, jaki udział w nim stanowią (% w/w).

Jakiekolwiek szkło stosowane w wyrobach meblarskich musi spełniać poniższe warunki:

— nie może zawierać szkła ołowiowego,

— nie może być zanieczyszczone ołowiem, rtęcią lub kadmem w ilościach większych niż 100 mg/kg w odniesieniu do każdego metalu,

— w przypadku szkła lustrzanego zawartość ołowiu we wszelkich farbach, podkładach lub lakierach stosowanych na odwrocie lustra musi być mniejsza niż 2 000 mg/kg substancji w opakowaniach zamkniętych. Powłoki nakłada się z zastosowaniem „procesu cynowania”, a nie „procesu miedziowania”.

Ocena i weryfikacja:

(i) Wnioskodawca dostarcza deklarację od dostawcy szkła, w której potwierdza on, że końcowy wyrób meblarski nie zawiera szkła ołowiowego. W przypadku braku odpowiedniej deklaracji właściwy organ może zwrócić się o przeprowadzenie analizy szkła znajdującego się w końcowym wyrobie meblarskim za pomocą nieniszczącej metody wykorzystującej przenośne urządzenie do fluorescencji rentgenowskiej.

(ii) Wnioskodawca dostarcza deklrację od dostawcy szkła, w której potwierdza on, że szkło znajdujące się w wyrobie meblarskim nie jest zanieczyszczone ołowiem, rtęcią lub kadmem w ilościach większych niż 100 mg/kg (0,01 % w/w). W przypadku braku odpowiedniej deklaracji właściwy organ może zwrócić się o przeprowadzenie badań na obecność tych metali w szkle poprzez zastosowanie fluorescencji rentgenowskiej zgodnie z zasadami określonymi w normie ASTM F2853-10 lub równoważnej.

(iii) Wnioskodawca dostarcza deklarację od dostawcy luster, w której potwierdza on, że wszystkie postaci użytkowe farb, podkładów i lakierów stosowane na odwrocie wszelkich luster zawierają mniej niż 2 000 mg/kg ołowiu (0,2 % w/w). Do deklaracji należy dołączyć odpowiednią kartę charakterystyki lub podobną dokumentacją. Należy przedstawić dodatkową deklarację dostawcy szkła lustrzanego, potwierdzającą, że warstwę znajdującą się na odwrocie lustra nałożono przy zastosowaniu „procesu cynowania", a nie „procesu miedziowania".

Kryterium 9 – Wymogi dotyczące produktu końcowego

9.1. *Przydatność do użycia*

Meble, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE uznaje się za nadające się do użytku, jeżeli spełniają one wymogi określone w najnowszych wersjach norm EN wymienionych w dodatku IV, w zakresie trwałości, wymiarów, bezpieczeństwa i wytrzymałości produktu.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację, wskazując, które (jeśli w ogóle) normy wymienione w dodatku IV mają zastosowanie do danego produktu, a następnie przedstawia deklarację zgodności z normami EN, załączając sprawozdania z badań otrzymane, stosownie do przypadku, od producenta mebli albo od dostawców części/materiałów składowych.

9.2. *Przedłużona gwarancja na produkt*

Wnioskodawca udziela, bez żadnych dodatkowych kosztów, gwarancji na okres co najmniej pięciu lat, która obowiązuje od daty dostawy produktu. Gwarancja zostaje udzielona bez naruszenia prawnych zobowiązań producenta i sprzedawcy na mocy prawa krajowego.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności oraz wskazuje warunki przedłużonej gwarancji na produkt, które znajdują się w dokumentacji zawierającej informacje dla konsumentów i spełniają minimalne wymogi określone w niniejszym kryterium.

9.3. *Dostarczanie części zamiennych*

Producent mebli zapewnia klientom części zamienne przez okres co najmniej 5 lat od daty dostawy produktu. Koszt (ewentualny) części zamiennych jest proporcjonalny do całkowitego kosztu wyrobu meblarskiego. Należy udostępnić dane kontaktowe, z których można korzystać w celu uzgodnienia dostawy części zamiennych.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację, w której potwierdza, że części zamienne będą dostępne przez okres co najmniej 5 lat od daty dostawy produktu. Części te są dostępne bezpłatnie przez okres obowiązywania gwarancji w przypadku uznania towarów za wadliwe podczas ich zwykłej eksploatacji lub po koszcie proporcjonalnym w przypadku uszkodzenia towarów w wyniku ich nieprawidłowego użytkowania. Do informacji dla konsumentów należy dołączyć informacje kontaktowe.

9.4. *Konstrukcja umożliwiająca demontaż*

W przypadku mebli składających się z wielu części/materiałów składowych konstrukcja produktu musi umożliwiać jego demontaż w celu ułatwienia naprawy, ponownego użycia i recyklingu. Należy udostępnić proste, ilustrowane instrukcje dotyczące demontażu i wymiany uszkodzonych części/materiałów składowych. Wykonanie czynności związanych z demontażem i wymianą części musi być możliwe przy wykorzystaniu podstawowych narzędzi ręcznych oraz niewykwalifikowanej siły roboczej.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza rysunki techniczne przedstawiające sposób montażu/demontażu mebla z wykorzystaniem podstawowych narzędzi ręcznych oraz niewykwalifikowanej siły roboczej. W przypadku tapicerki taki demontaż może obejmować wykorzystanie zamków błyskawicznych lub rzepów w celu połączenia lub rozłączenia poduszek sofy i ramy oraz wewnętrznych wyściółek i tapicerskich materiałów pokryciowych. W razie potrzeby należy zapewnić mocowania śrubowe łączone bezpośrednio z płytą drewnopochodną, tak aby śruba mogła zostać ponownie wkręcona podczas ponownego montażu w innym miejscu niż miejsce, z którego została usunięta podczas demontażu.

9.5. *Emisje LZO*

Jeżeli mebel zawiera jakiekolwiek z wymienionych poniżej części/materiałów składowych, wymagane jest przeprowadzenie badań emisji LZO:

— materiały tapicerskie ze skóry,

— materiały tapicerskie z tkanin powlekanych,

— wszelkie części składowe, które stanowią więcej niż 5 % całkowitej wagi wyrobu meblarskiego (z wyłączeniem opakowania) oraz które mogły zostać poddane obróbce z wykorzystaniem preparatów powlekających o wysokiej zawartości LZO (większej niż 5 %) nałożonych w ilościach większych niż 30 g/m^2 powlekanej powierzchni lub których zastosowanych ilości nie da się obliczyć.

Pakowanie i dostawa próbek przesłanych do badania, ich przenoszenie oraz kondycjonowanie, wymogi dotyczące komory badawczej oraz metody przeprowadzania analizy gazu muszą być zgodne z procedurami opisanymi w zestawie norm ISO 16000.

Badanie można przeprowadzić w odniesieniu do całego wyrobu meblarskiego (zob. warunki i wartości graniczne określone w tabeli 16) lub w mniejszych komorach badawczych w odniesieniu do poszczególnych części/materiałów składowych wymienionych powyżej (zob. warunki i wartości graniczne określone w tabeli 17).

Emisje LZO nie mogą przekraczać wartości dopuszczalnych podanych w tabelach 16 i 17.

Tabela 16

Dopuszczalne wartości emisji LZO dla poszczególnych wyrobów meblarskich

Parametr badania	Fotele i sofy		Krzesła biurowe		Inne wyroby meblarskie
Pojemność komory	W zakresie 2–10 m^3				
Wskaźnik wypełnienia	Produkt musi zajmować około 25 % pojemności komory				(*) 0,5–1,5m^2/m^3
Współczynnik wentylacji	4,0 m^3/h		2,0 m^3/h		(*) 0,5–1,5h^{-1}
Substancja	3d	28d	3d	28d	28d
formaldehyd	—	60 µg/m^3	—	60 µg/m^3	60 µg/m^3
Całkowite LZO (*)	3 000 µg/m^3	400 µg/m^3	—	450 µg/m^3	450 µg/m^3
Całkowite SVOC	—	100 µg/m^3	—	80 µg/m^3	80 µg/m^3

Parametr badania	Fotele i sofy		Krzesła biurowe		Inne wyroby meblarskie
Substancje typu C (1)	≤ 10 µg/m³ (całkowita wartość dopuszczalna)	≤ 1 µg/m³ (w odniesieniu do poszczególnych substancji)	≤ 10 µg/m³ (całkowita wartość dopuszczalna)	≤ 1 µg/m³ (w odniesieniu do poszczególnych substancji)	≤ 1 µg/m³ (w odniesieniu do poszczególnych substancji)
Wartość R dla substancji poddanych LCI (2)	—	≤ 1	—	≤ 1	≤ 1

(*) Chociaż istnieje możliwość zróżnicowania wskaźnika wypełnienia i współczynnika wentylacji w odniesieniu do innych wyrobów meblarskich, stosunek wskaźnika wypełnienia (m^2/m^3) do współczynnika wentylacji (h^{-1}) musi wynosić 1,0.

(1) Formaldehyd nie jest brany pod uwagę przy wyliczeniach rakotwórczych emisji LZO o kumulatywnym charakterze i zamiast tego ma wyznaczone własne dopuszczalne wartości.

(2) Wartość R = suma wszystkich ilorazów (C_i/LCI_i) < 1 (gdzie C_i = stężenie substancji w powietrzu komory, LCI_i = wartość LCI substancji określona w najnowszych danych wskazanych w ramach europejskiego działania w ramach współpracy pt. „Powietrze miejskie, środowisko w pomieszczeniach i narażenie zdrowia ludzkiego" (European Collaborative Action „Urban air, indoor environment and human exposure").

Tabela 17

Dopuszczalne wartości emisji LZO dla określonych materiałów stosowanych w częściach/materiałach składowych wyrobów meblarskich

Parametr badania	Powlekane części składowe		Tapicerskie materiały pokryciowe ze skóry lub tkanin powlekanych	
Minimalna dopuszczalna pojemność komory	200 l w przypadku części składowych na bazie drewna 20 l w przypadku innych części składowych		20 l	
Współczynnik wentylacji	0,5 h^{-1}		1,5 $m^3/m^2 \cdot h$	
Substancja	3d	28d	3d	28d
formaldehyd	—	60 µg/m³	—	60 µg/m³
Całkowite LZO	3 000 µg/m³	400 µg/m³	—	450 µg/m³
Całkowite SVOC	—	100 µg/m³	—	80 µg/m³
Substancje typu C (1)	≤ 10 µg/m³ (całkowita wartość dopuszczalna)	≤ 1 µg/m³ (w odniesieniu do poszczególnych substancji)	≤ 10 µg/m³ (całkowita wartość dopuszczalna)	≤ 1 µg/m³ (w odniesieniu do poszczególnych substancji)
Wartość R dla substancji poddanych LCI (2)	—	≤ 1	—	≤ 1

(1) Formaldehyd nie jest brany pod uwagę przy wyliczeniach rakotwórczych emisji LZO o kumulatywnym charakterze i zamiast tego ma wyznaczone własne dopuszczalne wartości.

(2) Wartość R = suma wszystkich ilorazów (C_i/LCI_i) < 1 (gdzie C_i = stężenie substancji w powietrzu komory, LCI_i = wartość LCI substancji określona w najnowszych danych wskazanych w ramach europejskiego działania w ramach współpracy pt. „Powietrze miejskie, środowisko w pomieszczeniach i narażenie zdrowia ludzkiego" (European Collaborative Action „Urban air, indoor environment and human exposure").

Ocena i weryfikacja: w przypadku gdy uznaje się, że wyrób meblarski wymaga przeprowadzenia badania emisji LZO z produktu końcowego, wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności uzupełnioną sprawozdaniem z badań przeprowadzonych metodą komory badawczej według ISO 16000. Badania przeprowadzone zgodnie z normą CEN/TS 16516 uznaje się za równoważne normie ISO 16000. Jeżeli stężenia dopuszczalne komory badawczej określone w ciągu 28 dni można osiągnąć w okresie 3 dni od umieszczenia próbki w komorze lub w dowolnym okresie trwającym 3–27 dni od umieszczenia próbki w komorze, można stwierdzić zgodność z wymogami i zakończyć badanie wcześniej.

Dane dotyczące produktów lub części/materiałów składowych uzyskane w wyniku badań przeprowadzonych w okresie do 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o przyznanie oznakowania ekologicznego UE są ważne do czasu wprowadzenia zmian do stosowanego procesu produkcji lub składu chemicznego, które zostałyby uznane za zwiększające emisje LZO z produktu końcowego lub odpowiednich części/materiałów składowych.

Dane z badań stanowiące dowód na przestrzeganie wartości dopuszczalnych określonych w tabeli 17 w odniesieniu do odpowiednich części/materiałów składowych, przekazane bezpośrednio od dostawcy, również są akceptowane, jeżeli dołączono do nich deklarację od tego dostawcy.

Kryterium 10 – Informacje dla konsumentów

Do produktu należy dołączyć jeden dokument z informacjami dla konsumentów zawierający informacje w języku państwa, w którym dany produkt zostaje wprowadzony do obrotu, zawierające:

— opis produktu zgodny z wymogami kryterium 1,

— przeznaczony dla konsumenta szczegółowy opis najlepszego sposobu pozbycia się produktu (tj. ponownego wykorzystania, wtórnego przyjęcia przez wnioskodawcę, recyklingu, odzysku energii) z uszeregowaniem tych sposobów według wpływu na środowisko,

— informacje dotyczące rodzajów polimerów znajdujących się w częściach składowych o masie większej niż 100 g, które nie zostały oznaczone zgodnie z wymogami kryterium 4.1,

— deklarację, że nazwa, opis, oznaczenie lub oznakowanie skóry są stosowane zgodnie z wymogami określonymi w normach EN 15987 i EN 16223,

— wyraźne określenie warunków, w jakich należy używać wyrobu meblarskiego (np. czy należy używać produktu wewnątrz, na zewnątrz, w jakich zakresach temperatur, z jakimi obciążeniami oraz w jaki sposób odpowiednio czyścić produkt),

— informacje dotyczące rodzaju zastosowanego szkła, wszelkie informacje dotyczące bezpieczeństwa, tego, czy produkt nadaje się do kontaktu z materiałami twardymi, takimi jak szkło, metal lub kamień, oraz informacje dotyczące odpowiedniego usuwania szkła, na przykład jego kompatybilność z poużytkowym szkłem opakowaniowym lub jej brak,

— deklarację zgodności z odpowiednimi przepisami przeciwpożarowymi dotyczącymi mebli tapicerowanych obowiązującymi w państwie, w którym produkt jest sprzedawany, zawierającą informacje dotyczące ewentualnych użytych środków zmniejszających palność oraz materiałów, w których je zastosowano,

— deklarację o niestosowaniu produktów biobójczych do zapewnienia końcowego efektu dezynfekującego w żadnych wyrobach meblarskich, które są jednoznacznie przeznaczone do zastosowania wewnętrznego, a w przypadku wyrobów meblarskich przeznaczonych do użytku zewnętrznego – deklarację dotyczącą ewentualnych zastosowanych produktów biobójczych oraz materiałów, w których je zastosowano,

— deklarację zgodności z odpowiednimi normami EN, o których mowa w kryterium 9.1 oraz dodatku IV,

— istotne informacje dotyczące warunków gwarancji na produkt zgodnie z wymogami kryterium 9.2,

— istotne informacje kontaktowe dotyczące udostępniania części zamiennych zgodnie z wymogami kryterium 9.3,

— dobrze zilustrowane instrukcje montażu i demontażu zgodnie z wymogami kryterium 9.4.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza kopię dokumentu z informacjami dla konsumentów, który ma zostać udostępniony razem z produktem, wykazującego zgodność z każdym z punktów wymienionych w kryterium, stosowanie do przypadku.

Kryterium 11 – Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Jeśli stosowana jest nieobowiązkowa etykieta z polem tekstowym, w stosownych przypadkach zawiera ona trzy spośród następujących stwierdzeń:

— Drewno, korek, bambus i rattan pochodzące z lasów, w których prowadzona jest zrównoważona gospodarka leśna

— Materiały pochodzące z recyklingu (w stosownych przypadkach drewno lub tworzywo sztuczne)

— Objęte ograniczeniami substancje stwarzające zagrożenie

— Nie poddano działaniu produktów biobójczych (w stosownych przypadkach)

— Nie poddano działaniu środków zmniejszających palność (w stosownych przypadkach)

— Produkt o niskiej emisji formaldehydu

— Produkt o niskiej emisji LZO

— Produkt zaprojektowany w sposób umożliwiający demontaż i ułatwiający naprawę

— W przypadku stosowania materiałów włókienniczych na bazie bawełny w tapicerkach wyrobów meblarskich, w których wykorzystywana jest bawełna ekologiczna lub uprawiana zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, poniższe informacje można umieścić w ramce 2 oznakowania ekologicznego UE:

Tabela 18

Informacje dotyczące bawełny w materiałach włókienniczych, które można umieścić przy oznakowaniu ekologicznym UE

Specyfikacja produktu	Tekst, który można umieścić
Zawartość bawełny ekologicznej powyżej 95 %	Materiały włókiennicze wyprodukowane z bawełny ekologicznej
Zawiera ponad 70 % bawełny uprawianej zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin	Bawełna uprawiana przy obniżonym wykorzystaniu pestycydów

Wytyczne dotyczące stosowania nieobowiązkowego oznakowania zawierającego pole tekstowe można znaleźć w dokumencie pt. „Wytyczne dotyczące stosowania logo oznakowania ekologicznego UE" zamieszczonym na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium.

Dodatek I

WYTYCZNE DOTYCZĄCE OBLICZANIA LZO STOSOWANYCH DO POWLEKANIA POWIERZCHNI

Aby zastosować metodę obliczania, potrzebne są następujące informacje:

— całkowita powleczona powierzchnia końcowego zmontowanego produktu,

— zawartość LZO w preparacie do powlekania (w g/l),

— objętość preparatu do powlekania przed rozpoczęciem powlekania,

— liczba identycznych elementów poddanych obróbce podczas powlekania,

— objętość preparatu do powlekania pozostającego po zakończeniu powlekania.

Przykładowe obliczenie wyglądają następująco:

całkowita powleczona powierzchnia końcowego zmontowanego produktu	= 1,5m²
zawartość LZO w preparacie do powlekania (w g/l)	= 120 g/l
objętość ([1]) preparatu do powlekania przed rozpoczęciem powlekania	= 18,5 l
liczba identycznych elementów poddanych obróbce podczas powlekania	= 4
Objętość ([1]) preparatu do powlekania pozostającego po zakończeniu powlekania	= 12,5 l

Całkowita powleczona powierzchnia	= 4 × 1,5 m²	= 6 m²
Łączna objętość wykorzystanego preparatu do powlekania	= 18,5 – 12,5	= 6 l
Całkowita ilość LZO zastosowana na powierzchni	= 3.9 l × 120 g/l	= 468 g
Całkowita ilość LZO zastosowana w przeliczeniu na m²	= 468 g/6 m²	= 78 g/m²

W przypadku stosowania większej liczby preparatów do powlekania, takich jak podkłady lub powłoki wykończeniowe, również oblicza się zużycie objętościowe oraz zawartość LZO, które następnie się sumuje.

Jedną z możliwości obniżenia całkowitej zawartości LZO w związkach stosowanych do powlekania jest użycie bardziej wydajnych technik. Poniżej przedstawiono orientacyjną wydajność różnych metod powlekania.

Tabela

Orientacyjne współczynniki wydajności technik powlekania:

Technika powlekania	Skuteczność (%)	Współczynnik wydajności
Aparat natryskowy bez recyklingu	50	0,5
Natrysk elektrostatyczny	65	0,65
Aparat natryskowy z recyklingiem	70	0,7
Dzwon/dysk natryskowy	80	0,8

([1]) Należy zauważyć, że zamiast objętości można użyć pomiarów wagi, pod warunkiem że znana jest gęstość preparatu do powlekania i zostanie ona uwzględniona w obliczeniu.

Technika powlekania	Skuteczność (%)	Współczynnik wydajności
Lakierowanie przy użyciu wałka	95	0,95
Lakierowanie przez obciąganie	95	0,95
Lakierowanie próżniowe	95	0,95
Zanurzenie	95	0,95
Płukanie	95	0,95

Dodatek II

WYMAGANIA EN 13336 W ZAKRESIE SKÓR TAPICERSKICH

Tabela

Wymagania fizyczne dotyczące skóry wykorzystywanej w wyrobach meblarskich, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE (zgodnie z EN 13336)

Właściwości podstawowe	Metoda badania		Wartości zalecane		
			Nubuk, zamsz i anilina (*)	Skóra półanilinowa (*)	Powlekane, pigmentowane i inne (*)
pH i Δ pH	EN ISO 4045		≥ 3,5 (jeżeli pH wynosi < 4,0, Δ pH wynosi ≤ 0,7		
Siła rozdzierająca, wartość średnia	EN ISO 3377-1		> 20 N		
Odporność barwy na cykliczne tarcie ruchem posuwisto-zwrotnym	EN ISO 11640 Masa całkowita elementu trącego 1 000 g Roztwór potu alkalicznego określony w normie EN ISO 11641.	Aspekty, które mają zostać poddane ocenie	Zmiana koloru skóry i barwienia filcu	Zmiana koloru skóry i barwienia filcu Brak zniszczenia powłoki kryjącej	
		stosowanie suchego filcu	50 cykli, ≥ 3 w skali szarości	500 cykli, ≥ 4 w skali szarości	
		stosowanie mokrego filcu	20 cykli, ≥ 3 w skali szarości	80 cykli, ≥ 3/4 w skali szarości	250 cykli, ≥ 3/4 w skali szarości
		stosowanie filcu nawilżonego sztucznym potem	20 cykli, ≥ 3 w skali szarości	50 cykli, ≥ 3/4 w skali szarości	80 cykli, ≥ 3/4 w skali szarości
Odporność wybarwień na działanie światła sztucznego	EN ISO 105-B02 (metoda 3)		≥ 3 w skali niebieskiej	≥ 4 w skali niebieskiej	≥ 5 w skali niebieskiej
Adhezja wykończenia suchego	EN ISO 11644		—	≥ 2 N/10 mm	
Odporność na zginanie na sucho	EN ISO 5402-1		Wyłącznie w odniesieniu do skóry anilinowej pokrytej niepigmentowaną powłoka kryjącą, 20 000 cykli (brak pęknięć powłoki kryjącej spowodowanych uszkodzeniem)	50 000 cykli (brak pęknięć powłoki kryjącej spowodowanych uszkodzeniem)	50 000 cykli (brak pęknięć powłoki kryjącej spowodowanych uszkodzeniem)
Odporność barwy na kroplę wody	EN ISO 15700		≥ 3 w skali szarości (brak trwałego spęcznienia)		
Odporność powłoki kryjącej na pęknięcie pod wpływem zimna	EN ISO 17233		—	-15 °C (brak pęknięć powłoki kryjącej)	
Odporność ogniowa	EN 1021 lub inne odpowiednie normy krajowe		Próba zaliczona		

(*) Definicje przedmiotowych rodzajów skór są zgodne z normą EN 15987.

Dodatek III

ZAKAZANE ZWIĄZKI ARYLOAMINY W KOŃCOWYCH MATERIAŁACH SKÓRZANYCH, WŁÓKIENNICZYCH I TKANINACH POWLEKANYCH

W niniejszym dodatku przedstawiono substancje wymienione w pkt 43 załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, pod kątem których należy zbadać wszelkie barwione skóry (stosując normę EN 17234) lub materiały włókiennicze (stosując normę EN 14362-1 lub EN 14362-3).

Tabela 1

Rakotwórcze aryloaminy, które należy poddać badaniu w materiałach włókienniczych lub skórze

Amina arylowa	Numer CAS	Amina arylowa	Numer CAS
4-aminobifenyl	92-67-1	4,4′-oksydianilina	101-80-4
benzydyna	92-87-5	4,4′-tiodianilina	139-65-1
4-chloro-o-toluidyna	95-69-2	o-toluidyna	95-53-4
2-naftylamina	91-59-8	2,4-diaminotoluen	95-80-7
o-aminoazotoluen	97-56-3	2,4,5-trimetylanilina	137-17-7
2-amino-4-nitrotoluen	99-55-8	4-aminoazobenzen	60-09-3
4-chloroanilina	106-47-8	o-anizydyna	90-04-0
2,4-diaminoanizol	615-05-4	2,4-ksylidyna	95-68-1
4,4′-diaminodifenylometan	101-77-9	2,6-ksylidyna	87-62-7
3,3′-dichlorobenzydyna	91-94-1	p-krezydyna	120-71-8
3,3′-dimetoksybenzydyna	119-90-4	3,3′-dimetylobenzydyna	119-93-7
3,3′-dimetylo-4,4′-diaminodifenylometan	838-88-0	4,4′-metyleno-bis-(2-chloroanilina)	101-14-4

Wiadomo, że szereg innych związków barwiących, których stosowanie nie zostało bezpośrednio ograniczone w pkt 43 załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, w trakcie przetwarzania ulega rozpadowi, tworząc niektóre substancje zakazane wymienione w tabeli 1. W celu znacznego ograniczenia niepewności związanej z przestrzeganiem ustalonych wartości granicznych dotyczących zawartości substancji wymienionych w tabeli 1, które wynoszą 30 mg/kg, zaleca się, choć nie jest to obowiązkowe, aby producenci unikali stosowania barwników wymienionych w tabeli 2.

Tabela 2

Orientacyjny wykaz barwników, które mogą ulegać rozpadowi na rakotwórcze aryloaminy

Barwniki zawiesinowe		Barwniki zasadowe	
Disperse Orange 60	Disperse Yellow 7	Basic Brown 4	Basic Red 114
Disperse Orange 149	Disperse Yellow 23	Basic Red 42	Basic Yellow 82
Disperse Red 151	Disperse Yellow 56	Basic Red 76	Basic Yellow 103
Disperse Red 221	Disperse Yellow 218	Basic Red 111	

Barwniki zawiesinowe		Barwniki zasadowe	
Barwniki kwasowe			
CI Acid Black 29	CI Acid Red 4	CI Acid Red 85	CI Acid Red 148
CI Acid Black 94	CI Acid Red 5	CI Acid Red 104	CI Acid Red 150
CI Acid Black 131	CI Acid Red 8	CI Acid Red 114	CI Acid Red 158
CI Acid Black 132	CI Acid Red 24	CI Acid Red 115	CI Acid Red 167
CI Acid Black 209	CI Acid Red 26	CI Acid Red 116	CI Acid Red 170
CI Acid Black 232	CI Acid Red 26:1	CI Acid Red 119:1	CI Acid Red 264
CI Acid Brown 415	CI Acid Red 26:2	CI Acid Red 128	CI Acid Red 265
CI Acid Orange 17	CI Acid Red 35	CI Acid Red 115	CI Acid Red 420
CI Acid Orange 24	CI Acid Red 48	CI Acid Red 128	CI Acid Violet 12
CI Acid Orange 45	CI Acid Red 73	CI Acid Red 135	
Barwniki bezpośrednie			
Direct Black 4	Direct Blue 192	Direct Brown 223	Direct Red 28
Direct Black 29	Direct Blue 201	Direct Green 1	Direct Red 37
Direct Black 38	Direct Blue 215	Direct Green 6	Direct Red 39
Direct Black 154	Direct Blue 295	Direct Green 8	Direct Red 44
Direct Blue 1	Direct Blue 306	Direct Green 8,1	Direct Red 46
Direct Blue 2	Direct Brown 1	Direct Green 85	Direct Red 62
Direct Blue 3	Direct Brown 1:2	Direct Orange 1	Direct Red 67
Direct Blue 6	Direct Brown 2	Direct Orange 6	Direct Red 72
Direct Blue 8	Basic Brown 4	Direct Orange 7	Direct Red 126
Direct Blue 9	Direct Brown 6	Direct Orange 8	Direct Red 168
Direct Blue 10	Direct Brown 25	Direct Orange 10	Direct Red 216
Direct Blue 14	Direct Brown 27	Direct Orange 108	Direct Red 264
Direct Blue 15	Direct Brown 31	Direct Red 1	Direct Violet 1
Direct Blue 21	Direct Brown 33	Direct Red 2	Direct Violet 4
Direct Blue 22	Direct Brown 51	Direct Red 7	Direct Violet 12
Direct Blue 25	Direct Brown 59	Direct Red 10	Direct Violet 13
Direct Blue 35	Direct Brown 74	Direct Red 13	Direct Violet 14
Direct Blue 76	Direct Brown 79	Direct Red 17	Direct Violet 21
Direct Blue 116	Direct Brown 95	Direct Red 21	Direct Violet 22
Direct Blue 151	Direct Brown 101	Direct Red 24	Direct Yellow 1
Direct Blue 160	Direct Brown 154	Direct Red 26	Direct Yellow 24
Direct Blue 173	Direct Brown 222	Direct Red 22	Direct Yellow 48

Dodatek IV

TRWAŁOŚĆ I WYTRZYMAŁOŚĆ WYROBÓW MEBLARSKICH ORAZ ZWIĄZANE Z NIMI NORMY ERGONOMICZNE

Tabela

Orientacyjny wykaz norm EN dotyczących wyrobów meblarskich (opracowany przez Komitet Techniczny w dokumencie CEN/TC 207 pt. „Wyroby meblarskie") odnoszący się do kryterium 9.1

Norma	Tytuł
Meble tapicerowane	
EN 1021-1	Meble – Ocena zapalności mebli tapicerowanych – Część 1: Źródło zapłonu: tlący papieros
EN 1021-2	Meble – Ocena zapalności mebli tapicerowanych – Część 2: równoważnik płomienia zapałki
Meble biurowe	
EN 527-1	Meble biurowe – Stoły robocze i biurka – Część 1: Wymiary
EN 527-2	Meble biurowe – Stoły robocze i biurka – Część 2: Mechaniczne wymagania bezpieczeństwa
EN 1023-2	Meble biurowe – Przegrody – Część 2: Mechaniczne wymagania bezpieczeństwa
EN 1335-1	Meble biurowe – Krzesło biurowe do pracy – Część 1: Wymiary – Oznaczanie wymiarów
EN 1335-2	Meble biurowe – Krzesło biurowe do pracy – Część 2: Wymagania bezpieczeństwa
EN 14073-2	Meble biurowe – Meble do przechowywania – Część 2: Wymagania bezpieczeństwa
EN 14074	Meble biurowe – Stoły, biurka i meble do przechowywania – Metody badań wytrzymałości i trwałości części ruchomych (po wykonaniu badania elementy muszą pozostać nienaruszone i muszą nadal pełnić funkcję zgodną ze swoim przeznaczeniem)
Meble do użytkowania na zewnątrz	
EN 581-1	Meble do użytkowania na zewnątrz – Meble do siedzenia i stoły użytkowane na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych – Część 1: Ogólne wymagania bezpieczeństwa
EN 581-2	Meble do użytkowania na zewnątrz – Meble do siedzenia i stoły użytkowane na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych – Część 2: Wymagania bezpieczeństwa oraz metody badań siedzisk
EN 581-3	Meble do użytkowania na zewnątrz – Meble do siedzenia i stoły użytkowane na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych – Część 3: Wymagania mechaniczne bezpieczeństwa i metody badań stołów
Meble do siedzenia	
EN 1022	Meble mieszkaniowe – Meble do siedzenia – Oznaczanie stateczności

Norma	Tytuł
EN 12520	Meble – Wytrzymałość, trwałość i bezpieczeństwo – Wymagania dla siedzisk mieszkaniowych
EN 12727	Meble – Siedziska szeregowe – Metody badań oraz wymagania wytrzymałości i trwałości
EN 13759	Meble – Urządzenia sterujące dla mebli do siedzenia i sof z funkcją rozkładania – Metody badań
EN 14703	Meble – Łączniki do siedzisk do użytku niedomowego połączonych w rzędy – Wymagania wytrzymałościowe i metody badań
EN 16139	Meble – Wytrzymałość, trwałość i bezpieczeństwo – Wymagania dla siedzisk użytkowanych poza mieszkaniem
Stoły	
EN 12521	Meble – Wytrzymałość, trwałość i bezpieczeństwo – Wymagania dla stołów mieszkaniowych
EN 15372	Meble – Wytrzymałość, trwałość i bezpieczeństwo – Wymagania dla stołów użytkowanych poza mieszkaniem
Meble kuchenne	
EN 1116	Meble kuchenne – Skoordynowane wymiary mebli kuchennych i urządzeń kuchennych
EN 14749	Domowe i kuchenne segmenty do przechowywania oraz blaty – Wymagania dotyczące bezpieczeństwa i metody badawcze
Łóżka	
EN 597-1	Meble – Ocena zapalności materaców i tapicerowanych podstaw leżysk – Część 1: Źródło zapłonu: tlący papieros
EN 597-2	Meble – Ocena zapalności materaców i tapicerowanych podstaw leżysk – Część 2: Źródło zapłonu: równoważnik płomienia zapałki
EN 716-1	Meble – Łóżka dziecięce i łóżka dziecięce składane mieszkaniowe – Część 1: Wymagania bezpieczeństwa
EN 747-1	Meble – Łóżka piętrowe i łóżka wysokie – Część 1: Wymagania bezpieczeństwa, wytrzymałości i trwałości
EN 1725	Meble mieszkaniowe – Łóżka i materace – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
EN 1957	Meble – Łóżka i materace – Metody badania w celu określenia cech funkcjonalnych i kryteriów oceny
EN 12227	Kojce mieszkaniowe – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
Meble do przechowywania	
EN 16121	Meble do przechowywania użytkowane poza mieszkaniem – Wymagania bezpieczeństwa, wytrzymałości, trwałości i stateczności

Norma	Tytuł
Inne rodzaje mebli	
EN 1729-1	Meble – Krzesła i stoły dla instytucji edukacyjnych – Część 1: Wymiary funkcjonalne
EN 1729-2	Meble – Krzesła i stoły dla instytucji edukacyjnych – Część 2: Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
EN 13150	Stoły robocze dla laboratoriów – Wymiary, wymagania bezpieczeństwa i metody badań
EN 14434	Tablice do pisania dla szkół – Wymagania ergonomiczne, techniczne i bezpieczeństwa oraz metody badań

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL